SIR SIVASWAMI AYYAR HIGH SCHOOL
MAGAZINE
TIRUKATTUPALLI.. 1955-56.

T-UN-637

திருக்காட்டுப்பள்ளி

ஸர் சிவஸ்வாமி ஐயர் ஹைஸ்கூல்

ச ஞ் சி கை

1954—55

ஆசிரியர் :

S. R. பாலசுப்பிரமணிய

தலைமை ஆசிரிய

ஸர் சிவஸ்வாமி ஐயர் உயர்

திருக்காட்டுப்பள்ள

CONTENTS

Frontispiece — Sir P. S. Sivaswami Ayyar & Lord Pentland–opening of the New School Buildings 1915.

Foreword — Message by the Hon'ble Mr. Justice P. N. Ramaswami.

The Agniswarar Temple
அக்னீஸ்வரர் கோவில் } S. R. B. 1

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருப்பதிகம் 11

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பதிகம் 13

எங்கள் ஊர்–திருக்காட்டுப்பள்ளி 15
O. N. இராதாகிருஷ்ணன்

ஸ்ரீ தேபர் ஜி. ஸ்ரீனிவாசன், V. 'C'. 18

Sir Alexander Fleming S. 22

Excursion to Mettur and Bhavani Sagar 23

ஹெலன் கெல்லர் (Helen Keller) 26
R. ராதாகிருஷ்ணன்

கைத்தறி நெசவு R. ஸ்ரீநிவாசன், V. 'C.' 29

இலவ மரம் (Silkcotton Tree) 33
ஆர். கோவிந்தராஜன், எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி

1954-55 உல்லாசப் பிரயாணம் 36
N. PR. Virappan V. F.

Chidambaram and its Ancient Glory S. R. B. 43

The Neyveli Lignite Project K. K. S. 78

Sir Sivaswami Ayyar High School- 81
Agriculture and Dairy Farm

Congratulate you upon your Success of
Japanese Rice Cultivation. 84
CHUO BOEKI GOSHI KAISHA, Japan.

சிறந்த மல்லன் ஆவது எங்ஙனம்? 86
K. BALASUBRAMANIAM

Sir Sivaswami Ayyar High School
Founder's Day Celebrations 90

Annual Report and School Chronicle. 92

Sir P. S. Sivaswami Ayyar
and
Lord Pentland, Governor of Madras.
Opening of the New School Buildings.
3rd December, 1915.

Message of the
CHAIRMAN, BOARD OF TRUSTEES.

The Hon'ble Mr. Justice
P. N. RAMASWAMI
I.C.S.

'VINNAGAR'
1/4 Edward Elliott Road,
MADRAS-4.

As Chairman of the Board of Trustees, it is my pleasure and privilege to send you a short message on this auspicious occasion. On behalf of the Board I send a most hearty welcome to our Director of Public Instruction, an old and esteemed friend of this institution. We are sure that under his fostering and discriminating care, our institution will thrive and render increased service to the public.

The year under review has been one of uniform progress. Both our curricular and extra-curricular activities have been impressive. For this our thanks are due to the devoted service of the Headmaster and the staff and the old pupils of the school.

The running of the Hostel continues to occupy the foremost place in the thought of the Board. My uncle Sir Sivaswami Ayyar was always anxious that it should be a model institution of its kind. Till now, we have been able, thanks to the ceaseless effort of Sri S. R. Balasubrahmanya Ayyar and a band of teachers, to carry out the wishes of my uncle. But the Board feels that the circle of helpers must expand and every member of the staff should take the same interest and contribute his best towards the successful running of the Hostel.

The farm is playing an increased part in the school and hostel life and it is our hope that we shall be able to add the Engineering Course to the existing Agricultural and Secretarial Courses. It is

our endeavour to make the school a multi-purpose one.

For realising our objective, the construction of the Sudharma Hall is a desideratum. If Government are pleased to sanction the maximum grant possible to them under the rules, for which we seek the help of our esteemed friend, the President of our Celebrations, and the public in and around Tirukattupalli, and our well-wishers and friends contribute their mite, the Trust Board will not lag behind in pushing through the project and achieve it in the nearest possible future.

On behalf of the Trust Board, I have much pleasure in thanking the Headmaster and the staff for the year of good work and convey to them my heartiest good wishes for continued good work.

JAI HIND!

P. N. RAMASWAMI.

AGNISVARAR TEMPLE
Tirukattupalli

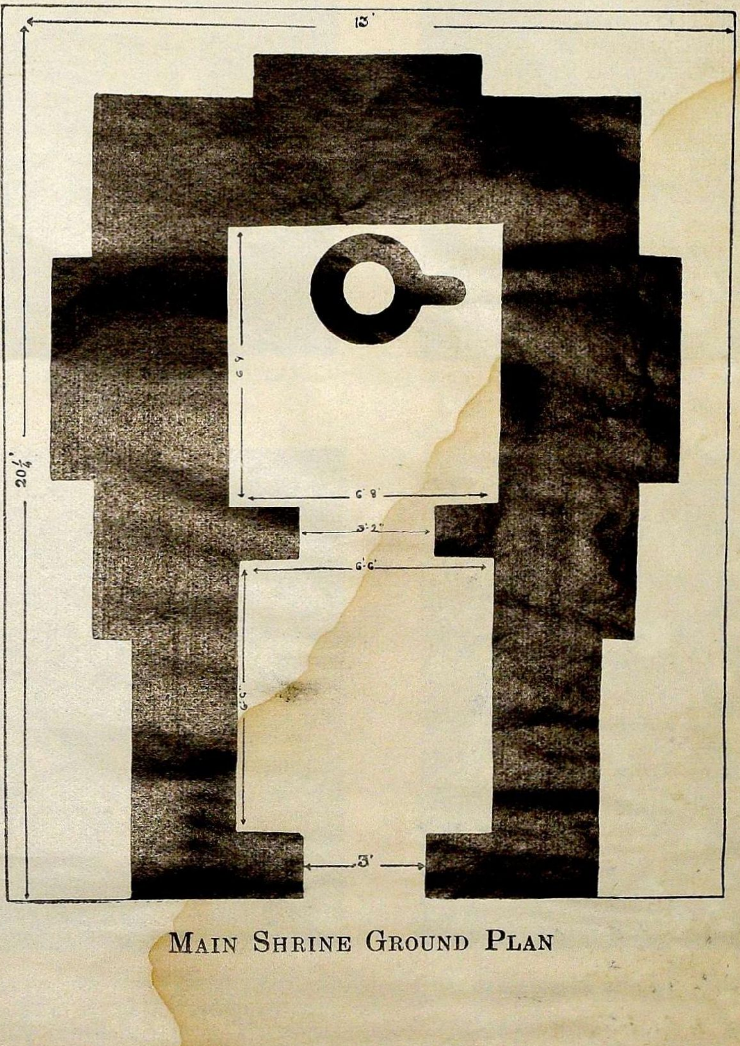

MAIN SHRINE GROUND PLAN

TIRUKATTUPALLI AGNISWARAR TEMPLE

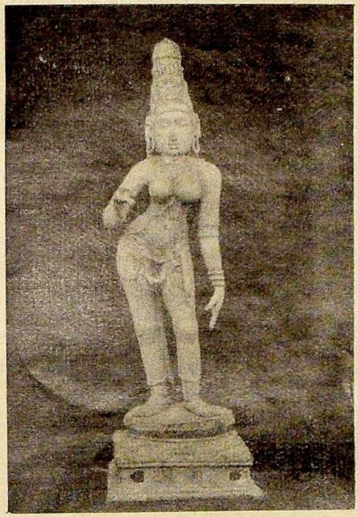

(Image of the Goddess)

Bogisvari (Copper image of Goddess kept in the Ardhamandapa)

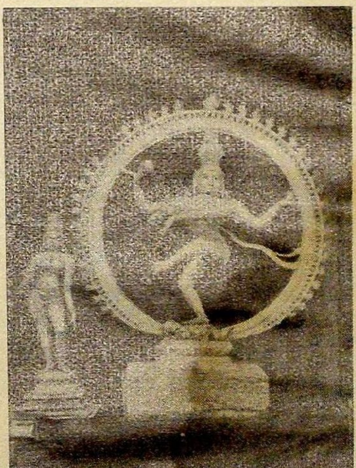

Nataraja and his consort. Originally of the Vandayampatti temple now in the Agniswarar temple, Tirukattupalli.

Chandrasekhara and his consort.

THE AGNISWARAR TEMPLE

TIRUKATTUPALLI

Tirukattupalli had a great past. Its temple is very ancient. The suffix **palli** of this name indicates that it should have been a settlement of the Jains or the home of a college of Jain Scholars. And in proof thereof, I was able to discover a mutilated stone image of **Mahavira** found in the irrigation channel at Vishnampettai village, a mile to the south of Tirukattupalli. This icon is now housed in the premises of the High School.

The earliest reference to the Siva temple in this place is found in the Tevaram hymns of **Gnana Sambandar** and **Appar** who belong to the **7th century A. D.**, the contemporaries of the Pallava King Mahendra Varman (600 A. D. to 630 A. D.) In this period, the place should have been surrounded by jungles and groves inhabited by huntsmen. This is referred to in Appar's song. (கானவேடர் கருதுங் காட்டுப்பள்ளி). He also refers to the existence of learned men in this place (கற்றவர்கள் கருதும் காட்டுப்பள்ளி) It is also mentioned that the presiding deity is worshipped by the Sun God. (காலையே தொழுங் காட்டுப் பள்ளியுறை நீலகண்டனை).

Perhaps the specific condemnation of the Buddhists and Jains in the tenth stanza of Sambandar's hymns - though this is usually found in all his hymns relating to other places too - may refer to the victory of Saivism over Jainism prevalent in this area. It may be re-called in this connection that the Pallava King Mahendravarman became converted from Jainism to Saivism by Saint Appar and that the King erected the big rock - cut temple at Tiruchirapalli dedicated to Siva to commemorate this great event of his life.

The present structure of the Agniswarar temple has the features of an early Chola temple of the Pre-Parantaka age - 9th century A. D. - like the temples of Niyamam, Sendalai, Tiruvaiyaru and Tillaisthanam. It is a temple built entirely of stone from the basement to the **Stupi** - a **Karrali** (கற்றளி). The earliest part of the temple consisted of the **Garbhagraham** superimposed by the stone **Vimana** and ending in the **Stupi** and of the **Artha mandapa** just in front. The two dwarapalakas which should have been originally placed in the niches at both sides of the main entrance to the Arthamandapa should have been removed at the time of the building of the Mukhamandapa and placed higher up in the surrounding verandah of the Mukhamandapa at a later date. The sanctum is almost a square (6'-8" by 6'-9"). At the basement there is a frieze of yalis. The temple faces the **East** and during the equinoxes, the rays of the rising sun will fall on the Linga. We have icons of Dakshinamurti, Ardhanari and Brahma on the other three sides of the

sanctum. These original stone figures of the old temple have been replaced by later stone images, but the stone figure of the original Yoga Dakshinamurti in the upper layer found on the Vimana, included in the illustration, is in a good state of preservation. It bears out its antiquity. As in early Chola temples, we have a frieze of Bhutaganas below the **Kodungai** (caves). The figures of bulls, lions and tigers are found at the various corners adjoining the Bhutagana frieze. The tiger is significant, as it is the **lanchana** of the Chola kings. From the archeological features described above, we can attribute this temple to the period of Aditya Chola I (871 - 907 A. D.) in whose time it is said - according to the Anbil copper plates of the Cholas - that a large number of stone temples were built on both banks of the Cauveri from the Sahyadri mountains (the Western Ghats) to the sea. To strengthen this, I have to mention the existence of a fragmentary stone inscription - which is now embedded in the southern basement of the main (outer) Gopuram. It mentions the name of **Ko-Irajakesari Parumar** and it may be assigned to the late 9th century A. D. (or early 10th) and it relates to a gift of sheep for supplying one **Olakku** of ghee for the burning of a perpetual lamp. There are also two or three fragments of inscriptions of the 9th century scattered in different parts of the temple.

The Amman Shrine was a later addition in the days of Ko-Maravarman Sundara Pandya of Madurai who reigned in the 13th century A.D. and who had the title of **Sonadu Valangiya** who

(took and then) gave away the Chola country after defeating the Chola Ruler. There are two Pandyan inscriptions on the basement of this shrine. It is said in one of them that, in the 7th year of this Pandyan ruler (i.e.) 1216+7=1223 A.D., the idol of the Goddess called "Tirukkamakkottam Udaiya Periya Nachiyar **Alagar Mangaiyar**" was consecrated and a shrine was built and lands situated in the village of Maraneri alias Dinachintamani Chaturvedimangalam and Mullaikkudi were gifted by one Kottur - Udaiyan Udayam Cheydan Vigna Vinayakan alias Sembiyan Pallavaraiyan a **Madhyasthan** of Brahmadheya, Kottur in Manni Nadu situated in Virudarajabhayankara Valanadu.

And in the second inscription in the 13th year of perhaps the same king in 1229 A. D. mention is made of some more gifts as tax free devadhana lands - for services to the same shrine. The lands were situated in the villages of Maran Eri alias Dina Chintamani Chaturvedimangalam, Onbatirruveli (modern Onbattuveli) and Mullaikkudi.

There is a mandapa in front of this Amman temple, a late structure, and one of the pillars of this mandapa contains an inscription of the 13th year of the great Chola Emperor Raja Raja I (acc. 985 A. D.) It mentions a gift of paddy and the King is referred to as "**Salai-kalam Arutha Ko-raja Rajakesaripanmar**" - This is a reference to the title of Raja Raja I after his defeat of the Chera fleet at **Kundalur Salai.** We are not in a position

to state to which shrine or part of a temple this inscribed stone originally belonged.

In the 16th century in the days of King Tirumala of the Aravidu dynasty of Vijayanagar (1570-71 A. D.) certain royal taxes are made over to the deity of the local temple.

All the copper images found in the temple are illustrated here. Some of them - Manikka-vasagar, Chandesvarar, Nataraja are of exquisite workmanship.

These are the few glimpses we get about the temple from the inscriptions on it.

[S.R.B.]

திருக்காட்டுப்பள்ளி

அக்நீசுவரர் கோவில்

மேலத்திருக்காட்டுப்பள்ளி மிகப் புராதனமான ஊர். இவ்வூரிலுள்ள அக்நீசுவரர் கோவிலும் பழம் பெருமை வாய்ந்தது. இவ்வூர்ப்பெயரின் 'பள்ளி' என்ற முடிவைக்கொண்டு இது பண்டைக்காலத்தில் சமணருடைய இருப்பிடமாக இருக்கவேண்டும் என்று கருதலாம். சமண குருவான மகாவீரரின் கற்சிலையொன்று இவ்வூருக்கருகேயுள்ள விஷ்ணம்பேட்டையிலிருந்து கிடைத்துளது, இச்சிலை நமது பள்ளிக்கூடத்தில் தற்காலம் இடம்பெற்றுள்ளது.

இக்கோயில் சைவ சமய நாயன்மார்களது திருப்பாசுரங்களைப் பெற்றது. அப்பரும், திருஞானசம்பந்தரும் இத்தலப் பெருமானைப் பாடியுள்ளனர். இந்நாயன்மார்களின் காலம் பல்லவ மன்னரான மகேந்திரவர்மர் ஆண்ட கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டாகும். அப்பர் இவ்வூரைக் "கானவேடர் கருதுங் காட்டுப் பள்ளி" என்றும், "கற்றவர்கள் கருதுங் காட்டுப் பள்ளி" என்றும் சிறப்பித்துள்ளார். "காலையே தொழுங் காட்டுப் பள்ளியுறை நீலகண்டனை" என்று அப்பர் வர்ணித்துள்ளதை நோக்க இது சூரியனால் பூசிக்கப்பட்ட தலம் என்று கருத இடமுண்டு.

கருப்பகிரகமும் அர்த்தமண்டபமுமே இக்கோயிலின் பழைய பாகமாகும். இக்கோயில் ஒரு கற்றளி. கருப்பகிரகம் முதல் விமானம் ஸ்தூபிமுடிய யாவும் கருங்கல்லால் கட்டப்பட்டுள்ளன. இப்பழைய கோயிலைச் சார்ந்த துவார பாலகர்களை அவர்களுடைய பழைய இடத்தை விட்டுப் பெயர்த்து முன்மண்டபத்தில் வைத்துள்ளார்கள். கருப்ப கிரகம் சதுர வடிவமானது.

அடியில் யாளிவரிசையையும், கொடுங்கையின் அடியில் பூதகண வரிசையையும் காணலாம். இடையே புலி, சிங்கம், ரிஷபம் முதலிய சிலைகள் காணப்படுகின்றன. இக்கோயில் கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியை உடையது. தக்ஷிணாமூர்த்தி, அர்த்தநாரி, பிரமன் இவர்களுடைய கற்சிலைகள் கருப்பகிரகத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள கோட்டங்களில் அமைந்துள்ளன.

இக்கோயில் அமைப்பைக்கொண்டு, இது கி. பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட இராசகேசரி பன்மரான ஆதித்தச்சோழரின் (871—907 கி. பி.) காலத்தில் கட்டப்பட்ட கோயில் என்று துணியலாம். இக்காலத்தைச்சேர்ந்த ஒரு துண்டுக் கல்வெட்டு கோபுர வாசலின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஒரு நந்தா விளக்கு எரிப்பதற்காகக் கொடுத்த தானத்தை இது குறிக்கிறது.

இத்தலத்திலுள்ள அம்மன் கோயில் மதுரை மன்னராகிய சோணாடு வழங்கிய சுந்தர பாண்டியர் (பட்டம் கி. பி. 1216) காலத்தில் கட்டப்பட்டது. இம்மன்னரின் இரண்டு கல்வெட்டுக்கள் இக்கோயில் கருப்பகிரகச் சுவர்களில் (மேற்குப்பாகத்தில்) பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாண்டிய மன்னரின் ஏழாவது ஆண்டில் (1223 கி. பி.) (காவிரியின்) வடகரை விருதராஜ பயங்கர வளநாட்டு மண்ணிநாட்டுப் பிரஹ்மதேயம் கோட்டூர் மத்தியஸ்தர் கோட்டூர் உடையார் உதையஞ் செய்தார் விக்ந விநாயகரான செம்பியன் பல்லவரையன் என்பவர் திருக்காட்டுப்பள்ளி உடைய நாயனாருக்குத் திருக்காமக்கோட்டமுடைய பெரிய நாச்சியார் அழகர் மங்கையாரை எழுந்தருளுவித்து, இந்நாயனாருக்குத் திருக்கற்றளியும் சாத்தினார். மேலும் செம்பியன் பல்லவரையர் இக்கோயிலின் நிவந்தங்களுக்காக மாறனேரியான தீனசிந்தாமணி சதுர்வேதிமங்கலத்திலும், முல்லைக் குடியிலும், வேண்டும் நிலத்தை அளித்தார்.

ஆறு ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு இதே மன்னர் (கி. பி. 1229) மாறனேரியான தீனசிந்தாமணி,

ஒன்பதிற்றுவேலி, முல்லைக்குடி என்ற கிராமங்களிலுள்ள சில நிலங்கள் தேவதான இறையிலியாக வழங்கப்பட்டன.

அம்மன்கோயிலின் முன்பாகத்தில் தற்போது உள்ள மண்டபம் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகும். அதில் நிற்கும் தூண் ஒன்றில் முதலாம் ராஜராஜருடைய (கி. பி. 985—1014) 13ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. இத்தூணை எங்கிருந்து கொணர்ந்து இங்கே நிறுத்தினார்கள் என்று தெற்றெனத் துணியக் கூடவில்லை.

16ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட விஜய நகர ஆரவீடு வம்சத்தரசராகிய திருமலைதேவ மகாராயர், திருக்காட்டுப் பள்ளி உடையாருடைய பூசைக்கும் திருப்பணிக்கும் உடலாகச் சில இராசவரிகளை அளித்தார்.

இத்தலத்தைப்பற்றி கல்வெட்டுக்கள் மூலமாக மேல் குறிப்பிடப்பட்ட சில செய்திகளே நமக்குக் கிடைத் துள்ளன. இக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள நடராஜர், மாணிக்கவாசகர், சண்டிகேசுவரர் ஆகிய இவர்களுடைய செப்புத் திருமேனிகள் தோற்றப் பொலிவும் சிற்பத் திறமையும் வாய்ந்தவை.

(A. R. No. 52 of 1897) (Inscriptions on the west wall of the Soundara-Nayaki Shrine in the Agniswara Temple at Tirukattupalli, Tanjore Taluk, Tanjore Dt.)

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோமாறபன்மரான திரிபுவனச் சக்கர வர்த்திகள் சோணாடு வழங்கிய சுந்தர பாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு எ-வது மீன நாயிற்று பூர்வபக்ஷத்து நவமியும்.........யும் பெற்ற பூசத்து நாள் ரிஷப முகூர்த் தத்து உடையார் திருக்காட்டுப்பள்ளி உடைய நாய னார்க்கு திருக்காமக் கோட்டமுடைப் பெரிய நாச்சியார், அழகமர் மங்கையாரை எழுந்தருளிவித்து...............டை பண்ணி இந்நாச்சியார்க்கு திருக்கற்றளியும் சாத்தி திருச் செல்வம் வளர்க்க மாறனேரியான தீனசிந்தாமணிச்சதுர்

Tirukattupalli Agniswarar Temple

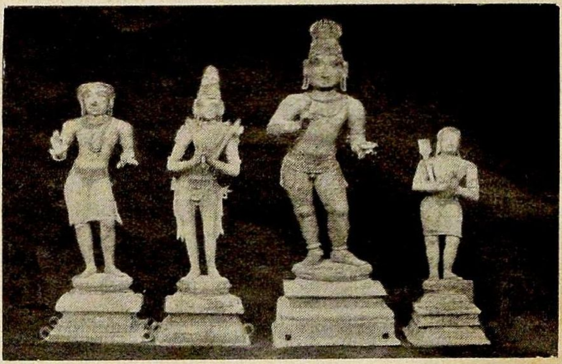

Manikkavasagar, Chandesvarar, Sambandar
& Appar alias Tirunavukkarasu
(early chola - 9th century A. D.)

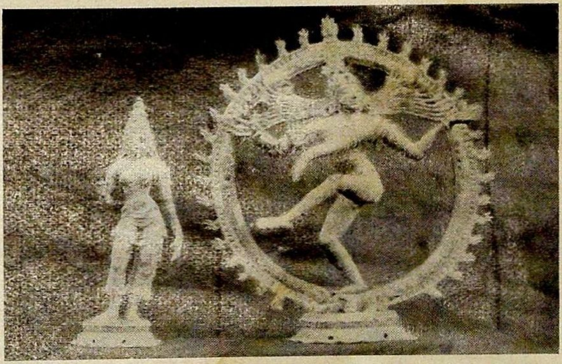

Nataraja and his consort.

Ganesa Subrahmanya and his consorts.

வேதி மங்கலத்திலும் முல்லைக்குடியிலும் வேண்டும் நிலம் கொண்டு விட்டார் வடகரை விருதராச பயங்கர வள நாட்டு மண்ணினாட்டு பிரம்ஹ தேசம் கொட்டூர் மத்தியஸ்தர் கொட்டூருடையான் உதயஞ் செய்தார் விக்ந விநாயகரான செம்பியர்பல்லவரையன்.

(A. R. No. 53 of 1897 on the South Wall)

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோனேரின்மை கொண்டான் பாண்டி குலாசனி வளநாட்டு உடையார் திருக்காட்டுப்பள்ளி உடையார் கோவில் தேவ கன்மிக்கும் ஸ்ரீ மாகேஸ்வர கண்காணி செய்வார்களுக்கும் ஸ்ரீ காரியம் செய்வானுக்கும் இக் கோயில் திருக்காமக்கோட்டமுடைய நாச்சியார் அழகமர் மங்கையார்க்கு வேண்டும் நிவந்தங்களுக்கு இறுப்பதாக இந் நாட்டு மாறனேரியான தீன சிந்தாமணிச் சதுர்வேதி மங்கலத்து திருநாமத்துக்காணியான நிலம் மூவேலி உட்பட ஒன்பத்திற்று வேலி நிலமும் முல்லைக் குடியில் திருநாமத்துக்காணியான நிலம் வேலியும் பதின் மூன்றுவது முதல் தேவதான இறையிலியாக இடக்கடவதாகப் பெற வேணுமென்று காங்கேயராயனும், சேதிராயனும் நமக்குச் சொன்னமையில் இப்படிச் செய்யக் கடவதாகச் சொல்லிக் கணக்கிலும் இட்டுக்கொள்ளக் கடவதாக வரிக்கூறு செய்வார்களுக்கும் சொன்னோம். இந்நிலம் பதின்மூன்றுவது முதல் தேவதான இறையிலியாகக்கொண்டு நிவந்தஞ் செலுத்தச் சொன்னோம். எழுதினான் திருமந்திர ஓலை இராஜ நாராயண மூவேந்த வேளான் இவை காங்கேயராயன் எழுத்து, இவை லங்கேஸ்வரன் எழுத்து, இவை சேதிகுலராயன் எழுத்து, இவை வாணதிராயன் எழுத்து, இவை விழுப்பாதிராயன் எழுத்து, இவை சி...ம் பெற்ற ராயன் எழுத்து, இவை பிருதிகங்கன் எழுத்து, இவை........... எழுத்து.

(A. R. No. 54 of 1897)

(On a pillar in the Mandapa in front of the same Shrine)

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ சாலை கல மறுத்த கோவிராஜ ராஜ கேசரி பன்மற்குயாண்டு பதின்மூன்ருவது எயினுட்டுப் புரையாற் சேரி ஸ்ரீ காரியமாராயப்பெற்ற உடையார் பணிமகன் ஐயூர் கிழவற்காய் ஸ்ரீ காரியமாராய்கின்ற அம்பருடையான் வடமூஞ்சி நல்லூர் அடிகள் இவ்வூர் தேவதானம் கொற்றமங்கலத்து....பெருநான்கெல்லைக்குட் பட்ட நிலம்....ண்ணிலமொ....வின்றியே தூதுவன் கரம் பியன் காணிக்குடியாய் இந்நிலங்கொண்டு எண்ணுடிக் காலால் ஆண்டு வரை சத்திமுற்றத்து அளக்கக் கடவ திருச்சென்னடை நெல் 75 கலம்.

(A. R. No. 55 of 1897)

(In the second Gopura of the same temple, left of Entrance.)

விக்ரம வருஷம் மார்கழி 17உ ஸ்ரீமான் மகா மண்ட லேஸ்வரன் மெதினி மீசுர கண்ட கட்டாரி சாளுவ திருமலை தேவமகாதிராசர் திருக்காட்டுப்பள்ளி தானத்தார்க்கு நிருபம். தங்கள் கோயில் சூலவரி கொத்திலக்கை நாட்டுக் காணிக்கை நாட்டு......சிக்கம் ஊர்த்தலை ஆரிக்கம் புலவரி பிரதானி சோழ அதிகாரி சோழக் கணக்கர் சோழ கல்லணை காடுவெட்டு மற்றும் எப்பேற்பட்ட பல உபாதியும் சந்திராதித்தவரையும் சருவமானியமாக கழித்துவிட்ட அளவுக்கு உடையவர்க் கும் மகா பூசையும் திருப்பணியும் குறைவற நடத்தி சுகத்திலே யிருக்கவும்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

பண் - கொல்லி

இராகம் - நவரோஸ் தாளம் - சாபு

1. வாருமன் னும்முலை மங்கையோர் பங்கினன்
ஊருமன் னும்பலி யுண்பதும் வெண்டலை
காருமன் னும்பொழில் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளி
நீருமன் னுஞ்சடை நிமலர்தந் நீர்மையே.

2. நிருத்தனுர் நீள்சடை மதியொடு பாம்பணி
கருத்தனுர் கடிபொழில் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளி
அருத்தனுர் அழகமர் மங்கையோர் பாகமாப்
பொருத்தனுர் கழலிணை போற்றுதல் பொருளதே.

3. பண்ணினுர் அருமறை பாடினுர் நெற்றியோர்
கண்ணினுர் கடிபொழில் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளி
விண்ணினுர் விரிபுனல் மேவினுர் சடைமுடி
அண்ணலார் எம்மையா ளுடையவெம் மடிகளே.

4. பணங்கொளு கம்மரைக் கார்ப்பது பல்பலி
உணங்கலோ டுண்கல னுறைவது காட்டிடைக்
கணங்கள்கூ டித்தொழு தேத்துகாட் டுப்பள்ளி
நிணங்கொள்சூ லப்படை நிமலர்தந் நீர்மையே

5. வரையுலாஞ் சந்தொடு வந்திழி காவிரிக்
கரையுலா மிடுமணல் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளி
திரையுலாங் கங்கையுந் திங்களுஞ் சூடியங்
கரையுலாங் கோவணத் தடிகள்வே டங்களே.

6. வேதனுர் வெண்மழு வேந்தின ரங்கமுன்
ஓதின ருமையொரு கூறன ரொண்குழைக்
காதினுர் கடிபொழில் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளி
நாதனுர் திருவடி நாளுநின் றேத்துமே.

7. மையினுர் மிடறனுர் மானமழு வேந்திய
கையினுர் கடிபொழில் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளித்
தையலோர் பாகமாத் தண்மதி சூடிய
ஐயனுர் அடிதொழ அல்லலொன் றில்லையே

8. சிலைதனுன் முப்புரஞ் செற்றவன் சீரினுர்
மலைதனுன் வல்லரக் கன்வலி வாட்டினுன்
கலைதனுர் புறவணி மல்குகாட் டுப்பள்ளி
தலைதனுல் வணங்கிடத் தவமது வாகுமே.

9. செங்கண்மால் திகழ்தரு மலருறை திசைமுகன்
தங்கையாற் றெழுதெழத் தழலுரு வாயினுன்
கங்கையார் சடையினுன் கருதுகாட் டுப்பள்ளி
அங்கையாற் றெழுமவர்க் கல்லலொன் றில்லையே.

10. போதியார் பிண்டியார் என்றவப் பொய்யர்கள்
வாதினுல் உரையவை மெய்யல வைகலும்
காரினுர் கடிபொழில் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளி
ஏரினுற் றெழுதெழ இன்பம்வந் தெய்துமே.

11. பொருபுனல் புடையணி புறவநன் னகர்மன்னன்
அருமறை யவைவல்ல அணிகொள்சம் பந்தன்சொல்
கருமணி மிடற்றினள் கருதுகாட் டுப்பள்ளி
பரவிய தமிழ்சொல்லப் பறையுமெய்ப் பாவமே.

TIRUKATTUPALLI AGNISWARAR TEMPLE

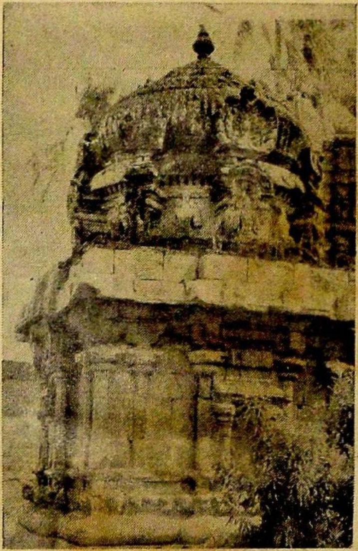

The shrine of the Goddess built in 1223 A. D. in the days of the Pandaya King Maravarman-Sundara Pandya (Acc 1216 A. D.)

A view of the North western pillar in the Garbhagraha.

Details of the Yali frieze in the basement and that of the Bhuta-ganas under the eaves.

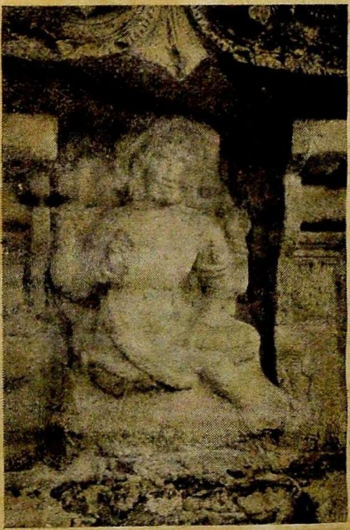

Yoga Dakshinamurti.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

இராகம் - நாதநாமக்கிரியா **தாளம் - சாபு**

1. மாட்டுப்பள்ளி மகிழ்ந்துறை வீர்க்கெலாம்
கேட்டுப் பள்ளிகண் டீர்கெடு வீரிது
ஓட்டுப் பள்ளிவிட் டோடலு றுமுனம்
காட்டுப் பள்ளியு ளான்கழல் சேர்மினே.

2. மாட்டைத் தேடி மகிழ்ந்துநீர் நும்முளே
நாட்டுப் பொய்யெலாம் பேசிடும் நாணிலீர்
கூட்டை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
காட்டுப் பள்ளியு ளான்கழல் சேர்மினே.

3. தேனை வென்றசொல் லாளொடு செல்வமும்
ஊனை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
கான வேடர் கருதுங்காட் டுப்பள்ளி
ஞான நாயக னைச்சென்று நண்ணுமே.

4. அருத்த மும்மனை யாளொடு மக்களும்
பொருத்த மில்லைபொல் லாதது போக்கிடும்
கருத்தன் கண்ணுத லண்ணல்காட் டுப்பள்ளித்
திருத்தன் சேவடி யைச்சென்று சேர்மினே.

5. சுற்ற முந்துணை யும்மனை வாழ்க்கையும்
அற்ற போதணை யாரவ ரென்றென்றே
கற்ற வர்கள் கருதுங்காட் டுப்பள்ளிப்
பெற்ற மேறும் பிரானடி சேர்மினே,

6. அடம்புங் கொன்றையும் வன்னியு மத்தமும்
துடும்பல் செய்சடைத் தாமணிச் சோதியான்
கடம்பன் றாதை கருதுங்காட் டுப்பள்ளி
உடம்பி னார்க்கோ ருறுதுணை யாகுமே.

7. மெய்யின் மாசுடை யாருடல் மூடுவார்
பொய்யை மெய்யென்று புக்முடன் வீழன்மின்
கையின் மானுடை யான்காட்டுப் பள்ளியெம்
ஐயன் றன்னடி யேயடைந் துய்ம்மினே.

8. வேலை வென்றகண் ணாரை விரும்பிநீர்
சீலங் கெட்டுத் திகையன்மின் பேதைகாள்
காலை யேதொழுங் காட்டுப்பள் ளியுறை
நீல கண்டனை நித்தம் நினைமினே,

9. இன்று ளார்நாளை யில்லை எனும்பொருள்
ஒன்று மோரா துழிதரு மூமர்காள்
அன்று வானவர்க் காக விடமுண்ட
கண்ட னார்காட்டுப் பள்ளிகண் டுய்மினே.

10. எண்ணி லாவரக் கன்மலை யேந்திட
எண்ணி நீண்முடி பத்து மிறுத்தவன்
கண்ணு ளார்கரு துங்காட்டுப் பள்ளியை
நண்ணு வாரவர் தம்வினை நாசமே.

[S. R. B.]

எங்கள் ஊர்—திருக்காட்டுப்பள்ளி

O. N. இராதாகிருஷ்ணன்

"தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணுவதுஞ் சோழ மண்டலமே"

என்ற பெரியோர்களது புகழ்ச்சிக்குரியது சோழநாடு. அந்நாட்டில் புகழ்பெற்ற ஊர்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றுதான் எங்கள் ஊராகிய திருக்காட்டுப்பள்ளி. திருவெண்காட்டிற்குப் பக்கத்திலே இப்பெயரையே கொண்ட மற்ருெரு திருக்காட்டுப்பள்ளி இருப்பதால் எங்கள் ஊரை மேலைத் திருக்காட்டுப்பள்ளி என்று அழைப்பது வழக்கம். எல்லா வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டது என்பதற்குத் 'திரு' என்ற அடைமொழி வந்திருப்பதே தக்க சான்ருகும். காவிரியின் கரையில் அமைந்துள்ள இவ்வூரின் சிறப்பினைச் சற்று ஆய்வோமாக.

'கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம்' என்ற திருவாக்கை நன்குணர்ந்தவர்கள் நம் முன்னோர்கள். அதை அனுசரித்தே சோழமன்னர் காலத்தில் கட்டப்பெற்ற மிகப் புராதனமான ஒரு சிவன் கோவில் இருக்கின்றது. இக்கோயிலுக்கு முதல் இராஜராஜ சோழனும், முதல் சுந்தர பாண்டியனும் தேவதான நிலங்கள் பல கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கெழுந்தருளியுள்ள இறைவனுக்கு வன்னிநாதர், அக்னீஸ்வரர், தீயாடியப்பர் என்றும் அம்பிகைக்கு, வார்கொண்ட முலையம்மை, சுந்தரநாயகி, அழகமர் மங்கை என்றும் பல் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இது சமயப்பெரியார்களான, திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்ற இருவரின் பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலமாகும். 'தாயைக் கண்ட கன்று போன்று ஞானசம்பந்தர் இறைவனை அணைந்து தேவாரம் பாடினர்,' என்று சேக்கிழார் இத்தலத்தைச் சிறப்பிக்கின்ருர். சூரியதேவனே இங்கெழுந்தருளியுள்ள இறைவனை நாள்தோறும் பூஜிக்கின்ருன் என்று நாவுக்கரசர் கூறியுள்ளார். இக்கருத்தை "காலையே தொழும் காட்டுப்பள்ளி" என்ற அடி

வலியுறுத்தும். மேலும் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இங்கே எழுந்தருளி வீதியில் உப்பு விற்கும் ஒருத்தியுடன் அளவளாவினர் என்று கூறுவர். இனி இவ்வூரின் சிறப்பினைச் சரித்திரக் கண்கொண்டு பார்ப்போம்.

17-ஆம் நூற்றுண்டில் தஞ்சாவூரில் மஹாராஷ்டிர ராஜ்ஜியத்தை நிலைநாட்டியவனும், சிவாஜியின் தம்பியுமான வெங்கோஜி என்பான் தற்காப்பின் பொருட்டுத் தஞ்சையைச் சுற்றிப் பல கோட்டைகளைக் கட்டினன். அவற்றுள் ஒன்று திருக்காட்டுப்பள்ளிக் கோட்டையாகும். இன்றும் திருக்காட்டுப்பள்ளிக்குக் கோட்டை என்றும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.

இனி 18–ஆம் நூற்றுண்டிலே ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் நடந்த போரில் ஆங்கிலேயர் தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்ற எண்ணிப் படையெடுத்து வந்தபோது, முதலாவதாகத் திருக்காட்டுப்பள்ளிக் கோட்டையையும் அதன் பக்கத்தே சுமார் ஐந்து மைல் தூரத்திலுள்ள பூதலூர்க் கோட்டையையும் பிடித்துத் தம் வசம் ஆக்கிக்கொண்டார்கள்.

அடுத்த சிலவாண்டுகளில் ஹைதர் அலி என்பான் படையெடுத்து ஆங்கிலேயரை முதுகிடும்படி ஓட்டிவிட்டு, இத் திருக்காட்டுப்பள்ளிக் கோட்டையைக் கைப்பற்றினன் என்று சரித்திரம் கூறுகின்றது. மேலும் சரித்திரச் சிலா சாஸனங்கள் மலிந்து நிற்கும் செந்தலை, நியமம் என்னும் ஊர்கள் இவ்வூரை யடுத்தடுத்து விளங்குகின்றன. அஃதன்றியும் இவ்வூரின் பெருமைக்குக் கண்ணுடியாக விளங்கி வருவது எங்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியொன்றேயாகும். இப் பெரும் பள்ளியைத் தோற்றுவித்தவர் ஸ்ரீ சர். பி. எஸ். சிவசாமி ஐயர் K. C. S. I. C. I. E. அவர்களாவார்கள். ஏறக்குறைய மூன்று லட்ச ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட இப்பள்ளி, பொதுவாக இவ்வூருக்கும், குறிப்பாக இவ்வூரின் தென்புறத்திற்கும் அழகளித்து நிற்கின்றது. அம் மகான் தம் மனைவியின் பெயரால் நிறுவிய **'கல்யாணி ஹாஸ்டல்'** என்ற உணவு விடுதியும், தம் தாயாரின் பெயரால் நிறுவிய **'சுப்பலட்சுமி மகளிர் பிரசவ விடுதியும்'** இப்பள்ளிக்கு அழ

கும், ஊருக்குப் பெருமையும் அளித்து அடுத்தடுத்து நிற்கின்றன.

ஏறக்குறைய எண்ணுயிரம் ஜனத்தொகையினையும், 40,575 ரூபாய் வருமானத்தினையும் கொண்ட முதல்தரப் பஞ்சாயத்து போர்டாக எங்கள் ஊர் விளங்குகிறது. வீட்டு வரி, வாகன வரி, தொழில் வரி, தமாஷா வரி முதலிய வரிகளால் வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு இவ்வூர் நன்கு பரிபாலிக்கப்படுகின்றது. இப்பஞ்சாயத்து போர்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற எட்டு அங்கத்தினர்களும், ஒரு தலைவரும், ஒரு உபதலைவரும் இருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு உதவியாக ஒரு நிர்வாகஸ்தரும் (Executive Officer) இருக்கின்றார்.

மேலும் இவ்வூரில், போலீஸ் நிலையம், ஆவணக்களரி, மருத்துவ நிலையம், தபால் தந்தி நிலையம், முதலியன இருக்கின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளியே யன்றி பல ஆரம்ப உயர்தரப் பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன. காவிரியும், கடைத்தெருவும் ஊருக்கு அழகூட்டி, உயிரூட்டி நிற்கின்றன.

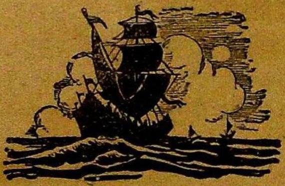

ஸ்ரீ தேபர்

ஜி. ஸ்ரீநிவாஸன், V 'C'.

சமீபத்தில் ஆவடியில் இந்திய தேசியக் காங்கிரஸின் 60-ஆம் ஆண்டு பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது யாவரும் அறிந்ததே. அச்சமயம் காங்கிரஸ் வானில் ஓர் புதிய நட்சத்திரம் தோன்றியது. அதுவே உச்சரராங்கராய் நவல் சங்கர் தேபர். இம்மாபெரும் ஸ்தாபனத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ள தேபர் ஓர் ஏழை குமாஸ்தாவாகத் தம் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார் என்பது வியப்புக்குரிய விஷயம். அவர் ஒரு நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். அவ்வகுப்பின் சுகதுக்கங்களைத் தம் சொந்த அனுபவ வாயிலாகவே அறிந்தவர். அவருடைய இலட்சியம் இவ்வகுப்பாரின் இன்னல்களைப் போக்குவதேயாகும்.

ஸ்ரீ தேபர் சௌராஷ்டிர ராஜ்யத்தில் கங்காஜாலா (Ganga-jala) என்ற கிராமத்தில் 1905-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 21-ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் தகப்பனார் நவல் சங்கர் விரஜலால் தேபர்; தாயார் உஜாம்பாய். இவர் கத்தியவார், நாகர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். இவருடன் பிறந்தவர்கள் ஐந்து சகோதரிகளும், இரண்டு சகோதரர்களுமாவர். இவருடைய ஒன்பதாவது வயதிலேயே இவர் தாயார் காலமானார். எனவே இவருடைய தந்தையே இவருடைய வாழ்க்கையின் வழிகாட்டியாக இருந்தார்.

தேபருடைய ஆரம்பக் கல்வி ராஜ்கோட் தாலுக்கா ஸ்கூலில் நடைபெற்றது. ஓராண்டுக்குப் பிறகு பம்பாயிலுள்ள டூடோரியல் ஹைஸ்கூலில் சேர்ந்தார். தாயார் இறந்த பிறகு மீண்டும் ராஜ்கோட் சென்று கல்வி பயின்றார். ஆகவே ராஜ்கோட்டிற்கும் பம்பாய்க்குமிடையே அடிக்கடி மாறிக்கொண்டிருந்தார். விடாமுயற்சியினால் 1922-இல் ராஜ்கோட்டிலுள்ள சௌராஷ்டிர ஹைஸ்கூலில் இருந்து மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சையில் தேறினார். அவருடைய தகப்பனார் அவரைப் பம்பாய் அர்ச்-சேவியர் கல்லூரியில் சேர்த்தார். ஆனால் முதல் வருட இறுதித் தேர்வில் தோல்வியடையவே அவரு

டைய கல்லூரிப் படிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப் பட்டது.

தேபர் பம்பாய் சட்ட நிபுணர்கள் ஹீராலால் அண்ட் கம்பெனியில் குமாஸ்தாவாக வேலைக்கமர்ந்தார். தளரா ஊக்கத்தால் தலைமைக் குமாஸ்தாப் பதவியைச் சீக்கிரமே அடைந்தார். வேலை பார்த்த 4½ வருட காலத்தில் கி. பி. 1928–ஆம் ஆண்டில், தனியே படித்துப் பம்பாய் உயர்தர நீதிமன்ற வக்கீல்கள் பரீட்சையின் ஒரு பிரிவான ஹிந்து சட்டப் படிப்பில் விசேஷ கௌரவத்தோடு தேர்ச்சி பெற்றார். பரீட்சைக்குச் செல்லும் சமயத்தில் அவர் தகப்பனார் நோய்வாய்ப்பட்டிறந்தார்,

1928–ல் சட்டப் பரீட்சையில் தேர்ச்சி அடைந்த பிறகு ராஜ்கோட் திரும்பினார். தம்முடைய 24–ஆம் வயதில் தனியாக வக்கீல் தொழில் செய்ய ஆரம்பித்தார். "வழக்குகளைத் தூண்டிவிடாமல் சமாதானம் செய்விக்கும் துறையில் வழக்கறிஞருக்கு நல்ல மனிதராக வாழச் சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன." என்ற ஆப்ரஹாம் லிங்கனின் குறிக்கோளைத் தம்முடைய தொழிலில் பின்பற்றினார். அதே சமயத்தில் அவர் பல நூல்கள் படிக்க ஆரம்பித்தார். அவருடைய மனத்தைக் கவர்ந்த நூல் டால்ஸ்டாயின் "பின் நாம் என்ன செய்யவேண்டும்?" (What then we have to do?) என்பதேயாம்.

திடீரென 1936–ஆம் ஆண்டு ஒருநாள் தம் தொழிலைத் துறந்து கிராமங்களுக்குச் சென்று சமூக சேவையில் ஈடுபட நினைத்தார். ராஜ்கோட்டிலிருந்து ஐந்து மைல் தூரத்திலுள்ள தூராலா என்னும் கிராமத்தைத் தம்முடைய நிர்மாண வேலைகளுக்காகத் தேர்ந்தெடுத்தார். மகாத்மா காந்தியடிகளின் ஆசியும் இதற்குக் கிடைத்தது. அதே ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் பைஜ்பூர் என்ற இடத்தில் காங்கிரஸ் மகாநாடு நடைபெற்றது. அவ்வமயம் சர்தார் வல்லபாய் படேலைச் சந்தித்து அவருடைய நெருங்கிய நண்பரானார். அவ்வமயம் கி. பி. 1935–ஆம் ஆண்டு அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் நாடெங்கும் தேர்தல்கள் நடைபெற இருந்தன. தேர்தல் பிரசார வேலையில் தேபர் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

தொழிலாளர்களுக்காக இவர் செய்த தொண்டு மிகச் சிறந்

தது. ராஜ்கோட்டிலுள்ள ஒரு பருத்தி ஆலேயில் தேர்தல் வேலேயில் ஈடுபட்டதற்காக அவ்வாலேயின் தொழிலாளர் சங்க அங்கத்தினர்களே ராச்சியத்தை விட்டு வெளியே செல்லும்படி அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது. தேபரின் குறுக்கீட்டால் இவ்வுத்திரவு ரத்து செய்யப்பட்டது.

தேபர் இரண்டாவது கத்தியவார் அரசியல் மகாநாட்டைக் கூட்டினுர். அவ்வமயம் ராஜ்கோட் திவானும், அரசரும் இலண்டன் சென்றிருந்தார்கள். அவர்கள் திரும்பி வந்ததும் காரணமின்றி அவர்களேச் சிறையிலடைத்தார்கள். சர்தார் படேல் உள்பட பல தலேவர்கள் இச்செய்கையைக் கண்டனம் செய்தார்கள். கி. பி. 1938–39–இல் நடந்த இராஜ்கோட் சத்தியாக்கிரகத்தில் தேபர் தலேமை தாங்கி நடத்தினுர்.

செளராஷ்டிரத்தில் ஒரு பெரிய பஞ்சம் ஏற்பட்டபொழுது பல ஜில்லாக்களில் பிரயாணம் செய்து, நிவாரண வேலேகளில் முழு மனத்துடன் ஈடுபட்டார். 1941–இல் வீராம்காமல் என்ற இடத்தில் தனி நபர் சத்தியாக்கிரகம் நடத்துவதற்காக மகாத்மா காந்தியடிகளால் இவர் அனுப்பப்பட்டார். அதன் காரணமாகச் சிறை சென்றபொழுது, சிறையில் தற்பொழுது செளராஷ்டிர முதன் மந்திரியாக விருக்கும் ரஸிக்லால் பரீக், காங்கிரஸ் காரியதரிசி பலவந்தராய் மேத்தா முதலியவர்களேச் சந்தித்தார். இவர்கள் செளராஷ்டிரத்தின் ஐக்கியத்திற்காகவும் சீரமைப்பிற்காகவும் சிறையிலேயே பல திட்டங்களே வகுத்தார்கள்.

1946–இல் நவம்பரில் தேபர் கத்தியவார் அரசியல் மகாநாட்டைக் கூட்டினுர். இதன் முக்கிய நோக்கம் செளராஷ்டிர ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவதேயாகும். தேபர் ஒவ்வொரு சமஸ்தானத் தலேவரையும் சந்தித்து ஐக்கியத்தின் அவசியத்தை வற்புறுத்தினுர்.

இந்தியா சுதந்திரமடைந்தபொழுது ஜுனுகாத் நவாப் தம் நாடு பாக்கிஸ்தானுடன் சேர்ந்து விட்டதாகப் பிரகடன செய்தார். அதை ஜுனுகாத் மக்கள் எதிர்த்தனர். தேபரின் ஆலோசனேயின் பேரில் மக்கள் அதிகாரத்தை நவாபினிடமிருந்து பிடுங்கிக்கொண்டனர். நவாப் பாகிஸ்தானுக்கு ஓடிவிட்டார்.

தேபரின் தீவிர முயற்சியால் கத்தியவாரின் ஐக்கியம் ஏற்பட்

டது. இதன் தலைவராக நவ நகர் ஜாம்சாகேப் தேர்ந்தெடுக் கப்பட்டார். அவரும் தேபரும் மகாத்மா காந்தியை அழைக்க டெல்லி சென்றபொழுது பிர்லா மாளிகையில் தங்கினர். தோட் டத்தில் குண்டு வெடிக்கும் சப் தம் கேட்டது. (1948-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 30.) பின்னர் 1948 பிப்ரவரி 15-இல் சர்தார் வல்லபாய் படேல் ஐக்கிய சௌராஷ்டிர இராச்சியத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். புதிய இராச்சியத்தின் அரசியல் தலைவ ராக ஸ்ரீதேபர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்.

முதன்மந்திரியாக இருக்கும் பொழுது ஸ்ரீ தேபர் சிறந்த சேவைகள் செய்தார். அவற் றுள் முக்கியமானவை விவசாயி களுடைய நிலஉரிமைகள் பாது காப்பும், விவசாயக் கடன் நிவா ரணச் சட்டமும், கிராஸ்தார்கள் என்ற வகுப்பாரின் அட்டகாச ஒடுக்கமும் ஆகும். சௌராஷ் டிரத்தில் தேபர் அமைதியை நிலைநாட்டினர். பல குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய் தார்.

இந்திய தேசீய காங்கிரஸின் அழைப்பிற்கிணங்கி இப்பதவி யைத் துறந்து, துன்பங்களும் பொறுப்புக்களும் நிறைந்த காங்கிரஸ் அக்ராஸனர் பத வியை ஏற்றிருக்கிறார்.

மனிதருள் மாணிக்கமான நேரு இப்பதவியிலிருந்து எண் ணிறந்த சேவைகள் செய்திருக் கிறார். உழைப்பினாலேயே உன் னத நிலைக்கு வந்த உச்சராங்க ராய் தேபர் இன்று இப்பதவியை அலங்கரித்திருப்பதிலிருந்து குடி யரசிலுள்ள ஒவ்வொரு மனித னும் சீலத்தாலும், ஊக்கத்தா லும், உழைப்பாலும் உயர் வடையமுடியும் என்பது உள் ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் விளங்குகின்றது. "விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்" என் பார் பெரியோர், அதற்கிணங்க ஆந்திரத்தேர்தலில் வீர முழக்கம் செய்தார். காங்கிரஸ் வெற்றிக் கொடியை நாட்டியது; அமைதி யான வாழ்வுக்கு வழிதேடியது. புனிதமான காங்கிரஸ் ஸ்தாப னம் காலத்தாலும், சீலத்தா லும், ஞானத்தாலும் சிறந்த இத்தகைய தலைவர்களைப் பெற்று வழி வழி வாழ்க!

SIR ALEXANDER FLEMING

(1881 - 1955)

Sir Alexander Fleming was the inventor of **Penicillin**. He was a Scot, born in Ayrshire in 1881. He graduated from St. Mary's Medical School, London. He spent his life in teaching and research at St. Mary's, and at the London University. He also served as a Captain in the British Army Medical Corps in World War 1.

While experimenting with the anti-septic properties of vegetable moulds, he made his sensational discovery of Penicillin in 1942. Ever since, he has been hailed as the greatest benefactor of mankind along with Madame Curie and Louis Pasteur. As its value to medicine became known to the public, honours were heaped on him from every quarter. He was knighted in 1944. In 1945, he was awarded the Nobel Prize for Medicine along with Professors H. W. Florey and Earnest Chain of the Oxford University.

Under a scheme of the World Health Organisation, he came to **India** in 1953, and stayed for two months to give higher training to medical students in the Universities of Madras and Bombay. He died suddenly of heart failure at his London residence at the age of 73. In him, the world has lost a great benefactor of mankind.

S.

The Mettur Reservoir.

The Mettur Reservoir.

Bhavani Sagar - Outlet

Excursion to Mettur and Bhavani Sagar

1954

During the last Pongal holidays a party of 72 (64 Students and 8 Teachers) went on an excursion to Mettur and Bhavani Sagar. The party left the School in the evening of 31-12-'53 and reached Erode at 3 a. m. the next day. Arrangements were made in the Sengunthar High School for the party to halt.

1—1—'54 At 5-30 a. m. the party left by Special Bus for Mettur. On the way the members had a plunge iu the Cauvery at Bhavanikudal and then they visited the temple on its bank. After breakfast the party resumed their journey and reached Mettur at about 9-O'clock. The party directly went up the dam, took some snaps of the natural view there, and then went to the Governor's Tower, where they learned every thing about the History of the Dam. Then they came down and were taken to the tunnel work at the bottom of the Dam.

After a brief stay in the Park, the party went to the Mettur Chemicals, the Power-House, the Water Works, the Sandal-wood Factory and the Fish-curing centre.

At about 1-O'clock they had their dinner and after a short rest, the party started for Erode, alighting on the way at Manickampalayam for lunch, provided by one of the old pupils of our School.

2—1—'54 At 6 a. m. the party left for Bhavani Sagar, about 57 miles from Erode. The dam was reached at about 9-30 a. m. It took about three hours for the party to go round

the dam site and observe the works of interest there. One of the officers there was specially deputed to take the party round and explain everything.

After dinner the party resumed their return journey at about 3 p. m. and after a brief halt at Sathyamangalam to hear the lecture on Kamba Ramayanam of Sri. K. V. Jagannathan, they arrived at Erode at 7 p. m. After supper the party entrained at Erode and reached Budalur at 5-30 a. m. on 3—1—'54.

The Upper Bhavani Scheme was planned in 1834 by Sir Arthur Cotton for the production of Hydro-electric-power twelve miles up the river from Mettupalayam. But the plan was given up due to the construction of the Mettur Dam which is both an irrigation project and hydro-electric project. The prevalence of famine conditions in South India due to the failure of both the monsoons necessitated the construction of Lower Bhavani Project in the Bhavani river.

This is a copy of the Tennesse valley Project in the U. S. A. where both earth - work and R. C. work are combined. The Dam is nearly $5\frac{3}{4}$ miles long with earth masonry work of $2\frac{1}{2}$ miles on the left side, $2\frac{3}{4}$ miles on the right side and half a mile R. C. work in the middle. The work was begun in Oct. 1948 and was completed before the prescribed time. Expenses increased to 10 crores due to the import of foreign machinery.

The cost of Dam work is Rs. 580 lacs and that of channel constructions 420 lacs. The Canal proper is 43 ft. above the river-bed. Five sluices control the flow of water in the Canal. The width of the Canal is 110 feet and its depth 10 feet and length of the main Canal 121 miles.

2,70,000 acres of waste lands lying in the Taluks of Ghobi, Bavani, Erode, Dharapuram & Karur will be brought under irrigation by this Scheme. Of this, fifteen thousand acres are allotted for paddy cultivation and the rest for cotton and other punja products. Forty thousand acres have been now brought under cultivation. The taxes levied are as follows (1) Betterment tax Rs. 100 per Acre, (2) Water tax Rs. 125 per Acre, so that 4½% of the total expenditure is expected to be collected every year by way of taxes.

Dam Height 138·3 ft.

Water level 123'

Water Spread over 30 sq. miles. catchment area 1621.5 sq miles. Quantity of water stored 32800 million c. ft. The water brought by Moyaru also is stored up by this dam.

River bed level	797 ft.
Full reservoir level	920 ft.
Maximum water-level	920 ft.
Top of Dam	935 ft.
Length of Canal	121 miles
Cost of Dam	580 Lacs.

(less 80 lacs machines)

Period 1948—53.

ஹெலன் கெல்லர் (Helen Keller)

R. ராதாகிருஷ்ணன்

ஐந்தாம் பாரம் 'இ' பிரிவு

"அரிது அரிது மானிட ராதல் அரிது;
மானிட ராயினும் கூன்குருடு செவிடு
பேடு நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது."

என்பது ஔவையாருடைய வாக்கு. ஆனால் பலர் ஐம்புலன்களைப் பெற்றிருந்தும், நடைமுறையில் குருடராய்ச் செவிடராய், ஊமையராய் வாழ்கின்றனர். பிறந்த சில மாதங்களுக்குள்ளேயே பார்வை, கேள்வி, பேச்சு இம்மூன்றையும் இழந்து இருபத்தைந்து வயது வரையில் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, அதில் வெற்றியையுங் கண்டு தம்மைப்போன்ற ஏனையவருக்குந் துன்பந் துடைத்து இன்பம் காணும் முறையையும் கூறிவருகின்ற அம்மையார் உலகப் பெரியார்களில் ஒருவராக விளங்குகிறார் என்றால் அவரது செயல் வியக்கத்தக்க செயலேயாகும். அப் பெரியாரே சமீபத்தில் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்த அமெரிக்க மாது ஹெலன் கெல்லராவார். இவரது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் தம்மைப்போல் சக்தியற்றவர்களுக்கு மீண்டும் புத்துயிர் அளிப்பதேயாகும். மூன்று முக்கியப் புலன்களை இழந்திருந்த போதிலும் பயனுடையதும் இன்பம் தரத்தக்கதுமான வாழ்க்கையை ஒருவர் நடத்தலாம் என்பதை இவருடைய வாழ்க்கை நிரூபிக்கின்றது. குறைபாடுடையவர்கள் தங்கள் குறைகளைப் போக்குவதற்குத் "தன் கையே தனக்குதவி" என்ற கொள்கையைப் பின்பற்றவேண்டும்.

ஹெலன் கெல்லர் அம்மையார் 1880-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலுள்ள அலபாமா மாகாணத்தில் பிறந்தார். இவரது இரண்டாவது வயதில் ஏற்பட்ட விஷஜுரத்தின் பலனாக இவர் கண் குருடாயின; காது செவிடாயின; வாய் ஊமையாகியது. சிறுவயது முதற்

A. C. C. at Social Work - The Headmaster Inaugurates

A. C. C. Social Work. The Cadets at work

The School Excursion Party at Bhavanisagar

கொண்டு இவருக்கு வழிகாட்ட ஆன் சல்லிவன் (Anne Sullivan) என்ற அம்மையார் முன் வந்தார். சிறு வயதிலேயே பயத்தை நீக்குவதற்காக ஹெலன் கெல்லர் ஒரு சர்க்கஸ் கம்பெனியிலுள்ள கரடிகளிடமும், யானைகளிடமும், பாம்புகளிடமும் விளையாடுவதற்கு விடப்பட்டார். ஆகையால் இவருக்கு நாளடைவில் பயம் என்றால் என்னவென்று தெரியாமல் போயிற்று. இவர் தம்முடைய முயற்சியாலும் ஆன் சல்லிவரின் ஊக்கத்தாலும் 18ஆவது வயதிற்குள் அல்ஜீப்ரா, ஜியாமெட்ரி, பௌதிகம், இயற்கைத் தாவர நூல், மிருக சாஸ்திரம், தத்துவம் முதலிய நூல்களைக் கற்றுணரலானார். ஆங்கிலம் தவிர பிரஞ்சு, ஜெர்மன், லத்தீன் பாஷைகளையும் இவர் கற்றார். ஹார் வார்டு (Harvard) சர்வ காலாசாலையின் ஒரு பிரிவான ராட்கிளிப் (Radcliffe) கலாசாலையில் ஆனர்ஸ் பரீட்சையில் தேர்வடைந்தார். குதிரையேற்றம், சைக்கிள் விடுதல், சீட்டு விளையாடுதல், சதுரங்கம் விளையாடுதல் முதலியவைகளிலும் பயிற்சி பெற்றார். இவற்றிலிருந்து ஹெலனின் அதிசயிக்கத்தக்க ஞாபக சக்தியும், தளரா ஊக்கமும் தெரிய வருகின்றன. ஆரம்ப நாட்களில் பிரைலி (Braille) முறையில் எழுதப்பட்ட புத்தகங்கள் அதிகம் இல்லை. ஆகவே ஹெலன் எல்லாப் புத்தகங்களையும் எழுத்துக் கூட்டிக் கற்றுணர்ந்தார்.

பல நாடுகளிலுள்ள குருடர்கள், செவிடர்கள், ஊமையர்கள் ஆகியவர்களது நிலைமையை ஆராய்ச்சி செய்து அறிவதற்காகத் தற்சமயம் இவர் உலகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கின்றார். இந்திய அரசாங்கம் நம் நாட்டின் குருடர்களின் கல்வி முறையை எப்படி அமைப்பது என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை கூற இவரை அழைத்திருக்கின்றது. இவருடைய உலகச்சுற்றுப் பிரயாணங்களில் இவருக்குத் துணையாக இருப்பவர் பாலி தாம்ஸன் (Polly Thomson) அம்மையார். இவ்வம்மையார் மூலமாகத்தான் ஹெலன் கெல்லர் வெளியுலகுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். பாலி தாம்ஸன் பேசும்பொழுது ஹெலன் தம்முடைய வலது கையை அவரது முகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுகிறார். மூன்று விரல்கள் தாம்ஸனின் தொண்டை, உதடுகள், மூக்கு ஆகியவற்றில் முறையே வைக்கப்படுகின்றன. பாலி தாம்ஸன் பேசும் பொழுது ஏற்படும்

ஒலி அதிர்வுகள் மூலம் ஹெலனின் விரல்கள், என்ன பேசப்படுகிறது என்பதை உணருகின்றன. ஹெலன் பேசும்பொழுது மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் அளவிற்குப் பாலி தாம்ஸன் அதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

ஹெலன் கெல்லரின் அதிசயிக்கத்தக்க, உணர்ந்துகொள்ளும் சக்தியைப்பற்றிப் பல சம்பவங்கள் கூறப்படுகின்றன. லண்டன் மாநகரில் இவர் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சென்றதும் இலைகளின் வாசனை மூலம் அது 'கிரீன் பார்க்' (Green Park) என அறிவித்தார். மற்றொரு சமயம் இவரும் பாலி தாம்சனும் ஒரு பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தபொழுது 'ஒரு ஓவியர் பஸ்ஸில் ஏறியிருக்கிறார்' என்று இவர் கூறினர். இவர் கூறியபடியே 20 அடியுள்ள பஸ்ஸில் ஒரு முனையில் ஒரு ஓவியர் நின்றுகொண்டிருந்தார். டில்லியில் இவ்வம்மையார் ஸ்ரீ நேருவின் அனுமதி பெற்று அவரது முகத்தைத் தம் கையால் தடவிப் பார்த்து, "இவர் ஒரு மேதை; உலக சமாதானத்திற்காகப் பாடுபடும் உத்தமர்" என்று புகழ்ந்தார். இவர் பல சர்வ கலாசாலைகளில் பல பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தியிருக்கிறார். இவர் இத்தாலிக்குச் சென்றபொழுது மைக்கேல் ஆஞ்சலோவின் (Michael Anjalo) சிற்பங்களைப் பார்வையிட்டார். அச்சிற்பங்களைக் கையினால் தொட்டே அவற்றின் சிறப்பை உணர்ந்தார். பல பாட்டுக்களையும் இம்முறையிலேயே கற்றிருக்கிறார். தம்முடைய துரதிர்ஷ்டத்தை இவர் உண்மையில் ஒரு அதிர்ஷ்டம் என்றே கருதுகின்றார். கவனத்தைத் திருப்பக்கூடிய பார்வையும், கேள்வியும் இல்லாததால் முழு மனத்துடனே இறைவனை வழிபடுவதற்குச் சாத்தியமாகிறது என்பது இவரது துணிபாகும்.

இவரைப்பற்றிப் பல அறிஞர்கள் பலவிதங்களில் புகழ்ந்திருக்கின்றார்கள். மார்க் ட்வைன் (Mark Twain) என்ற அமெரிக்கக் கதாசிரியர் இவரை நெப்போலியனுக்குச் சமமாக ஒப்பிட்டார். விக்டோரியா மகாராணியார் இவரிடம் அளவு கடந்த அன்புகொண்டிருந்தார். ஐன்ஸ்டைன் (Einstein) என்ற விஞ்ஞான மேதை கெல்லர் மனித சக்திக்கு மேம்பட்டவர் எனக் கூறுகிறார். வில்லியம்ஜேம்ஸ் என்ற அமெரிக்கத் தத்துவஞானி "சுருக்கமாகக் கூறின் ஹெலன் கெல்லர் ஒரு வரப்பிரசாதமே" என்றார். ●

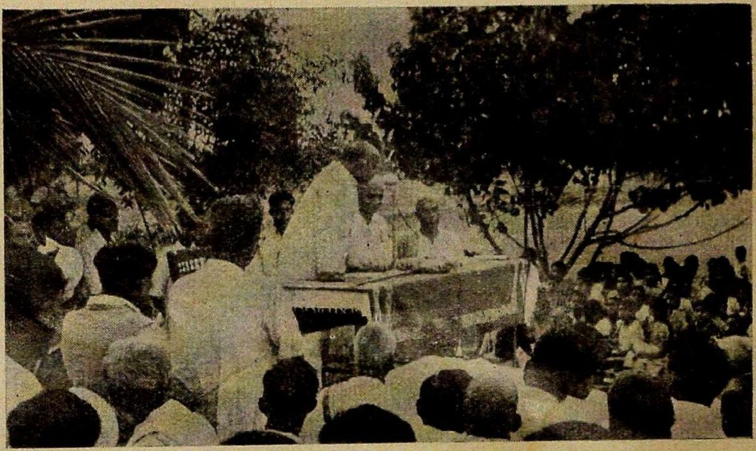

Formal opening of the Sivaswamipuram Higher Ele. School
(18—8—54)

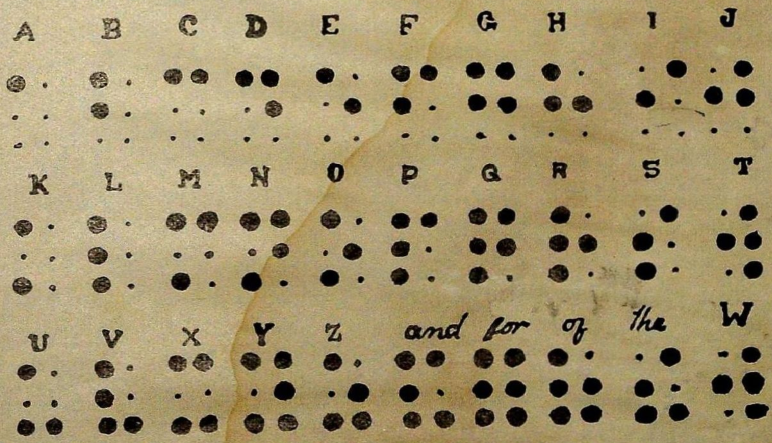

The Braille - method - Alphabet.

கைத்தறி நெசவு

R. ஸ்ரீநிவாஸன், V 'C'.

"சிந்து" என்ற பதத்திற்கு 'பருத்தி' என்று பொருள். அது விளைகின்ற நாடு சிந்து நாடு. இந்நாட்டைப் பாரசீகர் "இந்தாய்" என்று அழைத்தனர். அதுவே மருவி "இந்தியா" என்று வழங்குகின்றது. ஆகவே நம் நாட்டிற்குப் பெருமை பருத்தி விளையும் நாடு என்பதாலேயே. இந்தியாவே பருத்தியின் தாயகம் என்றால் இத்தொழிலின் முக்கியத்துவம் தெரியவரும். மேலும் டாக்கா மஸ்லின் துணிகளும், மசூலிப்பட்டினச் சீட்டித் துணிகளும், காஷ்மீரச் சால்வைகளும் ரோமாபுரி வரை சென்றன.

இந்தியா, சீனா, அரேபியா நாடுகளோடு நடைபெற்ற வியாபாரப் பெருக்கால் 100 மிலியன் செஸ்டர்சுகள் (Sesterces பத்து லட்சம் பவுனுக்கு மேற்பட்ட) பெறுமானமுள்ள பொன், வெள்ளி நாணயங்கள் ரோம சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து ஆண்டு தோறும் கழிந்து போயின என்று மூத்த பிளினி (The Elder Pliny) முறையிட்டிருக்கிறார். இந்திய மஸ்லின்களே இவ்விந்திய ஏற்றுமதிகளில் முக்கியமானவை. எனவே இந்தியப் பண்டைக்கால நெசவுத்தொழிலின் பெருமை ஒருவாறு தெரியவரும். விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இந்தியாவின் முக்கியத் தொழிலாக இது விளங்கி வருகிறது. இதில் ஈடுபட்டிருப்போர் சுமார் ஒன்றரைக் கோடிப்பேர்.

ஆனால் இன்று இந்த உன்னதமான தொழில் பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகியதால், பல நெசவாளர்கள் பிச்சை எடுக்கும் நிலையை அடைந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலிருந்து பல நெசவாளர்களின் குடும்பங்கள் வேலை தேடி நம் ஜில்லாவிற்கு வந்தது ஞாபகமிருக்கலாம். இவர்களுடைய கஷ்ட நிலை உச்சத்தை அடைந்தது,

1952-ல்தான். இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. முக்கியமான காரணம் மில் துணிகளின் போட்டியே யாகும். பம்பாயிலுள்ள பருத்தி மில்கள் குறைந்த விலைக்கு அதிகமான துணிகளை உற்பத்தி செய்கின்றன. அடுத்தபடியாக நெசவாளர்கள் தங்கள் பொருள்களுக்குத் தகுந்த விற்பனை வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே கைத்தறித் துணிகள் மலைபோலக் குவிந்தன. வாங்குவோர் யாருமில்லை. மூன்றாவதாகக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஒற்றுமையின்மையால் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

இவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்கப் பலவழிகள் தேடப்பட்டன. முதல் உலக மஹாயுத்தத்திற்குப் பிறகு நெசவாலையின் உற்பத்தி நூறு கோடி கஜமாக உயர்ந்தது. இரண்டாவது உலக மஹாயுத்தத்திற்குப் பிறகு ஐந்நூறு கோடி கஜமாகப் பெருகியது. ஆகையால் கைத்தறித் துணி உற்பத்தி 1943ல் 170 கோடி கஜத்திலிருந்து 120 கோடி கஜமாகக் குறைந்துவிட்டது. இப்போட்டியைத் தவிர்ப்பதற்குப் பல யோசனைகள் கூறப்பட்டன. ராஜாஜி சென்னை முதலமைச்சராக இருந்த போது 'வேஷ்டி, புடவைகளின் உற்பத்தியைக் கைத்தறிகளுக்கே ஏகபோக உரிமையாக விட்டுவிடவேண்டும்; மில்கள் உற்பத்தி செய்யக் கூடாது' என்று கூறினார். ஆனால் இந்திய சர்க்கார் இதை ஒப்புக்கொள்ளாமல் மொத்த வேஷ்டி உற்பத்தியில் 40 சதவீதம் மாத்திரம் கைத்தறி நெசவிற்கு ஒதுக்கி வைத்துள்ளது.

மற்றொரு வழி பொருளுதவி. நெசவாளர்களுடைய பொருளாதார நிலையைச் சீர்படுத்தவும், கைத்தறி உற்பத்திக்கு ஊக்கமளிக்கவும் பொருளுதவி அவசியம். இப்பொருளுதவியைக் கைத்தறித் துணி விற்பனையை அதிகரிப்பதன் மூலமாகவே பெறவேண்டும். அதற்கு முதற்படியாகக் கைத்தறித் துணியின் விலையை மில்துணியின் விலைக்குச் சமமாகச் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதற்குத் தற்சமயம் அர

சாங்கம் மான்யங்கள் கொடுத்துக் கைத்தறித் துணியின் விலையில் ரூபாய்க்கு $1\frac{1}{2}$ அணு கழிவு கொடுத்துள்ளார்கள்.

மேற்கூறிய உதவி தாற்காலிகமானதேயாகும். நிரந்தரமான முறை கைத்தறித் தொழிலைச் சீர்திருத்த வேண்டும். இதற்குத் திட்டங்கள் வகுப்பதும், ஒன்றுபட்ட கொள்கையை அமல் செய்வதும் அவசியம். இந்த அவசியத்தை உணர்ந்தே இந்திய சர்க்கார் 1952-ல் அகில இந்தியக் கைத்தறிக் கழகத்தை அமைத்துள்ளது. இதன் முக்கிய வேலைகள்:- கைத்தறித் தொழில் அபிவிருத்தியடைய ரகம், அமைப்பு இவை சம்பந்தமான சில பொதுத் திட்டங்களை நிர்ணயித்தல், கைத்தறி உள் நாட்டு உற்பத்தி வரியை (Cess-ஸெஸ்) விதித்தல்ஆகியவைகள். இந்நிதி மில் துணிகளின் பேரில் கெஜத்திற்கு மூன்று பைசா வீதம் விதிக்கப்படும் உள்நாட்டு உற்பத்தி வரி (ஸெஸ்)யிலிருந்து திரட்டப்படுகிறது. இந்நிதியிலிருந்து இக் கழகம் ராஜ்ஜிய அரசாங்கங்களுக்கு மான்யங்கள் அளிக்கிறது. இம்மான்யங்கள் நெசவாளர் நலனை அபிவிருத்தி செய்ய உபயோகிக்கப் படுகின்றன. உதாரணமாக, சென்னை ராஜ்யத்தில் அம்மாப்பேட்டையில் 200 வீடுகள் நெசவாளர்களுக்காக இம்மான்யத்தைக் கொண்டு கட்டப்படும்.

இந்திய அரசாங்கம் "நித்யானந்த கனுங்கோ" என்பவரின் தலைமையின்கீழ் 1953ல் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலின் நிலைமையை ஆராய்ந்து சிபாரிசுகள் செய்ய ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமித்தது. இக்கமிட்டியின் முக்கிய சிபாரிசுகள்:- 20 ஆண்டுக்குள் கைத்தறிகளையெல்லாம் விசைத் தறிகளாக மாற்றிவிடவேண்டும்; மில்களுக்கு 500 கோடி கஜம் துணிதான் உற்பத்தி செய்ய அநுமதி தரவேண்டும்; கைத்தறிக்கு முட்டின்றி நூல் கிடைப்பதற்காக ஆங்காங்கு புதிய நூற்பு மில்கள் நிறுவவேண்டும் என்பன. இதில் கடைசி சிபாரிசு வரவேற்கத் தக்கது. கைத்தறி நெசவின் முக்கிய மூலப்பொருள் நூலேயாம். அது குறைந்த விலைக்கு

அதிகமாகக் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும்.

கைத்தறி நெசவுத்தொழில் இந்தியாவின் ஓர் சிறந்தபொக்கிஷம். அதைப் பாதுகாப்பதோடன்றி மேன்மேல் அபிவிருத்தி செய்யவும்வேண்டும். நமது விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு முக்கிய உபதொழிலாக அதை வளர்க்க வேண்டும். அதைப் பேணி வளர்க்க வேஷ்டி, புடவை உற்பத்தியை அதற்கென்றே ஒதுக்கிவிடவேண்டும். கைத்தறி உற்பத்தியின் தரத்தைப் பெருக்க ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விற்பனையைப் பெருக்க வழிதேடவேண்டும். அடிப்படையில் நெசவாளரின் தொல்லைகளுக்குக் கைகண்ட மருந்து கூட்டுறவு இயக்கமேயாகும்.

இந்திய சர்க்கார் நியமித்த கைத்தறிக் கழகக் கூட்டுறவு இயக்கமே நெசவுத் தொழிலுக்கு விமோசனம் எனத் தீர்மானித்தது. ஆகவே நாடெங்கும் பல நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தோன்றின. இப்பொழுது விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் உலகின் பல பாகங்களிலும் கிளைவிட்டுத் தழைத்தோங்கி வருகிறது. கூட்டுறவு நெசவுத்தொழிலின் உயிர்நாடி.

கைத்தறித் துணி வியாபாரத்தை அதிகப்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசாங்கம் பல ஏற்படுகளைச் செய்துள்ளது. வருடாவருடம் மார்ச்சு மாதக் கடைசியில் கைத்தறி வாரமானது கொண்டாடப்படுகிறது. அப்பொழுது ராஜ்யத் தலை நகர்களில் கைத்தறிக் கண்காட்சிகள் நடைபெறுகின்றன. பல ஊர்களிலிருந்து கைத்தறி நெசவாளர்கள் தங்கள் சரக்குகளைக் கண்காட்சிக்கு அனுப்புகின்றனர். இதன் மூலம் குடிசைத் தொழிலின் அவசியம் மக்களுக்குப் புலப்படுத்தப் படுகிறது. தவிர வெளி நாடுகளில் உள்ள இந்திய ஸ்தானீகராலயங்களிலும் இதே மாதிரி இந்தியக் கைத்தறித் துணிகளைக் கண்காட்சியில் வைத்து விற்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுகின்றன. ஆகவே கைத்தறித் துணிகளை ஆதரிப்பது நமது கடமையாகும்.

இலவ மரம் (Silkcotton Tree)

ஆர். கோவிந்தராஜன், எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி

5-ஆம் படிவம் 'ஏ'. பிரிவு

எங்கள் அழகான பள்ளியை மேலும் அழகுபடுத்துவதற்கென்று நாங்கள் அநேக மரங்களை நட்டு வளர்க்கிறோம். அவற்றுள் தூங்குமூஞ்சி, தென்னை, இலவமரம் ஆகியவை மிகவும் முக்கியமானவை. இந்த மரங்கள் பள்ளிக்கு அழகு கொடுப்பதோடு அல்லாமல் பல னையும் கொடுக்கின்றன. தூங்குமூஞ்சிமரம் நிழலைக்கொடுக்கிறது. இதன் தழைகள் நெல் வயலுக்கு உரமாகவும் உபயோகப்படுகின்றது. அதன் பூவிலுள்ள மதுவும், மகரந்தப்பொடியும் தேனீக்களுக்கு ஆகாரமாகின்றன. மேலும் அதன் காய்கள் பள்ளியிலுள்ள பால் பண்ணையிலிருக்கும் பசுக்களுக்குத் தீவனமாகின்றன.

தென்னைமரத்திலுள்ள காய்கள் பள்ளியைச்சேர்ந்த விடுதிக்கு உபயோகப் படுகின்றன. தென்னைமட்டைகளைக் கீற்றுகளாக முடைந்து எங்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுகிறோம்.

இலவ மரங்களை ரஸ்தாக்களின் இருபுறங்களிலும் நடுவதின்மூலம் விசேஷ அழகைக் கொடுக்கின்றன. சாதாரணமாகத் தூங்குமூஞ்சியையும், தென்னையையும் பயிரிடும்முறை எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். இலவமரத்தின் சாகுபடியைப் பற்றித் தெரியாதவர்களுடைய நன்மையைக் குறித்து இச்சிறிய குறிப்பு வரையப்பட்டுள்ளது. இது விசேஷமாக மலையாளம் ஜில்லாவில்தான் அதிகம் சாகுபடி ஆகிறது. இதை இரண்டு முறைகளில் சாகுபடி செய்யலாம். 1. விதைகளிலிருந்து 2. போத்துக்களிலிருந்து. இது எல்லாவகை மண்களிலும் சுமாராக வளரும் இதற்கு படுகை மண் மிகவும் லாயக்கானது. செம்மண்ணும், சரள்கலந்த மண்ணும் இதன் சாகுபடிக்கு மிகவும் பொருத்தமானவை. அதிக மகசூல் கிடைக்கக்கூடிய நடுத்தரவயதான மரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் முதிர்ந்த இலவம் காய்களிலிருந்து சோடையற்ற நல்ல விதைகளை எடுத்து வெய்யி

யில் நன்ருகக் காயவைக்கவேண் டும். பிறகு நன்கு தயாரிக்கப் பட்ட நாற்றங்காலில் இவ்விதை களைக் கலப்பாகத் தெளித்து மூட்டம் போட்டு அடிக்கடித் தண்ணீர் பாய்ச்சி வரவேண்டும். பிறகு ஒருவாரம் கழித்து விதை கள் நன்கு முளைத்துவிடும். சுமார் 5 அல்லது 6 அடி உயரம் வளர்ந் தவுடன் அவற்றைப் பிடுங்கி முன்பே தயாரித்த குழிகளில் நடலாம். மழைக்கால ஆரம்பத் தில் கன்றுகளை நடுவது மிகவும் நல்லது. அவ்வாறு நடுவதால் தண்ணீர் பாய்ச்சும் செலவு குறையும். குழிகளுக்கிடையே எட்டு அடி இடைவெளி இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு குழியும் 3' நீளம் 3' அகலம் 3' ஆழம் இருக்கவேண்டும். நடுவதற்கு ஒருவார காலம் முன்னதாகவே இவற்றைத் தோண்டவேண் டும். பிறகு குழிகளில் கொஞ் சம் தொழு உரம் சேர்த்து மண் ணும், உரமும் கலக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். பிறகு நாற் றங்காலில் உள்ள செடிகளை, தயார் செய்த குழிகளில் நட வேண்டும். நட்டவுடன் தண் ணீர் ஊற்றவேண்டும். மழை ஆரம்பிப்பதற்குத் தாமதம் ஏற் பட்டால் நாலைந்து நாட்களுக்கு ஒருமுறை தண்ணீர் பாய்ச்சிவர வேண்டும். நட்டு 2½ வருடம் கழித்துப் பார்த்தால் செடிகள் ஏறக்குறைய 30' உயரம் வளர்ந் திருக்கும். இப்பொழுது அவை பலன் கொடுக்க ஆரம்பிக்கும். சுமார் 30 வருடகாலம் பலன் கொடுத்தபிறகு காய்ப்பு ஓய்ந்து விடும்.

போத்துக்களிலிருந்து பயிர் செய்வதற்கு நல்ல காய்ப்புள்ள இலவமரங்களிலிருந்து ½ அடி பருமன் உள்ள போத்துக்களை வெட்டி எடுக்க வேண்டும். இவை 5 அல்லது 6 அடி நீளம் இருக்கவேண்டும். இப்போத் துகளை 2 அடி ஆழமுள்ள குழி களில் உரம் சேர்த்து மழை கால ஆரம்பத்தில் நடவேண் டும். நட்ட ஒரு வருடம் கழித்து மரங்கள் பலன் கொடுக்க ஆரம்பிக்கும். ஆனால் இவை 10 வருஷங்களுக்குப் பிறகு பலன் கொடுக்கா.

இலவ மரங்கள் சாதாரண மாகத் தை மாதத்தில் பூக்க ஆரம்பிக்கும். மாசி மாதத்தில் பிஞ்சு பிடிக்க ஆரம்பிக்கும். பங்குனி மாதத்தில் காய்கள் முற்றிப் பழுக்க ஆரம்பிக்கும். இப்போது அவற்றை அறு வடை செய்யவேண்டும். சாதா ரணமாக நல்ல காய்ப்புள்ள ஒவ்வொரு மரத்திலிருந்தும் 2000 முதல் 3000 வரை காய் கள் பறிக்கலாம்.

இலவம் பஞ்சு மெத்தை, தலையணை, சோபா முதலியவைகள் தயாரிப்பதற்கு உபயோகப் படுகின்றது. இதன் இலைகள் ஆடுகளுக்குச் சிறந்த ஆகாரம். பிஞ்சுகளைச் சிலர் தின்பதும் உண்டு. முற்றிய விதைகளை எலி தின்னும். மரங்கள் காய்த்து நின்றுபோன பிறகு அவை ஆலயங்களில் உற்சவங்களில் தெப்பம் கட்டவும், கட்டு மரம் கட்டவும் உபயோகப்படுகின்றன. இதைத் தவிர காய்ந்த மரங்கள் விறகிற்கும் பயன்படுகின்றன.

இந்த முறையைக் கையாண்டு எங்கள் பள்ளியில் ஏராளமான மரங்கள் சாகுபடி செய்யப் பட்டு இருக்கின்றன. வசதியுள்ளவர்கள் தங்கள் வீட்டுக் கொல்லைப்புறத்திலும், வயல்களின் வரப்புகளிலும், ரஸ்தாக்களின் ஓரங்களிலும் இம்மரங்களை நட்டுப் பலனையும், அழகையும் பெறுவார்களாக!

1954-55 உல்லாசப் பிரயாணம்

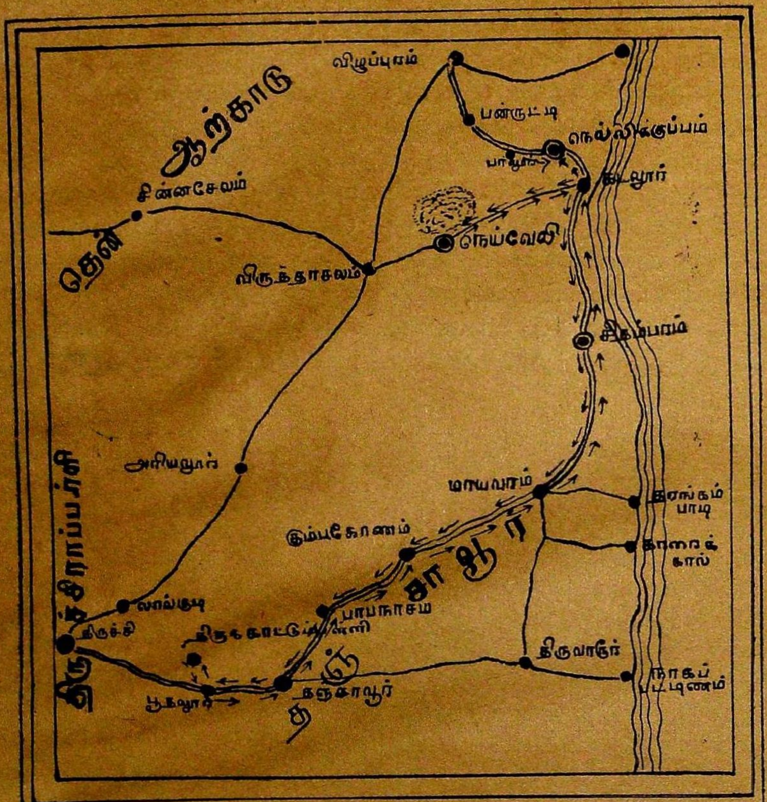

1" = 16 MILES

→ UPWARD JOURNEY

← DOWNWARD JOURNEY

PLACES VISITED: CHIDAMBARAM, PALUR, NELLIKKUPPAM, NEIVELI.

தங்கள் அறிவை விருத்தி மாணவர்களுக்கு எவ்வளவோ செய்து கொள்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

அவற்றுள் புத்தகப் படிப்பும் ஒன்று. புத்தகப் படிப்பால் மட்டும் எல்லாவிஷயங்களையும் சரிவரத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. எதையும் நேரில் கண்டு அறிவதே சிறந்த பயிற்சியாகும். அவற்றுள் ஒன்றுதான் உல்லாசப் பிரயாணம் என்பது. பயணம் செல்லுவதால் அடையும் பயன் படிப்பதால் அடையும் பயனைவிடச் சிறந்தது. உல்லாசப் பிரயாணம் இயற்கையின்பத்தை நல்குகின்றது.

எங்கள் பள்ளியிலிருந்து ஆண்டுதோறும் செல்வது போல, இவ்வாண்டும் உல்லாசப் பயணம் சென்றோம். 56 மாணவர்களும், 16 ஆசிரியர்களும் இதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டார்கள். இதுபோன்ற பிரயாணங்கள் முற்றிலும் வெற்றியடைவதற்குக் காரணமாயிருப்பவர் உழைப்பும் உற்சாகமும் கொண்ட எங்கள் தலைமையாசிரியரவர்களே. அவருடைய தலைமையில் எங்கள் குழு பிரயாணம் செய்த மார்க்கத்தையும், பார்வையிட்ட இடங்களையும் முகப்பில் காட்டியுள்ள படத்திலிருந்து நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இப்பிரயாணத்தில் கண்டறிந்த விஷயங்களை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கம்.

(2) நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை

(3) பாலூர் விவசாயப் பண்ணை.

(4) சிதம்பரம் அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகமும், ஆடல் வல்லானின் ஆலயமும்.

டிசம்பர் மாதம் 31ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை நாங்கள் பூதலூர் சென்று, இரவு ஒருமணிக்குப் புகைவண்டி ஏறினேம். அறியாமை யென்னும் இருட்டை அறிவுச்சுடர் அழிப்பது போல, இருளாக இருந்த பாதையைப் புகைவண்டியின் ஒளிதரு விளக்கு அகற்றிச் சென்றது. மறுநாட் காலை 7-30 மணிக்குக் கடலூரை யடைந்தோம். அங்கு, காலை யுணவு முடித்துக்கொண்டு 7-54க்கு ரயிலேறி 9 மணிக்கு நெய்வேலியை அடைந்தோம்.

செல்லும் வழியில் முந்திரித் தோப்புகளும், சவுக்கு மரங்களும் எங்களுக்கு இன்பமூட்டின. நெய்வேலிப் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து ஒன்றரை மைல் தொலைவில் ராஜ்ய சர்க்

கார் ஏற்படுத்தியுள்ள பழுப்பு நிலக்கரி ஆராய்ச்சி நிலயத்தை அடைந்தோம். "Neiveli Investigation Laboratory" என்ற நிலையம், ஆரம்பச் சோதனைக்காக சுமார் 500 அடி ஆழம் வெட்டப்பட்டுள்ள குழியிலிருந்து கிடைத்த தாதுப் பொருள்களை ஆராய்ச்சி செய்து அவற்றிலிருந்து என்னென்ன கிடைக்கும் என்று தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

இப்பிரதேசத்தில் சுமார் 100 சதுரமைல் பரப்பிற்கு நிலக்கரி கிடைக்குமெனக் கருதப்படுகிறது. மேற்பரப்பிலிருந்து 180 அடி ஆழத்திற்குக் கீழ் சுமார் 60 அடி கனத்திற்குப் பழுப்பு நிலக்கரி அடுக்குகள் இருக்கின்றன. இவை சுமார் 200 வருடங்களுக்கு வெட்டியெடுக்கப் போதுமானவையென்று கருதப் படுகிறது.

பழுப்பு நிலக்கரி தவிர. இதர முக்கியப் பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. இவற்றில் முக்கியமானவை வெள்ளைக் களிமண், சிவப்புக் களிமண், கந்தகம் அடங்கிய பாறைகள், முதலியனவாம். கந்தகம் அடங்கியுள்ள பாறைக்கு "மார்கொஸைட்" என்று பெயர். இதில் 60 சதவிகிதம் கந்தகம் இருக்கிறது. மேற்பரப்பிலிருந்து 150 அடிக்குக் கீழே சுமார் 30 அடி ஆழம் வரை படிந்துள்ள களிமண் சீனக் களிமண்ணைவிடச் சுத்தமானது என்று கருதப்படுகிறது. இதை உபயோகித்துப் பீங்கான் சாமான்கள் செய்ய மத்திய சர்க்காரால் இங்கு ஒரு நிலையம் நிறுவப்படும்.

இந்தக் களிமண்ணால் செய்யப்பட்ட காந்தியடிகளின் உருவச்சிலை, மின்சார இன்ஸுலேட்டர்கள், போன்ற சாமான்களைப் பார்த்தோம்.

சிவப்புக் களிமண்ணால் செய்யப்பட்ட தீக்கற்கள் (Fire-Bricks) ஊது உலைகளின் உள் பாகத்தில் அடுக்காக வைக்க உதவுகின்றன. (Used as lining) வெள்ளைக் களிமண்ணில் "பிஸ்மத்" என்ற ரசாயனப் பொருள் கலந்து கிடக்கிறது. உவர்மண் போன்ற (Fuller's earth என்ற) மண், கடலை எண்ணெயைச் சுத்தம் செய்து வாசனை, நிறம், இவை அற்றதான டால்டா நெய் தயாரிக்க உதவும் எனக் கண்டு பிடித்து உள்ளனர். இங்கு கிடைக்கும் நிலக்கரி கறுப்பாகவும் பளபளப்பாகவும் இல்லாமல் மிருதுவாகவும் பழுப்பு நிறமுடையதாகவும் இருக்கின்றது.

இதிலிருந்து பலவிதமான பொருள்களைப் பெறலாம்.

பிச் (Pitch) என்ற கெட்டியான தார் அவைகளில் ஒன்று. இது ரஸ்தாக்கள் போடுவதற்கும், மரங்கள், உலோகங்கள் இவற்றின் மேலே பூசி நீண்ட நாள் கெடாமல் இருக்கும்படி வைப்பதற்கும் உதவுகின்றது. மேலும் இது காகிதம், பசை மின்கள் முதலியன செய்வதற்கும் உதவுகிறது. பழுப்பு நிலக்கரியைக் காய்ச்சும்போது கிடைக்கும் எண்ணெய் எரிப்பதற்கும், இயந்திரங்களை இயக்குவதற்கும், மரச்சாமான்கள் கெட்டுப் போகாமல் நெடுநாள் பாதுகாப்பதற்கும் உதவுகிறது. இதிலிருந்து ஒருவகை மெழுகு கிடைக்கிறது. இதற்கு "மான்டன் மெழுகு" என்று பெயர். இதன் உருகுநிலை சாதாரண மெழுகின் உருகுநிலையை விட அதிகம். இது மின்சாரக் கருவிகளின் கைப்பிடி செய்யவும், அரக்கு, சாயங்கள் ஆகியவை தயாரிக்கவும் உதவும். தார் எண்ணெயிலிருந்து டீசல் மோட்டார் எண்ணெய்களும் பென்ஸாயின் திரவமும் மசமசப்பு எண்ணெயும் (lubricating oil) தயாரிக்கலாம்.

லிக்னைட்டிலிருந்து தயார் செய்யப்படும் 'புகையில்லாது எரியும் நிலக்கரி' அதிக உஷ்ண சக்தியைக் கொடுக்கும் தன்மையுடையது. இரும்புத் தாதுவிலிருந்து இரும்பை உருக்கிப் பிரித்தெடுப்பதற்கு லிக்னைட் உதவும். ஆகவே நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டியெடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் இது தென்னிந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்த தொழிற்சாலைப் பிரதேசமாக விளங்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மின்சாரம் மிகவும் மலிவாகக் கிடைக்கும். ஆதலால் தென்னிந்தியர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை இது உயர்த்தும், என்றுங் கருதுகின்றனர்.

நிலக்கரி ஆராய்ச்சிக்கூடத்தைப் பார்வையிட்ட பிறகு அங்கிருந்து சுமார் $1\frac{1}{2}$ மைல் தூரத்திலுள்ள ஆர்டீஷியன் ஊற்றுக்களைப் பார்வையிட்டோம். குழாய்கள் வழியாக நீர் தானாக வெளிவந்து இடைவிடாது வழிந்துகொண்டிருக்கின்றது. வழிந்தோடும் நீர் விவசாயத்திற்கும், கால்நடைகளுக்கும் உதவுகின்றது. இதனால் அநேக தரிசுகள் செழுமையாக்கப் பட்டுள்ளன. இதற்குப் பிறகு நெய்வேலி ஸ்டேஷனுக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சோதனைத் தொடு குழி (Pilot-quary) யைப்

பார்வையிட்டோம். சுமார் அரை மைல் சுற்றளவிற்கு 150 அடி ஆழம் வரை வெட்டியெடுக்கப்பட்டுள்ள மண், மலை போல் குவிந்து கிடக்கிறது. இன்னும் 50 அடி ஆழம் வெட்டினால் நிலக்கரி மண்டலத்தை அடையலாம். குழியினுள் லாரிகள் சென்று வெட்டிய மண்ணை வெளியே எடுத்து வர வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்பொழுது இங்கு சுமார் 600 பேர்கள் வேலை செய்துவருகிறார்கள்.

பிற்பகல் 1 மணிக்கு அங்கிருந்து புறப்பட்டு 2-25க்குக் கடலூரை அடைந்தோம். அங்கிருந்து 3-32க்கு நெல்லிக்குப்பம் சென்று பிறகு மாலை 4 மணிக்கு பாலூர் விவசாயப் பண்ணையைப் பார்வையிட்டோம். விவசாய மாணவர்களுக்கு அப்பண்ணை எடுத்துக் காட்டாக இருக்கின்றது. விவசாய சம்பந்தமான பல புதிய விஷயங்களை அங்கு தெரிந்துகொண்டோம். பல வகைப் பழத்தோட்டங்களும், பூஞ்செடிகளும் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. விதையிலாப் பெருக்கம் மூலம் செடிகளை எவ்வாறு விருத்தி செய்வது என்பதைச் செய்முறையில் தெரிந்துகொண்டோம்.

மறுநாட் காலை 9 மணிக்கு நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைக்குச் சென்றோம். முதலில் அங்கு லாரிகளில் வந்த கரும்பு எடை போடப்படுகிறது. பின் அதைப் பிழிந்து சாறு எடுக்கிறார்கள். சாற்றைத் தூக்கியின் (lift) மூலம் கொப்பறைகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். கொப்பறைகளுக்குப் போகு முன் அதிலுள்ள அழுக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அந்த அழுக்கு நல்ல எருவாகப் பயன்படுகிறது. இந்த எருவின் மூலம் ஆண்டிற்கு ரூ. 30,000 வருமானம் கிடைக்கிறது. அழுக்ககற்றப்பட்ட சாறு மூன்று கொப்பறைகளுக்குச் சென்று காய்ச்சப்படுகிறது. அங்கு அது பாகாக மாறுகிறது. பழுப்பு நிறமுடைய பாகு, சர்க்கரைத் துணுக்குகள் உண்டாகும் நிலைமையை அடையும்பொழுது கந்தக-டை-ஆக்ஸைடு வாயு செலுத்தப்படுவதால் அப்பாகு வெண்மை நிறம் அடைகிறது. பிறகு வேகமாகச் சுழலக்கூடிய தொட்டிகளில் இட்டுச் சுற்றப்படுவதால் அதிலுள்ள நீர் ஆவியாகப் போய்விடுகிறது. எஞ்சிய பாகம் வெண்மையான சர்க்கரையாக மாறுகிறது. இவ்வாறு மணல் ரூபமாக்கப்பட்ட சர்க்கரை இயந்திரங்களின் மூலம் மேலே கொண்டுபோகப்

படுகிறது. அங்கிருந்து கீழே உள்ள சாக்குகளில் சொரியப் பட்டு இயந்திரம் மூலம் எடை போடப்போட்டுத் தைக்கப்படு கிறது.

கரும்புச் சக்கை எரி பொரு ளாகவும் எருவாகவும் உபயோ கப்படுகிறது. சர்க்கரை ஆலை யிலிருந்து கரியமிலவாயு, மிதிலேட்டட் ஸ்பிரிட், ஆல் கஹால் முதலிய உலோகப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. கரியமிலவாயு இரும்பு உருளைக ளில் அடைக்கப்பட்டுச் சோடா பாக்டரிகளுக்கு அனுப்பப்படு கிறது. மிதிலேட்டட் சாரயாம் எரிப்பதற்கும், வார்னிஷ் செய்வதற்கும் உபயோகப் படுகிறது.

பின் சுமார் 4-மணிக்குப் பெருமை வாய்ந்த தில்லையம் பதியைச் சேர்ந்தோம். பொன் றும் பொருளால் பொன்றுப் புகழ்பெற்ற அண்ணாமலை யாரின் பல்கலைக் கழகத்தை அடைந்து, ஆங்கில மேதை ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியாரின் உரு வத்திற்கு அஞ்சலி செய்து, புத்தகசாலையை நாடினோம். அங்கு சென்றதும் அப்புத்தக சாலை 'கல்லாதது உலகளவு' என்ற பேருண்மையைப் புலப் படுத்தியது.

சதிரவன் மேல் கடலில் குதித் தான். நாங்களும் பொன்னம்பல நாதன் திருக்கோவிலைச் சேர்ந்து பேரானந்தக் கடலில் மூழ்கி னோம். எங்கள் தலைமை ஆசிரி யர் தில்லையம்பதியில் பலகாலம் வசித்தவர். அவ்வூரினது அருமை பெருமைகளை ஆய்ந்து உணர்ந்தவர். அவர் பொன் ஓடு வேய்ந்த புரவலனைப் பற்றியும், பாமாலை சூட்டிய புலவர்களைப் பற்றியும் பெருமிதமாக எங்க ளுக்கு எடுத்துரைத்தார். பக்கத் திலே கோவிந்தராஜப் பெரு மாள் பள்ளி கொண்டிருக் கிறார். அவர் ஏன் பள்ளி கொண்டிருக்கிறார் என்பதை ஒரு தமிழ்ப்பாடல் மூலமாக எங்கள் தலைமை ஆசிரியர் விளக் கியபோது நாங்கள் அவரைத் தண்டமிழ் நாட்டின் தனிப் பெரும் கலைஞர் என்று போற் றிப் புகழ்ந்தோம். அன்று எங்கட்கு அவர் எடுத்துக் காட் டிய பாடல் பின் வருமாறு

"புரங்கடந்தானடி காண்பான் புவி விண்டு புக்கறியா
திரங்கிடெந்தாயென்றி ரப்பத்தன்னீரடிக் கென்னிரண்டு
கரங் கடந்தா னென்று காட்ட மற்றுங்கதுங் காட்டிடென்று
வரங் கிடந்தான் றில்லையம்பல முன்றிலம்-மாயவனே"

அது மாணிக்க வாசகரின் திருக் கோவையார்த் திருப் பாடலே யாகும். பிறகு உள்ளத்தை ஒரு வாறு மீட்டுக்கொண்டு பெரிய புராணம் அரங்கேறிய ஆயிரக் கால் மண்டபம், கோபுரங்க ளில் உள்ள சிற்பங்கள் முதலிய வற்றை முறையே காட்டக் கண்டு களி கூர்ந்தோம். சிதம் பர இரகசியம், மூவர் தேவாரம் கண்டெடுத்த வரலாறு, கோபு ரங்கள் எடுத்த மன்னர்களின் பெயர்கள் ஆகியவைகளை அமை வுறக் கூறினர் எங்கள் தலைவர்.

மறுநாட் காலை ஜனவரி 3ஆம் தேதியன்று திருக்காட்டுபள்ளி வந்து சேர்ந்தோம், 54ஆம் ஆண்டு புறப்பட்ட நாங்கள் 55 ஆம் ஆண்டு ஊர் வந்து சேர்ந் தோம், என்பதை நினைக்க எங் களுக்கே ஆச்சரியமாக இருந் தது. இந்தச் சுற்றுப் பிரயா ணம் மாணவர்களாகிய எங்க ளுக்கு எவ்வளவோ பயன்களை அளித்திருக்கிறது. இனியும் இத்தகைய சுற்றுப் பிரயாணத் துக்குரிய நாள் என்று வருமோ என்று எதிர் பார்க்கிறோம்.

CHIDAMBARAM NATARAJA TEMPLE

NATARAJA

Chidambaram and its Ancient Glory

S. R. B.

CHIDAMBARAM has had a great and glorious past. It has been for ages a centre of Saivism and Vaishnavism, a stronghold of Sankara's Advaitism and of Meykandar's Saiva-Siddhanta system. Here has been attempted the real synthesis of Dravidian and Aryan culture and the evolution of the philosophic conception of Lord Nataraja's Divine Dance, which is interpreted as the dramatisation of the *Pancha-Kritya* of the Supreme Being.

Tillai is the oldest name of the place. By the Saivites, it has been variously called *Pul'yur*, *Perumbarrappuliyur*, *Vyaghrapuram*, *Kanakasabhai*, *Ponnambalam*, *Chit-Sabhai*, and the *Koil* the temple of temples. The Vaishnavites call the place *Tiruchitrakutam* and *Terri-Ambalam*.

Two great devotees - Vyaghrapada and Patanjali - worshipped the Lord of *Mulasthana* and performed penance for years to see the Divine Dance, and the Lord appeared before them on the Guruvaram Day in Thai-Poosam; ever since the Nataraja cult has been established here.

Hiranyavarman, said to be a Chola king hailing from North India, got his leprosy cured, and hence constructed a temple for Nataraja and organised festivals. He is also said to have brought the *Tillai Muvariyravar* from *Antar-Vedi*

(the Ganga–Yamuna doab) and settled them in this place. They were entrusted with the organisation of the rituals connected with the worship of the Lord.

In the middle of the fourth century A. D., Chidambaram seems to have been the capital of a Buddhist king called Achyuta Kalappalan who claims to have conquered the ruling kings of the Tamil land - the Chera, the Chola, and the Pandya - and kept them prisoners at Chidambaram.

It should be closely about this period (5th century A. D.) that Manikkavachakar flourished and put down the Buddhist ascendancy at Chidambaram; most of his intensely devotional songs (The Tiru Vachakam) were sung in praise of Lord Nataraja; and finally he attained salvation here. The mystic Tamil saint *Tirumular*, the author of *Tirumandiram*, should also have flourished about this time.

CHIDAMBARAM UNDER THE PALLAVAS (600-850 A. D.)

In the 7th century, during the period of the illustrious Pallava king Mahendravarman I (600–630 A. D.), lived the great Saivite nayanmars Appar and Sambandar. The conversion of this Pallava ruler from Jainism to Saivism gave an impetus to Saivism in the Tamil land and Chidambaram became one of its important centres. Appar called Chidambaram *'Tillaimanagar'* – 'a great city with mansions and palaces, famous for Vedic chant and sacrificial smoke'.

It is said that the Devas of Heaven worshipped
1 the Lord of Chirrambalam and gilded its Hall.*

A century later, we come to the age of
2 the Vaishnavite Alwars, Tirumangai* and
3 Kulasekhara** - perhaps contemporaries - who lived in the days of the Pallava ruler Nandivarman Pallavamalla II (731-95 A. D.), the builder of the Vaikuntha Perumal temple at Kanchipuram. In Tirumangai's hymns, in praise of the(Vaishnavite)Lord of *Tillai Tiruchitrakutam*, the Pallava king is said to have made gifts of gold and precious stones to this deity, and the Vishnavite deity is said to be worshipped by the 'Tillai Three-Thousand'. Hence both Nataraja and Govindaraja should have enjoyed the homage of the Dikshitars of Tillai. Sectarianism and bigotry should relate to a later age.

After Sambandar's days, the great Advaita Acharya Sankara (788-820 A. D.) should have made this place a stronghold of his philosophy. The crystal *linga* is said to have been presented by him, and the Chidambaram-chakra of the 'Rahasyam' is likely to have been installed in his days.

Saint Nandanar should be placed between Sambandar and Sundaramurti. And the elevation of the humble 'low-caste' Nandan to the order of a saint and the installation of his icon in the pantheon of the sixty-three Saivite nayanmars in every Siva temple, marks a glorious period in the history of Chidambaram and of Saivism in the Tamil land.

4 Sundaramurthi*, a Saivite saint of the 9th century, who perhaps flourished in the days of the Pallava ruler Dantivarman (795-845) refers to this ruler as a devotee of Siva with Whose Grace he punished the refractory feudatories who refused to pay the king tribute. Sundaramurti is the author of the *Tiruttondattogai* the first attempt to give a list of the sixty-three nayanmars. This great song begins with the famous line *'Tillai-vazh-andanar-tham-adiyarkkum-adiyen'*.

CHIDAMBARAM UNDER THE CHOLAS (850-1250 A. D.)

The oldest Chidambaram inscription (found in the old Anantisvaram temple) belongs to the reign of Vijayalaya Chola. Successive Chola kings have enriched Chidambaram. Aditya (871-907) and Parantaka Chola (907-55) claim to have gilded the Chit-Sabba of Lord Nataraja. Gandaraditya, the son of Parantaka and a poet of some merit, has sung a hymn on the Lord of Chidambaram in his *'Tiru-Isaippa'*.

The reign of Rajaraja I (985-1016) marked the heyday of Saivism in the Tamil land and Chidambaram attained a place of supremacy in the Saivite world. The Devaram hymns of the three great nayanmars-Appar, Sambandar, and Sundarar-had, by the 10th century, been almost lost to the world. Rajaraja made a Supreme effort to reclaim the lost treasures. After a thorough search and strenuous effort, the King with the help of Nambi Andar Nambi of

Tirunaraiyur was able to unlock the closed doors of the room in the temple of Chidambaram, where they had been stored for preservation. And Nambi undertook their redaction; his miracle in recovering the hymns raised the glory of Chidambaram to unprecedented heights. Chidambaram became *the* Temple (*Kovil*) of the Saivites. All the recovered Devaram hymns were arranged and codified with Chidambaram as the starting-point. Rajaraja become a fervent devotee of Nataraja. His weights and measures were named after the Lord - *Adavallan*, the Lord of Dance. And with the establishment of the Chola capital under Rajendra (1012-44) at Gangaikonda Cholapuram, Chidambaram became more closely knit to the royal house.

The Kanyakumari inscription of Vira Rajendra Chola (1063-69) mentions that this king made a gift of a valuable ruby known as the '*Trailokyasara*' to the Lord of Dance in *Dabhra-Sabha* (Chidambaram).

To Kulottunga I (1070-1118) and his successors, Nataraja was the Guardian Deity (*Kula Nayakam*) and we owe to them the present structure of the Nataraja temple. The first three walls of enclosure were known after the names or titles of the kings associated with their construction: Kulottunga Cholan Tirumaligai (I enclosure) after Kulottunga I; Vikrama Cholan Tirumaligai (II enclosure) after Vikrama Chola (1118-35); and the Rajakkal Tambiran Tirumaligai (III enclosure) after Kulottunga III (1178-1216).

The existence of a Chola palace at Chidambaram during the reign of Kulottunga I is referred to in a Kanchipuram inscription. The grant of a *devadana* village is said to have been made by him while he was 'seated in a hall at Perumbarrappuliyur'.

The northern wall of the first enclosure (the second prakara) contains a very valuable inscrip-
5 tion of this king*. It gives him three different names: Kulottunga, Jayadhara and Rajendra (II). It mentions the gift of a gold water-vessel weighing 50 *Kalanjus* of gold and a mirror by Kundavai Alwar, the younger sister of Kulottunga who also claims to have gilded the temple of *Tillai-Nayakar*. The concluding portion of this inscription mentions the gift of a precious stone by the King of Kamboja to King Rajendra (Kulottunga I), which was fixed in the cross-beam over the door of the shrine of the Lord of *Edir-Ambalam* i. e., of *Mulasthana.*

An inscription from Nidur mentions that in the 46th year of this king (1116 A. D.), one Kandan Madhavan constructed of stone in the northeast part of the Hall at Tillai a shrine for *Sonavarivar* i. e., Seraman Perumal Nayanar, and an enclosed pavilion for the expounding of the Puranam.

Naralokavira, the general of Kulottunga I and of his son Vikrama Chola, did much to enrich and glorify the Chidambaram temple. There is a long inscription in Sanskrit and Tamil (on the western face of the first wall of enclosure) eulogising his contributions to this

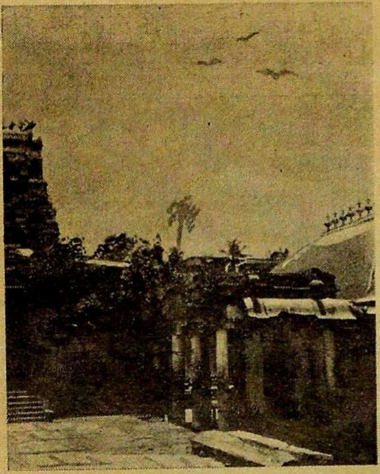

Chidambaram—Entrance to the Nataraja and the Govindaraja Shrines (before renovation). The Kanakasabha of the Nataraja Shrine facing the tower of the Govindaraja Shrine

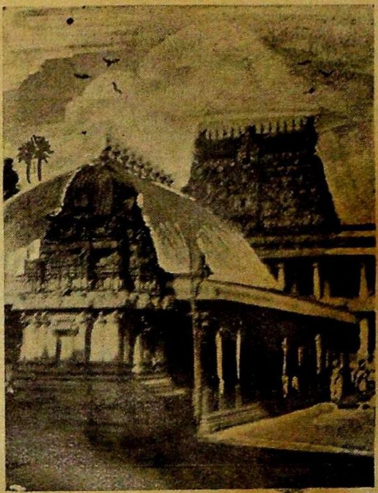

Nataraja—The Chit-Sabha of the Nataraja Shrine

Nambiyandar Nambi and his patron-king Abhaya Kulasekhara i. e., Chola Rajaraja I (Bronze images from Tirunaraiyur)

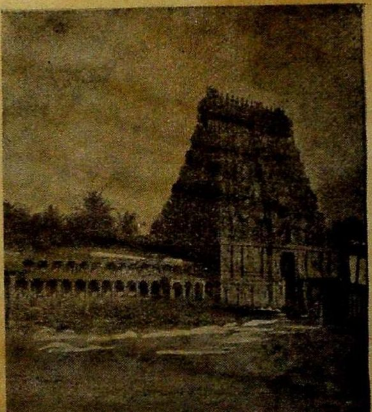

The Western Gopuram of the Chidambaram temple

temple. They are the 'setting of innumerable street lights; watering of streets on festive occasions; formation of a garden of arecapalms; erection of a mandapa near the sea, together with a freshwater tank with a banyan tree on its bank, for the use of the Lord during the festival of Masi-Makham and the opening of a road to it; construction of a great hall called after him as 'Naralokaviran Mandapa' provided with two tall towers reaching out to the sky, and of the 100-pillared Hall (called the *Akalangan-Mandapa)* where Pasupati, seeing that it was a place meet for His Dance disported Himself with His Beloved; building of a flight of stone-steps to the Holy Tank (the Sivaganga Tank); erection of a hall for the recitation of Sambandar's Devaram; covering of Perambalam with copper-plates; gift of a bugle, a golden water-pot and an image of Sambanda; a permanent endowment for the daily supply of milk for children; and erection of a high outer wall of stone for the shrine of Parvati'.

The Tamil version of this inscription repeats most of the above gifts and adds that the Devaram hymns of the three great Nayanmars were engraved on copper plates and that a sluice of stone was constructed to a large irrigation tank on the borders of Chidambaram (probably the Viranam tank).

The 100-pillared Hall was built by Naraloka-
6 vira* for the merit of his King and some of the pillars of this Hall bear the following inscriptions; 'Svasti Sri Vikrama Cholan Tiruman-

dapam' and 'Akalangan Tirumandapam'. The western gateway leading from the second to the third prakara is known as the *Akalangan Tiruvasal*, after one of the surnames of Vikrama Chola. The western gopuram of this temple should also have been built in this king's time. It is a unique tower with Bharata-Natya poses and with inscribed labels for all stone-figures in all the niches of the main gateway of the tower. It is of great interest to know that Vikrama Chola claimed Nataraja as his *Kula Nayakam* and gave away all the tributes which he received from his feudatories in the tenth year of his reign (1128 A. D,) towards the construction work of the Chidambaram temple, such as the walls of enclosure round Ponnambalam, the tower-gateway, halls, altar etc., the temple-car to take the Great Dancer in procession, and the institu-
7 tion of festivals in his honour*.

An inscription from Alangudi (Tanjore District) of his 11th year states that the king, while seated on the throne in the Hall of *Akalangan* after two visits on the 115th and 313th day of the tenth year of his reign to Perumbarrappuliyur, was pleased to issue an order that in lieu of the land-assessment due to the King (*kadamai*) from the village of *Jananatha Chaturvedimangalam* i. e., modern Alangudi, the said village should pay 1,181 and odd kalams of paddy fit for consumption to the temple of Nataraja at Chidambarm. It was futher stipulated that the paddy should be safely transported and handed over to the temple treasury to the satisfaction of the

authorities of the temple, according to the standard measure of the temple, known as the '*Seppukkal-Tiru-Chirrambalam-Udaiyar*'.

Kullottunga II, alias *Anapaya* (1133-50): A Sanskrit inscription from Tiruvarur claims him to be a bee at the lotus-feet of Natesa of the Golden Hall at Vyaghragrahara i. e., Chidambaram. He is said to have brought the Heaven (Sivaloka) to the earth. The completion of the 1000-pillared Hall, the installation of the *Sri-Pitham*, the erection of seven-storeyed towers, the gilding of Perambalam, the patronage of Sekkilar who composed and expounded the *Peria Puranam* in the 1000-pillared Hall, and the celebration of his coronation at *Tillai-ma-nagar*, are the crowning events of his peaceful reign. He was so intolerant of other religious sects that the reformer Ramanuja had to flee for safety to the neighbouring state of Mysore. He is also said to have uprooted the Govindaraja idol from Tillai and thrown It into the sea, 'His original abode', as the court poet sings with a touch of
8 tragic irony*.

Kulottunga III (1178-1216): During the long reign of Kulottunga III Chidambaram received his benefactions, and from an inscription from Tribhuvanam, we learn that he built at Chidambaram the Mukhamandapa of Sabhapati, and the Gopura and the golden enclosures of Goddess Girindraja (Sivakami Amman). The third wall of enclosure is known after his surname as the '*Rajakkal Tambiran Tirumaligai*'. In his time, there is a reference to the existence

of the *Kulottunga-Cholan-Tiruvasal* in his *palace* at Perumbarrappuliyur.

Rajaraja III (1216-46): By this time, the Chola power began to decline, and Rajaraja III, the successor of Kulottunga III, suffered defeat at the hands of his Pallava rival Kopperunjinga and was kept prisoner at the new Pallava capital of Sendamangalam. Rajaraja III got his freedom thanks to the timely intervention of the Hoysala ruler of Dorasamudra (in modern Mysore), but the Chola power was not destined to rise again.

The earliest reference to what is now known as the *Tiruppavadai-Amudu* — the food oblations spread over the floor of the Kanakasabha as offerings to Nataraja — is recorded in an inscription of this king (4th year, 250th day — 1220-21 A. D.) and provision was made for this service on the occasion of Thai-Poosam.

In the 16th year of Rajaraja III (1232 A. D.) there is a very interesting record which refers to co-operative effort on the part of temples to help the less fortunate ones. It is said that the Mahesvaras and the Sthanathars of the temple of Tirukkannapuram approached the temple authorities of Chidambaram in their assembly hall, and represented to them that the grant of 50 *velis* of land granted as *devadana* to the temple had become reduced in extent and that there was no other source of income for the temple to meet the customary expenses of festivals and worship. Therefore, those assembled in the hall resolved that in the districts within the

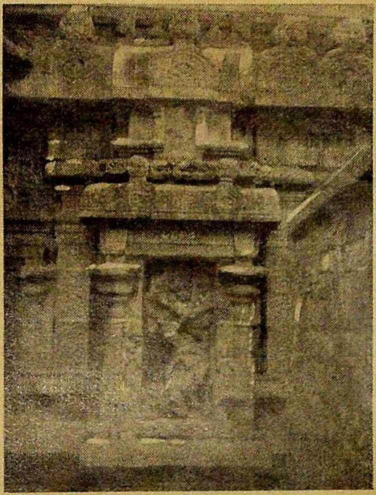

Bhadra Kali—Labelled figure-Western tower-Nataraja temple, Chidambaram

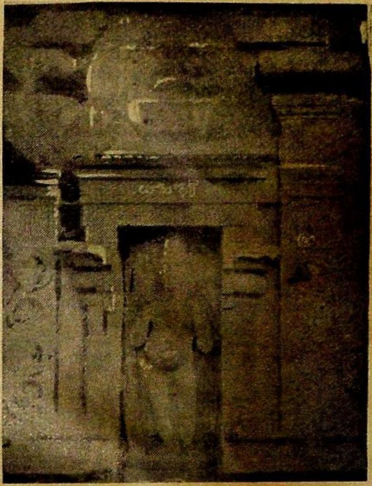

Danvantri (Father of Indian Medicine) labelled figure-Western tower-Nataraja temple, Chidambaram-Grantha Script 11th Century A. D.

Yamunai – Labelled figure-Western tower-Nataraja temple, Chidambaram

Krishnadeva Raya—Ruler of Vijayanagar-Nothern tower-Chidambaram temple

influence of the temple and in all surrounding and far-off lands—in Cholamandalam, Rajaraja Pandimandalam, Vira Cholamandalam, Naduvil-nadu, Jayangondacholamandalam — certain specified amounts of money or paddy were to be raised, and after paying a small fee to those who collected the amount, a capital amount was to be created for the temple in distress — a good example of collective enterprise for social well-being.

In the 17-th year and 272nd day, a gift of land in Pandur village is made for maintaining the feeding-house named *Arapperunchelvi Salai* at Perumbarrappuliyur in the *West* street called *Mudittalaikonda Perumal Tiruvidi* (named after Kulottunga III).

Rajaraja was succeeded by the last Chola king Rajendra III (1246-79) who calls Nataraja his *Ishtadevata* and himself as a worshipper at the Divine Lotus-feet of *Kanakasabhapati* at *Vyaghrapura.*

According to local inscriptions of the Chola period, Chidambaram is described as a *Taniyur* situated in *Rajathiraja Valanadu,* a part of *Cholamandalam.* A *taniyur* is a big self-governing local body, very much like municipalities or corporations of modern times. It is mentioned that there were more than 20 hamlets (*pidagai*) in this *taniyur* and its area should have been much greater than the present municipal limits (including the modern villages of Kothangudi, Midinikkudi, Tiruvetkalam, Sivapuri, Maduvakkarai, Usuppur,

Singaratope, Erukkar-kattuppadugai, Manalur, Puliyangudi, Adur. Koilampoondi, Pallippadai, Muttlur, etc..). This wide extent of Chidambaram in those days is borne out by the description of the boundaries described in a private sale-deed of a house in the South
9 Sannathi Srteet.*

In the first half of the 13th century, there was a quadruple struggle for supremacy among the Cholas, the Hoysalas, the Pallavas, and the Pandyas, and the region of Chidambaram formed the chief theatre of war among them. The Chola Rajaraja III and his successor Rajendra III on the one hand, and the Pallava Kopperunjinga on the other, struggled for power; and the Hoysala Narasimha II and the Pandya Maravarman Sundara Pandya intervened in the struggle until at last, in the middle of the 13th century, the Cholas were overthrown and the Pandyas established their ascendancy as far north as Nellore.

The Pallava King Kopperunjinga (1243-79): Sakalabhuvana-Chakravarti-Avani - Alappiran - Kadavan Kopperunjingadevar claims to be a representative of the ancient Pallava race; he was a dashing warrior and a great patron of Tamil Culture and of the Fine Arts, as attested by his titles: Sahitya Ratnakara, Bharatam-vallan (a patron of Bharata-Natya), and Sentamil Vashappiranda Kadava. His capital was Sendamangalam near Panruti in the South Arcot District. He challenged the declining power of the Cholas and struggled

successfully, at least for a time, with the Hoysalas and other northern powers on the one side, and with the Pandyas of the Second Empire, on the other. He ruled for 36 years. He was deeply religious-minded and showed deep devotion to Nataraja of Chidambaram. His *Attur* inscription (Chingleput District) gives him the title of '*Kanakasabhapati Sabha. Sarvakarya Sarvaka'a Nirvahakah*'. Another inscription from the same village of Attur refers to his gift of 301¼ *Velis* of lands as *Devadana iraiyili* in that village, for building the southern gopuram with seven storeys at Chidambaram, and mentions that the gopuram was named *Sokkachiyan*, after the surname of Kopperunjinga.. The fish-crest embossed on the main cross-beam and jambs of the gateway of this tower should have been carved by Sundara Pandya after his conquest of Kopperunjinga. Another of Kopperunjinga's inscriptions found so far north as *Tripurantakam* (in the Andhra country) says that 'Maharajasimha' (Kopperunjinga) performed *Tularohana* at Tillai and built the eastern gopuram of Chidambaram temple, resembling Mount Meru, out of the spoils of the conquest of the country of the Kaveri, and he called the gopura by his name; further, he is said to have decorated its four sides with the booty obtained by subduing the four quarters. The unique labelled sculptures of the Bharata-Natya poses in the eastern gopuram may have to be attributed to this ruler. Perhaps the eastern tower commenced in the days of Kulottunga II should have been completed by him. (Later, in the 19th century,

this tower was repaired by the mother-in-law of Pachaiyappa Mudaliar, the great philanthropist of South India.)

Kopperunjinga and his Local agent *Solakkon* made valuable gifts for offerings, flower-gardens and festivals, to the Nataraja temple. He seems to have built the temple of *Tillai-kali*, called in his inscriptions *'Tillai-vanam udaiya Paramesvari'* or *'Maha Kali'*; for, an inscription of the 8th year of the king (1251 A. D.) mentions the sale of 50 *kulis* of land for 1000 *kasus* to Solakkonar for building the Pidari temple on the south side of the *Vikrama Cholan Tengu Tiruvidi*. Perhaps this refers to the road which ran to the south of the Pidari temple from Chidambaram to Killai on the sea-coast, by which the image of Nataraja was taken to the sea during the *Masi Makham* festival.

Another inscription of his 8th year states that the members of the *Nagarathu Saliyar* (Weavers' Guild) were to be provided with house-sites for building their houses, on condition that they supplied the necessary clothes to the God and Goddess; and their locality was christened *'Tiru Ambalap-Perumal Puram'*.

UNDER THE PANDYAS (1216-1310 A. D.)

About 1216 A. D., there came to the Pandyan throne of Madurai, Maravarman Sundara Pandya I, the founder of the Second Empire of the Pandyas. In order to avenge the wrongs inflicted by the Chola Emperor Kulottunga III on him and on his elder brother at Madurai,

CHIDAMBARAM NATARAJA TEMPLE

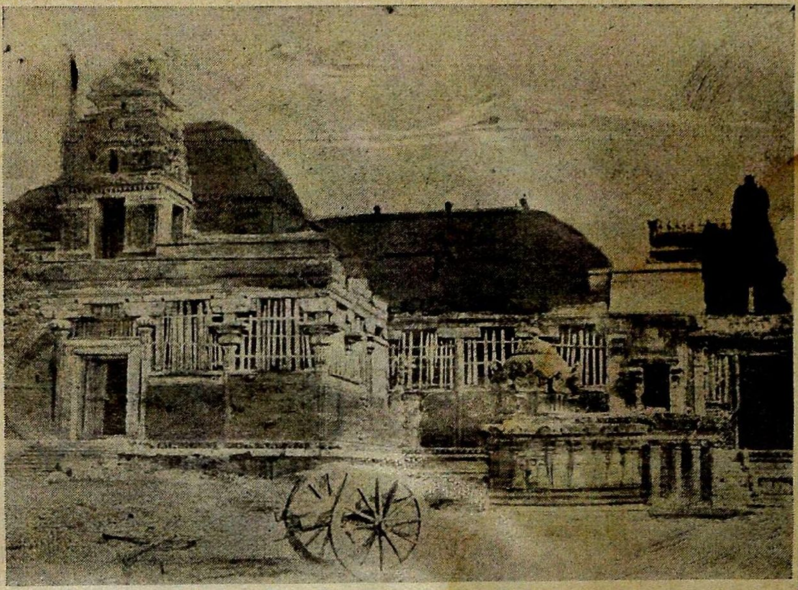

The Hundred Pillared Hall

The Thousand Pillared Hall
(with the Sivaganga in the fore front)

Maravarman Sundara invaded the Chola country, set fire to Uraiyur and Tanjore, and sacked and plundered the land. After performing a *Virabhishekha* in the coronation hall in the palace of the Cholas at Ayirattali, one of the Chola capitals, he reached the holy *Puliyur*, of *Tillai-andanar* fame (the 3000 Dikshitas of Tillai) and worshipped the Lord of Ponnambalam - 'the One Whose effulgence and glory could not be perceived by either Brahma or Vishnu'.* After acknowledging the submission of, and restoring the country to, the Chola King at Pon-Amaravati, Maravarman Sundara returned to Madura. Hence, he had the title of Sonadu-Valangiya Sundara Pandya.

The most illustrious of this Pandya House was Jatavarman Sundara Pandya I, who came to the throne in 1251 A.D. He was a great soldier and statesman. He carried forward the boundary of the Pandyan Empire as far north as Nellore. Jatavarman Sundara had to carry on the struggle against the Hoysalas, the Cholas (Rajaraja III and Rajendra III), the Pallava Kopperunjinga, and the Telugu Chodas of Kanchipuram region. Hence his titles; '*Anaittulagum Kondaruliya*' (he who conquered the whole world;' '*Emmandalamum Kondaruliya*' (he who conquered all lands); '*Ellam Talaiyanan*' (he who became the Lord of All). After his victories over the Cheras, and over the Hoysalas at Kannanur Koppam, he fought many battles with Pallava Kopperunjinga, struck terror in his heart, put him in chains, besieged and captured his well-nigh impreg-

nable fortress of Sendamangalam as well as
his forces and treasure, and, after receiving
his submission, Sundara set him free and
restored him to his kingdom, in the capacity
of Sundara's feudatory. Then Sundara is said
to have gone to Chidambaram and worshipped
11 the Lord of Tillai Ambalam.*

Chidambaram and Srirangam received most
of his benefactions. At Chidambaram, he
is mentioned as having covered the Nataraja
temple with gold, and to have performed the
tulabhara ceremony. Hence, he was known as
'*Hemachchadana Raja*' and '*Kovil Pon Veynda
Perumal*'. The inscriptions (in verse) describing
the weighing of the king against gold and
pearls is engraved on the Southern jamb of
the gateway of the western tower of the
12 temple at Chidambaram.*

The foundation of two colonies of learned men near about Chidambaram during the days of this king is of great interest, as relating to the mode of establishing new townships; the colonies were called *Rajasikhamaninallur* alias *Puliyangudi*, and *Adur* alias *Jananatha nallur*. The details about the former are as follows: 'The Village granted was called *Vikrama Pandya Chaturvedimangalam*, evidently after the name of an unknown brother or father (*nayanar*) of Sundara Pandya. In the centre of it was established the temple of *Vikrama-Pandyesvara*, also similarly designated. The village was intended to accommodate primarily 108 *brahmanas*, among whom were

many well-versed in *vedas* and *sastras* and able to expound the same. Four *velis* of land were purchased for the village site, and included within it the temple premises, the house-sites of the 108 *brahmanas* mentioned above, of men who were in charge of the village library (*Sarasvati Bhandarattar*), and of other village servants (*panimakkal*) In purchasing the land with its trees, wells, paths, channels, embankments indicating land-divisions (*Bagasraya*) and all other benefits, the rights and privileges of the old tenants and title holders were completely bought up. The right of way was secured for the *brahmans* to walk to the tank *Kavarkulam* every day for the purpose of performing the *Sandhyavandanam* prayers. Land for grazing cattle was also provided for. Also for the maintenance of the 108 *brahman* families and others were acquired 117¾ *velis* of lands in the village of *Rajasikhamaninallur* alias *Puliyangudi*. The *brahmans* evidently received each a full *veli* of land. The following other *vrittis* were also settled: teachers of vedas: 3; teachers of *sutras:* 1; two doctors: 1¾; *ambadayas* : ½; village-accountant : ½; drummer : ¼; potter : ¼; black-smith : ¼; carpenter : ½; goldsmith : ¼; *irankolli* : 3/8; barber : 3/8; washerman : ¼; village watchman (*padi-kappan*) : ¾; and the village servant (vettiyan) 1/6. Of the *natta* land outside the *agrahara* (or *brahman* quarter), three parts were set apart for *vellankaniyalar* and the remainder for other professionals. The fruit-trees, gardens, ponds, water-pits, grazing-grounds, irrigation channels, uncultivable waste, embankments of fields and

pathways, included in the village site, were made over to the donees as per customary law. All taxes were excused but it was stipulated that from the 14th year of the king, 500 *kalams* of superior paddy were to be measured out every year to the temple at Chidambaram for conducting the *Sandhi* called the '*Ellantalaiyana Perumal Sandhi*' and that all lands which belonged to temples (tirunamattukkani) must be demarcated by stones marked with the trident."

Another inscription which is dated in the reign of a certain *Konerinmaikondam* deals with a grant of 116 *velis* of land in *Adur*, alias *Jananathanallur* to 108 *brahmanas*, to the God *Ulagamuzhududaiyalmangalam* (a hamlet on the western side of Perumbarrappuliyur), who, by turns, were required to 'bless the king' dnring the *sribali* ceremony conducted in the temple of the goddess. The land was made tax-free, but, as in the case of the donees of *Vikrama Pandya Chaturvedimangalam*, these had to measure out a fixed quantity of paddy (four *kalams* per *veli*) to the *Tillainayakan* temple at Chidambaram.

Jatavarman Vira Pandya: A co-regent of Jatavarman Sundara was Jatavarman Vira Pandya who came to the throne in 1253 A. D. This king claims to have conquered *Kongu* and *Ilam* (Ceylon), destroyed the hill of the fierce *Vadugas*, and brought under his sway the region watered by the Ganga and the Kaveri. Then he held a great durbar at

Chidambaram, received tribute from the Kadava
chief (Kopperunjinga) and celebrated the
anointment of hero and victor at Perumbarrap-
13 puliyur or Tillaimanagar.*

On some pillars of the 100-pillared Mandapam, there are inscriptions of a Vira Pandya: 'Svasti Sri Vira Pandyan Tiru-mandapam.' Evidently, Vira Pandya's coronation should have taken place in this hall.

Maravarman Kulasekhara: The modern Karpaka Vinayakar temple is sung by Umapathi in his *Sekkilar Nayanar-puranam.* It is also referred to as '*Kulottunga Chola Vinayaka Pillaiyar*' (after Kulottunga II), in an inscription of Maravarman Kulasekhera, about 1297 A. D., and it is said to be enshrined on the south side of the seven-storeyed gopura of *Rajakkal-Tambiran Tirumaligai.*

Maravarman Vikrama Pandya Devar (alias Bhuvaneka Virar and Rajakkal Nayan): (Acc. 1283 A. D.):

This Vikrama Pandya was a great warrior. He made large gifts to temples and instituted various services and festivals bearing his surname - *Bhuvaneka Vira* and *Rajakkal Nayan.* He is described as 'the Sun to the dense darkness of the Kerala race, the submarine fire to the Chola race, the consuming fire of the Kathaka, and poison to the Lord of Lanka.' It is further stated that he was a 'terror to Vira Ganda Gopala and the Kutapakala fever to the mad elephant (viz., Ganapati, the Kakatiya

ruler)'; and also that he performed his anointment at Kanchipuram. His victories are eulogised in beautiful Tamil verses engraved in the eastern and western gopurams of the Chidambaram temple. They refer to his victory over the *Venadu* king at *Podiyil* and over the Kakatiya ruler Ganapati. He did not pursue his conquests further north, as a woman was ruling there, assuming the name of a king - a reference to the Kakatiya queen Rudramba, who reigned under the name of Rudradeva Maharaja, the daughter-successor of Ganapati.

One inscription of six verses in Tamil refers to a battle near Chidambaram between the Valavan (Chola) and the Minavan (Pandya), and in another, mention is made of a battle that was fought by Bhuvaneka Vira on the banks of the Vellaru (literally, a white river) which 'turned into a sevvaru' - a river red with blood. After this victory, the Pandya king saw the
14 Dance of the Lord at Puliyur*.

An inscription from Viruddhachalam relates how when the King was pleased to stay at Perumbarrappuliyur, he passed orders makiug a gift of land inclusive of all taxes to the service called *Rijakkal Niyan Sandhi.* His devotion, especially to Nataraja, is evident. An inscription of the 5th year, 270th day of the reign of this king, states that land was granted for supplying garlands on the occasion of the above service *(Sindhi)* and on the day of a festival called '*Rijakkal Nayan Periya Tirunal*'.

This king's surname is borne today by the town of Bhuvanagiri, which came to be known as Bhuvaneka Viran Pattinam ever since his days - perhaps in commemoration of his great victory on the banks of the Vellar.

Ravivarman Kulasekharan: After the Muslim invasion of South India under Malik Kafur, Ravivarman Kulasekhara alias Sangramadhira, i. e., Maravarman Vira Kerala Kulasekhara Deva conquered South India as far north as Kanchi and held sway for a very brief period. An inscription of this Kerala ruler registers in 1315-16 A. D., an order of Chediyarayan granting exemption from taxes (*kadamai* and *Kudimai*) in respect of lands given as a gift for a flower-garden by a native of *Pallikkodu* in *Malaimandalam.*

UNDER VIJAYANAGAR RULERS

1336-1643 A. D.

The history of Chidambaram in the days of the Vijayanagar Emperors is largely one of sectarian disputes and hostility between the followers of Nataraja and of Govindaraja. During this period, various attempts were made by Vaishnava Acharyas to restore Govindaraja to His original place in the temple.

Ever since the days of the Chola Kulottunga II, who caused the Govindaraja idol to be cast into the sea, till almost the days of Achyuta Deva Raya in the 16th century (i. e., in the period 1150-1530) neither the separate existence of the Vaishnavite shrine

nor any worship thereof is possible to be vouchsafed; neither Jatavarman Sundara Pandya I (acc. 1251 A. D.) nor even Krishnadeva Raya of Vijayanagar has made any gift to Govindaraja in spite of their impartial devotion to Siva and Vishnu.

In the 14th century, it is likely that Vedanta Desikar with the help of Gopanna, general to Kampana Udaiyar, might have tried to reconsecrate the Govindaraja idol at Chidambaram, but only with temporary success. It is also about this time that there flourished at Chidambaram the last of the Sanatana Acharyas of Saiva Siddhanta, viz., *Umapati Sivacharya,* the author of eight Saiva Siddhanta Sastras in Tamil.

The earliest Vijayanagar inscription at Chidambaram refers to a gift of cows for perpetual lamps to Nrittanatha (Nataraja) by two ministers of Bukka II (1405-6). An inscription of the days of Deva Raya II (1422-46) is inscribed on the north wall of the Karpaka Vinayakar shrine near the western gopuram. It is dated 1428 A. D., and runs as follows: 'As we have been informed by the Maheswaras and Marudavanachchivan that the king's officers are unjutly collecting, in the villages belonging to the temples situated in the districts of Trichirappalli Usavadi, and Vazhudalampattu Usavadi, certain taxes as dues payable to the palace: that the villagers taking up on mortgage the lands purchased, presented to, or otherwise owned by the

temples, stubbornly refused to give back those lands to the temples; and that, as a consequence, the temple-tenants have abandoned the villages causing thereby the stoppage of worship in these temples; we order that the taxes mentioned above shall no longer be collected, the only tax payable being the *Sulavarippon*; that the worship at the temples shall be conducted in future under the direction of the said Marudavanachchivan; and that temple-lands shall in no case be let out on long lease nor shall they be assigned to anyone as tax-free hereditary property, free-gift or *bhattavritti*.........'

Krishnadeva Raya (1509-29): In the days of Krishna Deva Raya in the 16th century (in 1510 A. D.), a certain Appa Pillai made a gift of three villages with an income of 1400 *rekai* (*gadyana*) for the *mahapuja* in the temple of *Alagiya Tiruchchirrambalam Udaiya Tambiranar* (Nataraja). and for the maintenance of a feeding-house. Chidambaram is said to be included in *Arasur-Kilparru*, of *Vazhudalampattu Usavadi*, a subdivision of *Vennaiyur Nadu*, in *Rajadhiraja Valanadu* included in the province of '*Bhuvaneka Viran* Pattina *Sirmai*.'

About 1521 A. D., Mangalarasan, the Viceroy of Tiruvadi Rajya (South Arcot District) made a gift of the village of Chidambaranathapuram to the temple.

There is an important inscription of
15 Krishna Deva Raya,* which refers to his visit to Ponnambalam (Chidambaram) after he had

planted a pillar of victory at Simhadri-Pottanuru (modern Simhachalam in Andhra Desa) in commemoration of his victory over the Gajapathi ruler of Orissa. After worshipping Nataraja, he ordered the construction of the *northern* gopuram. The gateway-portion of the tower has the features of a Chola structure, and it is the upper structure - the seven storeys - that should have been constructed by this king. A stone-statue of this ruler is found in a niche of this tower.

In spite of his Vaishnavite leanings, Krishna Deva Raya does not seem to have given any gifts to the Govindaraja temple. From this, it may have to be inferred that the restoration of the worship of Govindaraja had not taken place even in his time.

Achyuta Deva Raya (1530-42): Krishna Deva Rayas' successor was Achyuta Deva Raya; there is an inscription of his dated in Saka 1451 (= 1529 A. D.) which refers to his grant of 82 villages towards the Nataraja car festival and for the building (perhaps the completion) of the northern gopuram. Nine years later, Achyuta is said to have reconsecrated the image of Govindaraja, and in Saka 1461(= 1539 A. D.), he ordered that the image of Tillai Govindaraja Perumal in Vazhudalampattu Usavadi might be set up according to the ritual of the *Vaikanasa Sutra* and he granted 500 pon, which was the income from four villages, for the up-keep of daily worship.

The latter half of the 16th century witnessed the religious controversies and disputations

between the rival Vaishnavite and Saivite sects represented by their preceptors Mahacharya and Appayya Dikshita.

Thirumalai Rayan: An inscription from Tiruvetkalam (Tiruvakkulam - modern Annamalainagar) mentions the gift of the village of Tiruvetkalam in Saka 1488 (= 1566 A. D.) to the shrines of Chidambaresvara and Sivakami Sundari Amman of the *Tiru Mulasthana* temple by Achyutappa Nayaka, son of Siru Sevappa Nayaka of Tanjore, for the merit of Tirumalai Rayan - Tirumala I - of the Aravidu dynasty.

Between 1572 and 1578 A. D., Virappa Nayaka of Madura made extensive improvements to the Chidambaram Temple including the construction of the fourth wall of enclosure (known as the *Virappa Nayakan Madil*) and a ditch surrouning it.

During the reigns of Sri Ranga I (1572-85) and Venkata II (1586-1614) Chidambaram was under the control of the Ginji Viceroy Vaiyappa Krishnappa Kondama Nayaka. In 1577-8, a gift of four villages was made to the temple of Chidambaresvara and Sivakami Sundari Amman to provide oblations and sacred bath in the early mornings for the merit of Krishnappa. Various other gifts for oblations and festivals were made by him. There is, however, an interesting incident described by the Jesuit Father N. Pimenta, who passed through Chidambaram in 1597 A. D. Krishnappa was superintending the improvements he had ordered to the shrine of Govindaraja within the great Siva temple.

'Whether it was lawful to place the sign of Perumal in the temple of Chidambaram, some refused, others by their legates importunately urged, and the Nayak of Ginji decreed to erect it in the temple...... The priests of the temple threatened to cast down themselves from the top. The *brahmanas* of the temple swore to do the like after they buried the former, which yet after better advice they performed not......

'Krishnappa went on without hesitation, whereupon the priests climbing one of the high gopurams of the temple started to cast themselves while the Nayak was in the temple......

'About twenty had perished in that precipitation on that day of our departure, whereat the Nayak, angry, caused his gunners to shoot at the rest, which killed two of them, the rest wandering in uncertain places. A woman was so hot in this zealous quarrel that she cut her own throat.'

It seems that this Chief showed signs of unrest and revolt and so he was thrown into prison in the palace of the Vijayanagar Emperor. However, Raghunatha Nayak, of Tanjore took pity on him and by his influence got him released by the Emperor.

After the death of Venkata II in 1614, there was a civil war in the country in which Krishnappa of Ginji joined the side of the traitor Jagga Raya against the lawful fugitive Emperor. The *Raghunatha Abhyudayam*, a Sanskrit work on the *digvijaya* of Raghunatha

Nayak of Tanjore, a loyal supporter of the Emperor, describes graphically how he destroyed the Solaga - Chief of an island in the Kollidam (Coleroon) - at Devikottai near the sea. The Solaga 'used to inflict inhuman punishments upon the innocent people of the land. He would bind them up in empty sacks, and having well beaten them with pestles, would throw the sacks containing the men into the water to be devoured by crocodiles.' Krishnappa of Ginji and the Portuguese were his allies. Raghunatha Nayak conducted a campaign. against the Solaga and took him prisoner. Krishnappa escaped.

After this, Raghunatha advanced against the combined armies of Jagga Raya and the Nayaks of Ginji and Madurai, who were stationed near Srirangam, and defeated them (in 1616 A. D.) at *Topur* (modern *Tohur*) near the Grand Anicut). This event marked a turning point in the civil war. Ginji-Krishnappa fled. Jagga Raya was killed. The Madurai Nayak sought Raghunatha's pardon. A Pillar of victory was erected on the battle-field to commemorate this success. Krishnappa still caused trouble. So, Raghunatha pursued him up to the banks of the Vellar and attacked and captured Bhuvanagiri (near Chidambaram) and other fortresses of the Ginji Chief. and vanquished him.

Sri Ranga III (1642-49) was the last ruler of the Aravidu House of Vijayanager. In 1643-4, 'Mahamandaleswara Sri Ranga' is said to have repaired the big mandapa in front of the

Tillai Govindaraja Swami temple in Tiru-Chitrakutam, the Gopura of the shrine, the *vimana* of the Goddess Pundarikavalli Nachiyar and the mandapa in front of the Tiruvali Alvan. He also made rent-free the villages of Adur, Karunguli, Kuriyamangalam, Marudanta-nallur, and Udaiyur, in which the Sri Vaishnavas were in permanent residence.

RECENT TIMES.

The struggle between the Saivites and the Vaishnavites was at last settled by an agreement (*parwana*) signed in 1867, by which the *Dikshitars* allowed the worship of Govindaraja undisturbed, provided the followers of Govindaraja agreed not to celebrate the Brahmotsavam of their God.

This long and chequered history was rounded off in our century when Raja Annamalai Chettiar undertook and carried out the repairs of both the Saivite and Vaishuavite shrines of Chidambaram and set at rest the age-long hostility of the two parties.

The Maha Kumbhabhishekham celebrated in July 1955 is yet another important landmark in the history of Chidambaram, and it is in keeping with the great tradition of this place, where successive generations of princes, nobles and peoples have paid their homage to Him Who is immersed in Yogic Sleep and to Him Who does the Dance Divine to sustain life in this world.

S. R. B.

Appendix

1 முழுதும் வானுல கத்துள தேவர்கள்
தொழுதும் போற்றியும் தூயசெம் பொன்னினால்
எழுதி மேய்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தனை
இழுதை யேன்மறந் தெங்ஙன முய்வனே.

அப்பர் தேவாரம்—திருக்குறுந்தொகை.

2 (a) வெம்பும் சினத்துப் புனக்கேழ லொன்றாய்
விரிநீர் முதுவெள்ளம் உள்புக் கழுந்த
வம்புண் பொழில்சூ ழுலகன் றெடுத்தான்
அடிப்போ தணைவான் விருப்போ டிருப்பீர்
பைம்பொன்னும் முத்தும் மணியும் கொணர்ந்து
படைமன் னவன்பல் லவர்கோன் பணிந்த
செம்பொன்மணி மாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்று சேர்மின்களே.

(b) மாவாயி னங்கம் மதியாது கீறி
மழைமா முதுகுன் றெடுத்தாயர் தங்கள்
கோவாய் நிரைமேய்த் துலகுண்ட மாயன்
குரைமா கழல்கூ டும்குறிப் புடையீர்,
மூவாயிர நான்மறை யாளர் நாளும்
முறையால் வணங்க அணங்காய சோதி
தேவாதி தேவன் திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்று சேர்மின்களே.

திருமங்கை மன்னன்–பெரிய திருமொழி–ஊன்வாடவாட.

3 வந்தெதிர்ந்த தாடகைதன் உரத்தைக் கீறி
வருகுருதி பொழிதரவன் கணையொன் றேவி
மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன் வேள்வி காத்து
வல்லரக்கர் உயிருண்ட மைந்தன் காண்மின்
செந்தளிர்வாய் மலர்நகைசேர் செழுந்தண் சோலைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்
அந்தணர்கள் ஒருமூவா யிரவ ரேத்த
அணிமணியா சனத்திருந்த அம்மான் தானே.

பெருமாள் திருமொழி—அங்கணெடுமதில்.

4 கருமையார் தருமனார் தமர்நம்மைக் கட்டியகட் டறுப்பிப் பானை
அருமையாந் தன்னுலகந் தருவானை மண்ணுலகங் காவல் பூண்ட
உரிமையாற் பல்லவர்க்குத் திறைகொடா மன்னவரை மறுக்கஞ்
[செய்யும்
பெருமையார் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா
[மன்றே.

சுந்தரர் தேவாரம்—மடித்தாடும் அடிமைக்கண்.

5 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ திருபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழதேவர் திருத்தங்கையார் ராஜராஜன் குந்தவை யாழ்வார் ஆளுடையாருக்குத் தண்ணீர் அமுது செய்தருள இட்ட மிண்டம் ஒன்றினுல் குடிநற்கல் நிறை மதுராந்தகன் மாடையோ டொக்கும் பொன் ஐம்பதின் கழஞ்சு.

நானிலத்தை முழுதாண்ட ஜயதரற்கு நாற்பத்து நாலா மாண்டில்
மீனநிகழ் நாயிற்று வெள்ளிபெற்ற உரோகணிநாளிடபப் போதால்
தேனிலவு பொழிற்றில்லை நாயகர்தங் கோயிலெலாஞ் செம்பொன்
[மேய்ந்தாள்
ஏனவரும் தொழுதேத்தும் ராஜராஜன் குந்தவைபூ விந்தை யாளே.

தில்லை நாயக தேவற்குத் திருக்கண்ணாடியும் இட்டார்—ஸ்ரீராஜேந்தர சோழ தேவற்கு காம்போச ராஜன் காட்சியாகக் காட்டின கல்லு. இது உடையார் ராஜேந்தர சோழ தேவர் திருவாய் மொழிந்தருளி உடையார் திருச்சிற்றம்பல முடையார் கோயிலில் முன்வைத்தது. இக் கல்லு திருவெதி ரம்பலத்துத் திருக்கல் சரத்தில் திருமுன்பத்திக்கு மேலைப்பத்தி யிலே வைத்தது.

முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் கல்வெட்டு.

6 மல்லற் குலவரையா னூற்றுக்கால் மண்டபத்தைத்
தில்லைய பிரானுக்குச் செய்தமைத்தான்—கொல்லம்
அழிவுகண்டான் சேரன் அளப்பரிய ஆற்றற்
கழிவுகண்டான் தொண்டையா ரேறு.

தில்லைக்கல்வெட்டு-நரலோகவீரன்.

7 வாழி வாழியிம் மாநிலங் காக்கத்
திருமணிப் பொற்றூட் டெழுதுபத் தாண்டு

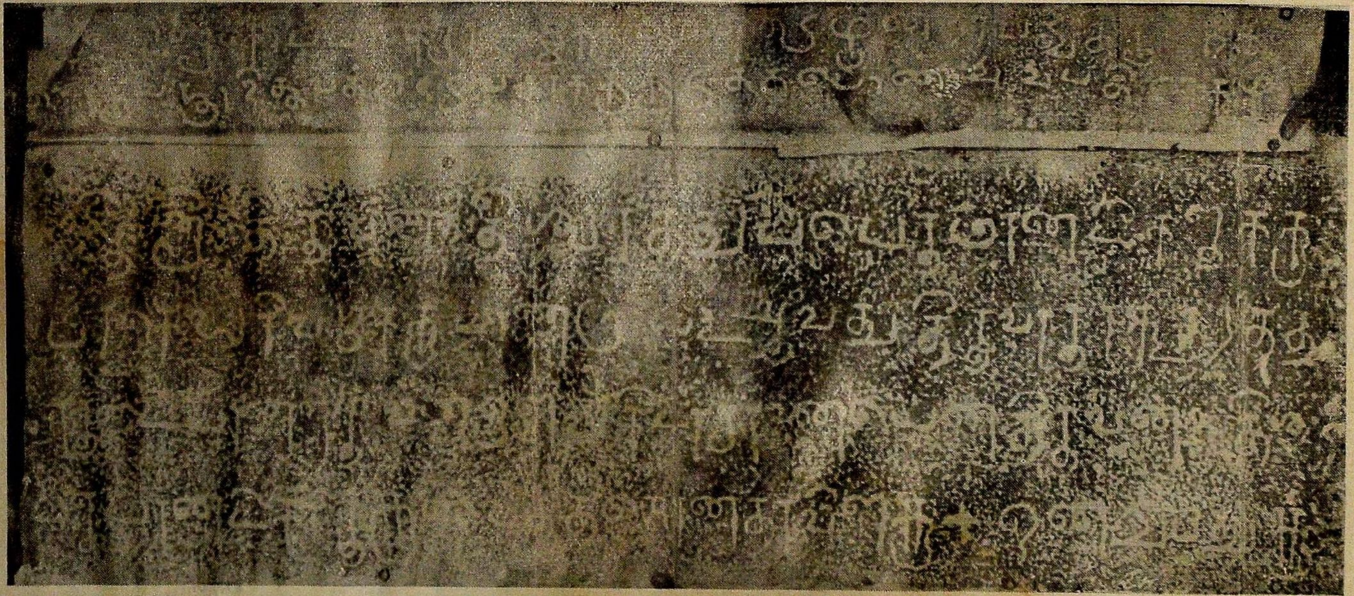

Oldest Chidambaram Inscriptions

1. 3rd year of Vijayalaya Chola (founder of the Tanjore Chola dynasty)
2. 13th year of Parantaka I Chola (920 A. D.)

Deffnisim

Nature uses of History
the Scope Kinds of His

History and allived His

" Science or Art

Historical ojectvifty

Historiseyom Historial Relativism

His ditermism

philoshpoy of History

prograss and time.

வருமறை முன்னே மன்னவர் சுமந்து
திருநிறைத்துச் சொரிந்த செம்பொற் குவையாற்
றன்குல நாயகன் தாண்டவம் பயிலும்
செம்பொன் அம்பலம் சூழ்திரு மாளிகையும்
கோபுர வாசல் கூடசா லைகளும்
உலகு வலங்கொண் டொளிவிளங்கு நேமிக்
குலவரை உதயக் குன்றமொடு நின்றெனப்
பசும்பொன் வேய்ந்த பலிவளர் பீடமும்
விசும்பொளி தழைப்ப விளங்குபொன் வேய்ந்து
இருநிலந் தழைப்ப இமையவர் களிப்பப்
பெரிய திருநாட், பெரும்பெயர் விழாவெனும்
உயர்பூரட் டாதி உத்திரட் டாதியில்
அம்பலம் நிறைந்த அற்புதக் கூத்தர்
இம்பர் வாழ எழுந்தருளு வதற்குத்
திருத்தேர்க் கோயில் செம்பொன் வேய்ந்து
பருஉத்திரள் முத்தின் பயில்வடம் பரப்பி
நிறைமணி மாளிகை நெடுந்தெரு வீதிதன்
திருவளர் பெயராற் செய்துசமைத் தருளிப்
பைம்பொற் குழித்த பரிகல முதலாச்
செம்பொற் கற்பகத் தொருபரிச் சிந்நமும்
அளவி லாதன வொளிபெற அமைத்துப்
பத்தா மாண்டிற் சித்திரைத் திங்கள்
அத்தம் பெற்ற ஆதிவா ரத்துத்
திருவளர் மதியின திரயோதசிப் பக்கத்து
இன்ன பலவும் இனிதுசமைத் தருளி
ஒருகுடை நிழற்கீழ்த் தலமுழுதுங் களிப்ப''

'விக்கிரம சோழன் மெய்க்கீர்த்தி.'

8 (a) சேய பெரிய திருக்குலத்து — நாயகன்
சிற்றம் பலமுந் திருப்பெரும்பே ரம்பலமும்
மற்றும் பலபல மண்டபமுஞ் — சுற்றிய
மாளிகையும் பீடிகையும் மாடமுங் கோபுரமுஞ்
சூளிகையு மத்தெருவுந் தோரணமு — ஆளுடையான்
கோயிற் றிருக்காமக் கோட்டமு மக்கோயில்
வாயிற் றிருச்சுற்று மாளிகையுந் தூயசெம்
பொன்னிற் குயிற்றி.

'இராசராசன் உலா'

(b) கூட மெடுத்த குளத்தோடு கோபுர
மாட மெடுத்த பிரான்
நீடிய வெண்டிசை நீழல் வாய்ப்ப
நேரிய தெக்கிண மேரு வென்னப்
பீடிகை தில்லை வனத்த மைத்த
பெரிய பெருமானை வாழ்த்தினவே.

(c) "முன்றிற் கிடந்த தடங்கடல் போய்
முன்னைக் கடல்புகப் பின்னைத் தில்லை
மன்றிற் கிடங்கண்ட கொண்டன் மைந்தன்
மரகத மேருவை வாழ்த்தினவே"

'தக்கயாகப்பரணி'

(d) புறம்பிற் குறும்பனைத்தும்
முன்னர்க் கடலகழின் மூழ்குவித்த—சென்னி.

'இராசராச சோழனுலா'.

(e) வந்து சூழ நிரைத்த வையிரு நூறுகான் மணி மண்டபத்து
எந்தையார்திரு வருளை யுன்னி யிருந்து சேவையார் காவலர்
செந்தமிழ்த்தொடை யால்விளங்கிய திருவிருத்த நிருத்தனுர்
தந்த சொன்முத லாவெடுத்தனர் தாணுவான புராண நூல்.

சேக்கிழார் நாயனுர் புராணம்—பாடல் 35.

9 வடகரை ராஜாதிராஜவளநாடு வெண்ணெயூர் வடுதலம் பட்டு சாவடி திரு மணிமுத்தாநதி என்னும் வெள்ளாத்துக்குத் தெற்கு, உபயபுண்ணிய காவேரி நதி தீரத்துக்கு வடக்கு, வீரநாரயணனேரிக்கு கிழக்கு, சூஹ்யதீர்த்தமான குணகடலுக்கு மேற்கு, இந்நான்கெல்லைசூழ்ந்த பூலோக கைலாசமாய் எப்புவனங்களிலும் மேலாய் விளங்கிய பெரும்பற்றப் புலியூராகிய சிதம்பரத்திலிருக்கும்.........எங்கள் பொதுமனையாவது தெற்குக் கோபுர சந்நதி துவார வீதியில் கீழ்ஸரகில் வீரப்ப நாயக்கர் மதிளுக்குத் தெற்கு குலோத்துங்க சோழன் வீதிக்கு வடக்கு.

Private sale deed dated Saka 1728
Kaliyuga 4905 and Christian Era 1804

10 ஐயப்படாத அருமறைதே ரந்தணர்வாழ்
தெய்வப் புலியூர் திருவெல்லை யுட்புக்குப்

பொன்னம் பலம்பொலிய ஆடுவார் பூவையுடன்
மன்னு திருமேனி கண்டு மனங்களித்துக்
கோல மலர்மே லயனும் குளிர்துழாய்
மாலு மறியா மலர்ச்சே வடிவணங்கி.

மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் I—மெய்க்கீர்த்தி

11 தில்லையம் பலத்துத் திருநடம் பயிலும்
தொல்லை இறைவர் துணைக்கழல் வணங்கி.

சுந்தர பாண்டியன் I—மெய்க்கீர்த்தி.

12(a) வாழ்க கோயில் பொன்வேய்ந்த மகிபதி
வாழ்க செந்தமிழ் மாலை தெரிந்தவன்
வாழ்க மண்டலம் யாவையுங் கொண்டவன்
வாழ்க சுந்தர மன்னவன் தென்னனே.

(b) இனவரிக் கிம்புரி வெண்பிறைக் கோட்டிகல் வெங்கருங்கட்
சினமத்த வெங்கரிச் சுந்தரத் தென்னவன் தில்லைமன்றில்
வனசத் திருவுடன் செஞ்சொற் றிருவை மணந்ததொக்கும்
கனகத் துலையுடன் முத்தத் துலையிற் கலந்ததுவே.

(Inscription on the eastern gopuram) Chidambaram.

(c) வரையேற்ற செந்தமிழ்ச் சுந்தர பாண்டியன் வார்துலைநேர்த்
திரையேற்ற தில்லையி லேறிய போது திகிரிகிரித்
தரையேற்ற தோளவன் தன்முன்பு தான்மிகத் தாழ்ந்தபின்னும்
உரையேற்றப் பெற்ற எதிர்த்தட்டி லேறிய ஓங்குபொன்னே.
சிலைகட வாரணச் சுந்தர பாண்டிய னேறுபொலந்
துலைகட வாதெதிர்த் தட்டொன்று மேதொழு வார்மனத்தில்
நிலைகட வாவம் பலவர்க்கு முத்தம் படுநெடிய
அலைகட லானதும் பொன்படு தன்மலை யான துவே.

(Inscription on the western gopuram)

13(a) கோச்சடைய பர்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
கொங்கிழங் கொண்டு கொடுவடுகு கோடழித்துக்
கெங்கை இருகரையும் காவிரியும் கைக்கொண்டு
திங்கள் அரவ முஞ்செழு மலர்த்தார்
புனல்செஞ் சடையோன் பொற்புலியூர் வீற்றிருந்து
காடவன் திறையிடக் கண்டினி திருந்து

வீராபி ஷேகமும் விஜயாபி ஷேகமும்
பண்ணி யருளிய வீரபாண் டியதேவர்.

(b) கோச்சடைய பர்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஈழமும் கொங்கும் சோழமண்டலமும் கொண்டு வல்லானை வென்று பெரும்பற்றப் புலியூரில் வீராபிஷேகமும் விஜயாபிஷேகமும் பண்ணியருளிய ஸ்ரீ வீரபாண்டிய தேவர்—

14 (a) சீர்கொண்ட வெள்ளாறு குருதிப் பெருக்கிற்
செவ்வாறு பட்டோட வவ்வாறு சென்றப்
போர்வென் றுணப்பேய் நடங்கண் டதற்பின்
புலியூர் நடங்கண்ட புவனேக வீரா!
பார்பண் டளந்துண்டொ ராலிற் கிடக்கும்
பச்சைப் பசுங்கொண்ட லேபற்ப நாபா
கார்கொண்ட சின்கையின் வேலுக்கு வற்றும்
கடலல்ல என்பேதை கண்தந்த கடலே.

(b) மாறுபடு மன்னவர்தங் கைபூண்ட வாளிரும்பு
வேறுமவர் கால்பூண்டு விட்டதே—சீறிமிக
வேட்டங் திரிகளிற்று விக்கிரம பாண்டியன்தன்
நாட்டங் கடைசிவந்த நாள்.

(c) மீனவற்கு விக்கிரம பாண்டியற்கு வேந்தரிடும்
யானை திருவுள்ளத் தேறுமோ—தானவரை
வென்றதல்ல மேனிநிறம் வெள்ளையல்ல செங்கனகக்
குன்றதல்ல நாலல்ல கோடு.

(d) ஏந்து மருவி யிரவி புரவியின்முன்
பூந்து வலைவீசும் பொதியிலே—காந்துசின
வேணுடனை வென்ற விக்கிரம பாண்டியன்மெய்ப்
பூணுரம் பூண்டான் பொருப்பு.

(e) புயலும் தருவும் பொருகைப் புவனேக வீரபுனல்
வயலுந் தரளந் தருகொற்கை காவல வாரணப்போர்
முயலுங் கணபதி மொய்த்த செஞ்சோதி முகத்திரண்டு
கயலுண் டெனுமதுவே முனிவாறிய காரணமே.

(f) வெங்கண் மதயானை விக்கிரம பாண்டியனே
பொங்கி வடதிசையிற் போகாதே—அங்கிருப்பாள்

பெண்ணென்று மீண்ட பெருமாளே பேரிசையாழ்ப்
பண்ணொன்றும் வேய்வாய் பகை.

கல்வெட்டுப்பாக்கள்.
பெருந்தொகை - 917—922.

15 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ இந்தக் கோபுரம் ராஜாதிராஜ ராஜபரமேசுவர ஸ்ரீவீரப் ப்ரதாப ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவ மகாராயன் தர்மமாக ஸிம்மாத்திரி போத்தனூரு எழுந்தருளி ஜெயஸ்தம்பம் நாட்டி திரும்பி பொன்னம்பலத்துக்கு எழுந்தருளி பொன்னம்பல நாதனை சேவித்து வடக்குக் கோபுரம் கட்டிவித்த ஸேவை".

கல்வெட்டு.

S. R. B.

The Neyveli Lignite Project

Lignite is a lower type of coal. It is derived from plant materials. Lignite deposits in the Madras State are located near the village of Neyveli in South Arcot District. Neyveli is a railway station on the Cuddalore-Vrirddacahalam Branch line of the Southern Railway and it is 145 miles south of Madras.

Neyveli lignite has 50% water, 3% ash, 25% volatile matter and 22% fixed carbon. It has a heating value of 5,500 British Thermal units per pound.

The doposits are spread over an area of, 100 square miles to a depth of about 60 feet and it is estimated to exceed 2.000 million tons, and to last for about a thousand years.

Quantity of Lignite found in and outside India

Canada	1,450,000	Tons.
Manchuria	1,500,000	,,
France	1,700,000	,,
N. Zealand	1,700,000	,,
U. S. A.	2,500,000	,,
Austria	3,220.000	,,
Yugoslavia	7,000,000	,,
Hungary	1,000,0000	,,
Russia	1,637,0000	,,
Czechoslovokia	25,900,000	,,
Germany	27,9700,000	,,
Neyveli	2000,000,000	,,

SURFACE SOIL

10' } 23' }	Laterite Clay
44' } 96' }	Mixture of sandy clay and clay sandstone known as Cuddalore sandstone; structure, varied colour, yellow, Rose, Purple, white & etc.
124'	Static water level from water bearing strata.
151'	White clay, Ceramic and refractary clay,
180'	Lignite,
238'	Gray oil clay.
258'	Soft sand stone.
288'	Gray clay with sand stone.
308'	Coarse sandstone with pebbles.
354'	Water bearing strata under pressure.

Lignite found in Neyveli is supposed to be far superior in quality to that found in other parts of the world. Its caloric value is found to be very high. One pound lignite is found to give twice the quantity of calories given by one pound of charcoal. This can be used to smelt iron ore and extract iron from it. Salem iron-ores may be used for this. That ore contains 37% iron (Magnetite Fe3, O4). Pulverised Lignite may be used as fuel too.

Other products obtained from Lignite:-

Pitch-uses :- 1. To lay roads
2. Electrodes
3. Wood and metal preservative

Tar oil-uses:- 1. Fuel, Diesel engine oil
2. Wood preservative

3. Insecticide
4. Chemicals
5. Benzoine by destructive distillation
6. Lubricating oil

Mountain wax:- Melting point is higher than that of ordinary wax.

Uses:- 1. Insulators for electrical apparatus
2. Dye-making
3. Sealing wax-preparation

Other products obtained while mining Lignite:-

1. Fire clay } used as fire bricks and as a
2. White clay } lining in kilns and ovens.
3. Fuller's Earth used to purify groundnut oil & to prepare Vanaspathi
4. Marcosite- Sulphur ore containing 60 % Sulphur.

The fire clay obtained here is more durable than the clay obtained in other countries. There is more scope for the development of the ceramic industry at Neyveli, since smokeless coal is obtained here. Sulphur may be extracted from Marcosite ore and it may be of use to manufacture Vulcanite, ebonite and other similar compounds. Chances are not far remote for erecting Thermal Stations and Power Houses at Neyveli, so that within a few years the place may become a great industrial centre in South India.

K. K. S.

Sir Sivaswami Ayyar High School,

TIRUKATTUPALLI.

—:o:—

History of the Agriculture & Dairy Farm.

15—11—48. Opening of the Sivaswamipuram Agricultural Farm by the Ministers Sri M. Bhaktavatsalam & Sri K. Madhava Menon.

16—11—48. District Veterinary Officer, Tanjore C. No. 2733/48. (Sri V. Parameswara Menon) Opening of a Camp Rural Veterinary Dispensary at Tirukattupalli.

The Touring Veterinary Assistant Surgeon Nidamangalam to open it.

Visit once a week - Talks to pupils on Animal Husbandry, Dairying and allied subjects.

29—11—48. Application to the Government for Aid to start a Dairy Farm.

30—11—48. Endorsement by the District Veterinary Officer, Tanjore, recommending the grant of subsidy.

20— 1—49. Roc. No. 12257-48 dated 20—1—1949 — Major T. Murari, Livestock Development Officer, Madras.

24— 2—49. Government Memo. No. 127614 E/48-2 dated 24—2—1949 - regarding subsidy to the Dairy Farm.

ORDER:

The matter is under consideration of the Government.

25— 3—49. Submission of the Scheme prepared by the Indian Dairy Science Association, Bangalore.

27— 5—49. Visit of the Livestock Development Officer, Madras - Major T. Murari.

30— 5—49. Roc. No. 12257/48 dated 30—5—49. The Livestock Development Officer's endorsement recommending the subsidy.

24— 7—49. Donation of Rs 250/- from His Excellency the Governor of Madras-Maharaja of Bhavanagar.

27— 7—49. Roc. No. 174/49 dated 27—7—49 District Veterinary Officer, Tanjore.

Rural Veterinary Dispensary at Tirukattupalli - arranging the visit of Assistant Veterinary Surgeon on Wednesdays & Sundays.

1— 8—49. Visit to Palayakottai.

Deputation of an Assistant Sri P. Krishnamurti to undergo the short Diploma Course organized by the Indian Dairy Research Institute, Bangalore.

2—11—49. Supply of a Murrah Buffalo & a Sindhi Bull under the Distribution Scheme.

4—11—49. Opening of the Dairy Farm.

"THE KAVERI GOKULAM" by Sri R. M. Sundaram, I. C. S., the then Director of Agriculture, Madras.

G. O. Rt. No. 875 dated 31—10—1949.

Order of Government - regarding grant of Financial assistance to the establishment of a Dairy. The Government have under consideration a comprehensive scheme for the grant of assistance to private Dairy Farms and they direct that the question of granting financial assistance to the management of Sir Sivaswami Ayyar High School, Tirukkattupalli - should await a decision on the general question".

7—11—50. Application to the Collector to alienate 3 acres of poramboke waste land R. S. No. 247/1 in Dikshasamudram as Paddock for our Cattle. The Government has since dropped the proposal.

10— 2—51. Sri A. B. Shetty, Minister for Agriculture presides over the Founder's Day - Declares Sivaswamipuram a Model Agricultural Farm - and promises a Veterinary Dispensary here.

7— 2—55. OPENING OF A FIRST AID VETERINARY CENTRE at Tirukattupalli.

CHUO BOEKI GOSHI KAISHA,
CENTRAL COMMERCIAL CO.
P. O. BOX 8, IBARAKI OSAKA,
JAPAN.

Date: March 7, 1955.

Congratulate you upon your success of Japanese Rice Cultivation.

Mr. Balasubramania Iyer, Head-master,
Sir P. S. Sivaswamy Iyer High School,
Tirukattupalli, Madras State.

Dear Sir,

Having learned through the magazine of "Indian Farming" October 1954 issue, we beg to congratulate you upon your brilliant success of cultivation of your rice increasing the rice crop amazingly by adapting the Japanese method of rice cultivation and further conquering alkali soil after your strenuous and assiduous efforts for various experimentations and research works.

There is no wonder that your farm was praised as the "Model Farm" in your country by producing and multiplying improved paddy for supply to your Government and local farmers and raising enough paddy for your hostel and also imparting an agricultural education to your students, thus you are contributing enormously for benefit and solving your food problems.

For your information, we beg to hand you our Third Edition of "Japanese Rice Cultivation Method" and various rice cultivation methods employed in India Pakistan, Phillippines and Java and also our illustrated Bulletins of agricultural machinery, equipment and implements and hope you will find them interesting, informative and instructive.

Although we know your method of rice cultivation in the enclosed article we have submitted to you, as we are particularly interested in your own method and as we are intending to introduce it in our next publication, if we are not asking too much of you, we will appreciate it very much if you will kindly compile it and despatch to us at your earliest convenience. We are distributing our phamplet free of charge, to the interested persons in the rice cultivation all over the world and we are sure that your valuable contribution will help to increase their rice production also.

Thanking you in advance for your kind consideration and courtesy in complying our sincere request. With our best wishes for your success, we beg to remain,

Yours very truly,
For CHUO BOEKI GOSHI KAISHA
(Central Commercial Co.)
(Sd.) T. Kagawa,
PRESIDENT

சிறந்த மல்லன் ஆவது எங்ஙனம்?

K. BALASUBRAMANIAM.
(Phy. Edn. Teacher)

இன்றைய உலகில் பலவிதமான விளையாட்டுப் போட்டிகள், மல் யுத்தங்கள் குத்துச் சண்டைப் போட்டிகள் ஆகியவை நடந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. இவற்றைக் காணச் செல்பவர்களின் தொகையும் அதிகம். குறிப்பாகச் சொன்னால், உடல் வலிமைக்காக ஏற்பட்ட இப்பழக்கங்கள் நாளடைவில் பணம் சேகரிக்கும் தொழில்களாகவே மாறிவிட்டன. விளையாட்டைப் பற்றியும் ஆங்காங்கு நடைபெறும் பந்தயங்களைப் பற்றியும் தெரிவிக்காத பத்திரிகைகளுக்கு இன்று மதிப்பு இல்லை. ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு துறையில் முன்னிற்கின்றனர். சிலர் பல துறை விளையாட்டு வீரராகவும் திகழ்கின்றனர். ஒரே விளையாட்டில் பலர் ஈடுபட்டிருந்தும் சிலரே முன்னுக்கு வருகின்றனர். புகழும் பெறுகின்றனர். உலகம் போற்றும் அளவிற்கு மாவீரராகவும் விளங்குகின்றனர். காரணம் என்ன?

இன்றைய நிலையிலேயுள்ள புகழ்பெற்ற விளையாட்டு வீரர்கள் யாவரும், பிறக்கும் போதே மாவீரர்களாகப் பிறக்கவில்லை. மற்றவர்களைப் போலச் சாதாரண மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்கள் காலப் போக்கில் மாவீரர்களாகத் திகழக் காரணம் அவர்களது சூழ்நிலையும், முயற்சியுமேயாகும். சூழ்நிலை நன்கிருந்தும் சிலர் முன்னேற முடியாமற் போவதற்குக் காரணம் முயற்சியின்மையேயாகும். எனவே சூழ்நிலையில்லாத முயற்சியும், முயற்சியில்லாத சூழ்நிலையும் முன்னேற்ற வழிக்கு முட்டுக்கட்டையாகும். இவற்றுடன், சலியாத உழைப்பும், அவர்களுடைய புகழேணிக்குக் காரணமாகும். உதாரணமாக மாவீரன் டென்சிங் எவரெஸ்டு சிகரத்தை முதல் தடவையிலேயே வெற்றிகாண முடிந்ததா? பல தடவைகள் இடைவிடாது முயன்று முயன்று பல பெரிய கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி மலையேறுவதில் நல்ல அனுபவம் பெற்ற பிறகு தான் ஒருநாள் எவரெஸ்டின் உச்சியை வெல்ல முடிந்தது. பாப் ரிச்சர்டு (Bob Richard) என்ற அமெரிக்க மாவீரன் தன் ஆயுளில் சுமார் 8000 மணி

நேரம் மனந்தளராது முயற்சியுடன் உழைத்தகாரணத்தினுல் தான் இன்று உலகத்திலேயே "Pentathlon" விளையாட்டில் மாவீரனுகத்திகழ முடிகின்றது.

அடிப்படைக் கொள்கைகளை மறந்துவிட்டுப் பரிசு பெற வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் ஒன்றை மட்டும் மனத்திற் கொண்டு நடப்பதால்தான் மாணவர்களில் பலர் மாவட்ட ஓட்டப் பந்தயங்களில் மட்டும் அன்றிப் பள்ளி ஓட்டப் பந்தயங்களிலும்கூடத் தவறி விடுகின்றனர். குறுகிய காலப் பயிற்சி அவர்களது தோல்விக்குரிய காரணங்களில் ஒன்றுகும். அத்துடன் ஒருமுறையேற்பட்ட தோல்வியே எதிர் காலத்தோல்விக்கும் அறிகுறி என்றெண்ணி மனந்தளர்ந்து விடுகின்றனர். இத்தகைய மனப்பான்மைகொண்ட எவரும் எந்தப் பந்தயத்திலும் வெற்றி காணவே முடியாது. முயற்சியும் நெடுநாள் பயிற்சியும், மனந்தளராமையும், பந்தயங்களிற் பங்கு கொள்ளும் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாதனவாம். புகழ் பெற்ற "விளையாட்டு பயிற்றுபவர்கள்" (Coach) "குருட்டுத்தனமான பலமணி நேரப் பயிற்சியும், நல்ல பயிற்சியும் அநுபவமுமுள்ள ஒரு வல்லுநரின் துணையின்மையும், சலியாத முயற்சியின்மையும் விளையாட்டிற்கு ஏற்பனவல்ல" என்று கூறுகின்றனர்.

பல நிகழ்ச்சிகளை (Events)க் கொண்ட விளையாட்டில் ஒருவன் உயரத்தாண்டுதலை (High Jump)யே விரும்புவதாகவைத்துக் கொள்ளுவோம், முதலில் அவன் பெறவேண்டிய பயிற்சியைப் பல பகுதிகளாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு, இத்தாண்டுதலினுல் உடலில் ஏற்படும் அங்க அமைப்புக்களின் மாற்றங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அடுத்த படியாக அவனது உயரம், எடை, சரீர அமைப்பு, முதலியவைகளுக்குத் தகுந்தாற்போல எப்படித் தாண்டினுல் அதிகமான உயரம் தாண்டமுடியுமோ அந்த இயலை (style)த் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். இவ்வேலை பயிற்றுபவ (Coach)ரைச் சார்ந்ததாகும். மேற்சொல்லிய வேலைகளனைத்தும் ஒரே நாளிலோ அல்லது ஒரே வாரத்திலோ முடிந்துவிடக்கூடியவையல்ல. பிறகு உயரத் தாண்டுதலில் மாவீரர்களாயிருப்பவர்களின் தாண்டும் இயல்கள் (Style) அடங்கிய படங்களை யூன்றிக் கவனித்து அம்முறையினைத் தானும் மேற்

கொள்ள வேண்டும். பயிற்று விப்பவர்கள் கூறும் மிகச்சிறிய விஷயத்துக்குக்கூட அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாகக் கவனிக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான விஷயம் 'முன்பயிற்சி' முறையாகும். இதை ஆங்கிலத்தில் (warmig-up) என்று கூறுவர்.

ஓட்டப் பந்தயங்களிலே இதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்தானம் மிக மிக முக்கியமானதாகும். "சுவரை வைத்தே சித்திரம் வரைய வேண்டும்" என்பது நம் நாட்டுப் பழமொழியாகும். அதுபோல் எந்த விளையாட்டுப் போட்டியாக இருந்தாலும் இந்த முன் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டுதான் பயிற்சியை ஆரம்பிக்கவேண்டும். இது உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் நரம்புகள் வீறு பெற ஏதுவாகும். இரத்தவோட்டம் துரிதமாகும். உடம்பில் விறுவிறுப்பும் ஒருவிதமான குதுகலமும் மனத்தைரியமும் ஏற்படும். இதனால் தசைகள் வலுப் பெறும். இப்பயிற்சி செய்யும் போது கூடுமானவரை உடம்பில் குளிர்காற்றுப் படாமல் பார்த்துக் கொள்ளுதல் நலம். இந்த Warming up பயிற்சியானது பயிற்சிக்குத் தக்கவாறு செய்முறையில் சிறிது வேறுபடும். இதைப்பற்றி அவரவர்களின் உடற்பயிற்சி யாசிரியர்களைத் துணைக்கொண்டு தெரிந்து கொள்ளுதல் நலம்.

சில ஆரம்பப் பயிற்சியாளர்கள் இந்த முன் பயிற்சி முறையை அலட்சியப்படுத்துகின்றார்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்களின் அறியாமையே தான். இந்தப் பயிற்சியினால் உடல் களைட்பேற்பட்டு விடுமோ என்ற ஐயம் எழுகின்றது. மேலும் பயிற்சியை ஆரம்பிக்கு முன்னரே உடல் களைப்பேற்பட்டு விட்டால் தாண்டுதல் போன்ற பயிற்சியைத் திறன்பட நடத்தமுடியாதே என்கிற தவறுதலான எண்ணம் அனுபவமில்லாத ஆரம்பப் பயிற்சியாளர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இதில் அவர்கள் காட்டும் அலட்சியம் தோல்விக்கு அடிப்படையாகும்.

பயிற்சிக்காலங்களில் மாணவர்கள் உணவு விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். குறித்த நேரத்தில் உண்பது, சத்துள்ள உணவுகளையே உண்பது, மிகையாக உண்ணாமை ஆகிய இவற்றை நன்கு கவனித்தல் அவசியம்.

கீரை வகைகள், பழவகைகள், பால், வெண்ணெய், தேன்,

சர்பத், எலுமிச்சம்பழச்சாறு. முட்டை, கோதுமை, வாதுமை, தேங்காய் முதலிய பொருள்கள் பயிற்சியாளர்களுக்கு இன்றியமையாதவையாம். தட்ப வெப்ப நிலைக்கேற்றபடிச் சிலவற்றைத் தள்ளியும், சேர்த்தும் உண்ணவேண்டும். எண்ணெய் ஸ்நானம் செய்யும் நாட்களில் எந்தவிதமான பயிற்சியையும் செய்யாமல் இருப்பதே நல்லதாகும்.

விளையாட்டுச் சம்பந்தமான படங்களை அடிக்கடிப் பார்ப்பது நல்லது. அப்படங்களில் பயில்பவரும் பயில்விப்பவரும் பின்பற்றும் முறைகளை நன்கு கவனித்து வருதல் முன்னேற்றத்திற்குரிய முக்கிய வழியாகும். பயிற்சிக்கு ஏற்றநேரம் காலையும் மாலையுமேயாகும்.

ஆகவே, சூழ்நிலையும், முயற்சியுமே ஒருவரைப் புகழேணியின் உச்சிக்குக் கொண்டுசெல்லும் என்பதையும், அனுபவமுதிர்ந்த ஆன்றோர் கூறும் முறைகள், பொறுமை, சலியா உழைப்பு, தகுந்த உணவுகளை உண்டு உடலைப் பேணல், பயிற்சி சம்பந்தமான படங்களைப் பார்த்தல் ஆகியவற்றையும் மனத்திற் கொண்டு பயில்வோமானால் எப்பயிற்சியிலும் வெற்றி பெறலாம் என்பது திண்ணம்.

"எஃகுடம் மிம்மைக்கே பெற்றான் மறுமையை
வெஃகுதல் வேண்டடப் படும்.

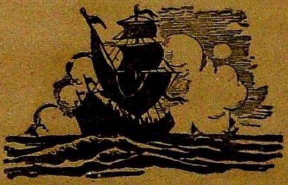

Sir Sivaswami Ayyar High School,

TIRUKATTUPALLI.

Founder's Day Celebrations.

The Public Meeting in connection with the Founder's Day Celebration of the School took place at 4-30 P. M, on Monday, the 7th February, 1955, under the presidency of Sri N. D. Sundaravadivelu, Director of Public Instruction, Madras. A large number of distinguished visitors, parents, and old pupils were present.

After prayer, the Headmaster of the School, Sri S. R. Balasubrahmanya Ayyar welcomed the President and the guests assembled in the meeting. He paid a tribute to the qualities of the President by saying that he was the youngest occupant of the post of Director of Public Instruction; though young, he had rich experience to his credit; among his great qualities, his patience and his inclination to listen to others' point of view were worthy of admiration. Great changes in the educational system were about to be introduced and at this epoch - making period, the great qualities of the President would stand him in good stead.

Recitations in English, Sanskrit, Tamizh, and Hindi, were then gone through.

The Headmaster next read messages wishing the function success, received, among others, from Sri Justice P. N. Ramaswami Ayyar, Chairman of the Board of Trustees; Sri C. A. Ramakrishnan, Collector of Tanjore; and Sri C. T. Subrahmanya Chettiar, Chairman, Devakottai Municipal Council– an old boy of the school.

The President in his introductory speech thanked the Headmaster for having given him an opportunity to take

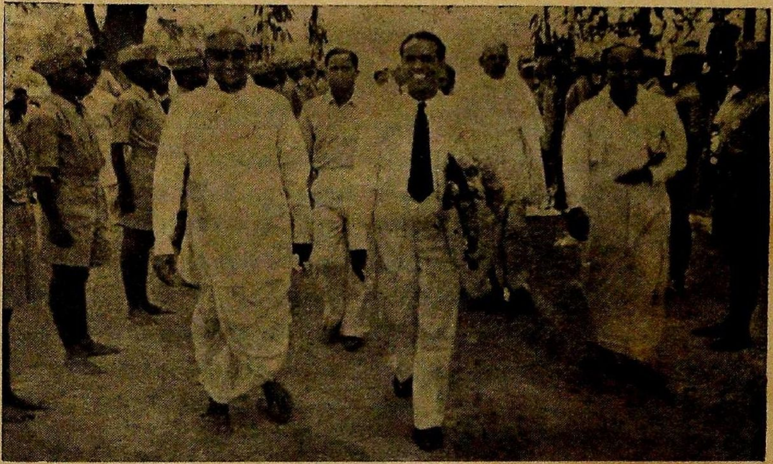

Welcome to Sri N. D. Sundaravadivelu, the D. P. I.
President of the Founder's Day Celebration 7—2—55.

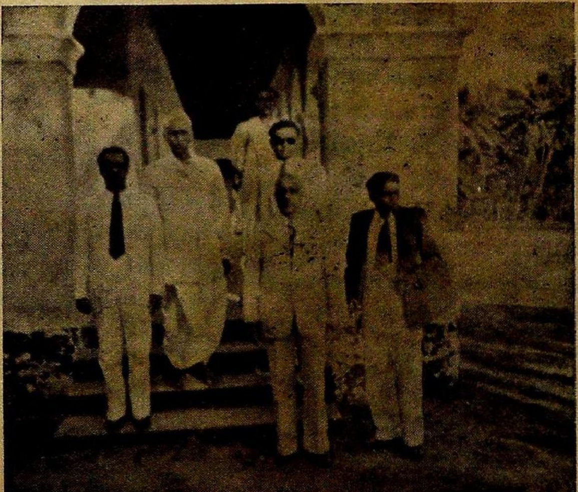

Visit of Educational Officers at the time of Founder's Day Celebration. The D. P. I., the Divisional Inspector & the District Educational Officers.

part in this function. He felt very happy to note that the institution was working very satisfactorily thanks to Mr. Balasubrahmanya Ayyar's tremendous efforts. He then paid a glowing tribute to the late Sir Sivaswami Ayyar, who, he said, was a world-famous statesman. The outstanding quality of the Founder, he said, was the thoroughness with which he studied any subject. He regretted that now-a-days, people did not care to study any subject thoroughly and he would commend to the younger generation the noble example set by the Founder. No wonder, he continued, Sir Sivaswami Ayyar was an expert at once in Military, Constitutional, Legal and Educational matters.

It has been said that men are either born great, or achieve greatness, or have greatness thrust upon them. The Founder was not only born great, but achieved greatness as well. He did not seek honours, but honours came to him. He gave away all his wealth for charity. In this connection, the President referred to a song of Bharatiar in which the poet has said that Education was more important than even food and temples. People living in this locality must be grateful to the late Sir Sivaswami Ayyar for founding this institution and they should show their gratitude to him by continuing his good work.

Referring to the speech made by the Rt. Hon'ble V. S. Srinivasa Sastriar on the Founder at the time of the Satabhishekham Celebrations, he said that the Liberals were not reactionaries but men of broad outlook. According to him, there must be different schools of thought; regimentation in anything savoured of totalitarianism. If our country were to progress in all respects, we should cultivate different schools of thought.

The Headmaster then read the Annual Report of the working of the Schools during the year 1954-55.

In his concluding remarks, the President referred to the Annual Report. He noted with great satisfaction the various curricular and extra curricular activities of the school as shown by the Report. Education must prepare children for life; he was therefore glad that different courses of study had been introduced in the school. But he was surprised at the rather unexpected poor results in the S. S. L. C. Public Examination. He would not blame the teachers, for they were doing hard work. Children, especially in Tanjore District, were intelligent enough, and so they were not to blame either.

He advised the pupils not to think that a clerk's job was inferior to other jobs. According to him, no occupation should be considered inferior to another. He was of opinion that there were great opportunities for them in future and they should equip themselves properly while at school. They must develop self-confidence. He condemned spoon-feeding and asked the teachers to make the pupils think for themselves and work hard; teaehers were at best only guides.

Education must ensure the harmonious development of the child. The child's intellect, body and feelings-all the three must be developed. The child must be enabled to live as a decent citizen in future. In this connection, he deplored the tension in the international sphere and said that while man had learnt to fly like birds and to swim like fish, he had not yet learnt to live as Man in the world. According to him, the fault lay not in man's inherent nature, but in the system of education he received.

He would advise the pupils to develop the universal outlook. While he considered citizenship training necessary for making the pupils good future citizens of our country, he would strongly urge the retention of Scouting as a separate activity, as was done in this School. For, while Citizenship was national in character,

Scouting was international. So, both were necessary.

He made a fervent appeal to both the teachers and the parents to keep the children 'out of harm's way'. They must not be allowed to take part in political activities. The pupils must subject themselves to discipline, for they could not progress without it.

Referring to the condition of teachers, he agreed that their status must improve considerably. Without their enthusiastic co-operation, no reform in education could be successful.

Lastly, he referred to the views expressed by the Headmaster in his Annual Report, on the extension of the High School course by one year. He had heard the views of a number of persons and organisations on this issue; but, none of them had expressed so clearly, objectively, and unemotionally, as Mr. Balasubrahmanya Ayyar had done. He assured the Headmaster that he would convey his views to the authorities concerned at the proper time. However, he agreed with the Headmaster when he said that the standard in High Schools was low; it was due, to some extent, to shortage of trained teachers. With the exception of some well-managed aided institutions like ours, he added, most of the high schools were understaffed. This fact would have to be borne in mind when introducing changes in secondary education.

Finally, he thanked the Headmaster once again for having invited him to preside over the function.

Mrs. Sundaravadivelu then gave away the prizes.

With a vote of thanks proposed by the Headmaster to the President and the other distinguished guests, the meeting came to an end.

Annual Report on the Working of

Sir Sivaswami Ayyar's High School,

TIRUKATTUPALLI.

(1954—1955)

Mr. President, Ladies and Gentelemen,

I have great pleasure in presenting the Annual Report on the working of this school during the academic year 1954-55.

HISTORY.

The present school is an off-shoot of the Old Anglo-Vernacular school which was started in 1887. It became a High School in 1906 under the management of Sri A. Sundaralingam Ayyar a great pioneer in education in these parts. The foundation-stone of the High School was laid on the 14th April 1906 by Sir [Then Mr.] P. S. Sivaswami Ayyer and its Golden Jubilee falls next year.

After taking over the school, Sir Sivasami Ayyar created in 1926 an endowment of a Lakh of Rupees-since augmented by Rs. 27,500- and vested its management in the hands of a Board of Trustees nominated by him in accordance with a Trust Deed registered under the Charitable Endowments Act; and this School is the fitst charge on this purely Educational Trust.

FINANCE.

In the year 1953-'54, the school had a fee income of Rs. 38,065- against a total expenditure of Rs, 89,973-2-0. Out of this sum the expenditure on the Teaching and Clerical staff and Servants amounted to Rs. 56,654-12-7. The following grants have been received from Government:- Teaching grant Rs. 25,563- out of which Rs. 16,522-6-0 formed the compensation grant for fees foregone in respect of

the Backwaad classes. Further, a sum of Rs. 2,328/- was received as Teaching grant for the Agricultural Course against an expenditure of Rs. 4,176-7-5 and a part payment of an equipment Grant of Rs. 2,850/ for the Secretarial Course against an expenditure of Rs. 9,140-7-3. The net deficit of the School for the year 1953-'54 was Rs. 1799-8-1.

While on this subject, I should like to say a word about the departmental audit. While I welcome a complete and thorough scrutiny of the School accounts in the interests of financial rectitude, I would plead that the department should bring to bear on its work a little more of sympathetic understanding of the practical difficulties faced by managements and display a constructive attitude in the administration of the Grant-in-Aid instead of an eagerness to apply the axe.

STRENGTH

In the year under report there are 1,056 pupils in the 25 sections in Forms I to VI. Out of this, there are 137 Girls, 83 Hindu Harijans, 44 Adi-Dravida Christians and 11 Muslims.

SCHOLARSHIPS AND FEE CONCESSIONS

Fee-concessions under Rule 92 M. E. R. are awarded to 457 pupils of the school. Besides, 113 pupils enjoy fee concession under Rule 32 of the Grant-in-Aid Code, 74 N. G. O. Concessions, 11 Military Concessions, Management 3, and private scholarships 16 in the name of Amba Bai, Old Pupils' Association, Students' Stores, P. S. K. Charities, Sir C. P. Ramaswami Ayyar, Sri Brahmendra Saraswati and Sir S. Varadachariar. There are five Government Scholarship holders and 41 pupils get financial help from the Labour Department. Thus, nearly two thirds of the school-children get fee concessions of one category or another.

THE STAFF

There are 37 members on the Teaching Staff. Two

untrained teachers on a temporary basis left our service. One of the Secondary Grade Teachers resigned his post. Sri P. K. Narayanan, B. A., (Hons.) B. T., an Old Pupil of the school was appointed as a teacher of Social studies. As no trained teacher was available, Sri R. Vaidyanathan, B. SC. was appointed as a Science Assistant. He will be sent up for training next year. In the reorganized scheme, there is more Tamil work than in the old, and Sri M. Venkataraman a Vidwan was appointed as an additional Tamil Pandit. Sri S. Jaganathachariar, a Secondary Grade Teacher, was transferred to the Secretarial Course. Sri S. Dasarathararaman has rejoined the School after the Pandit's Training Course at Saidapet; and this year the management has deputed for training Sri T. V. Gopalan, the Head of the Tamil Department.

THE TEACHERS' ASSOCIATION AND THE STAFF COUNCIL.

The Teachers' Association was inaugurated by Professor S. Ramaswami of the Teachers' College, Saidapet. As Tamil is the medium of instruction in the High School, and as all teachers have to teach in Tamil, I thought that it would do teachers good to learn the rudiments of Tamil Grammar. So a course of three lectures on "Tamil Grammer without Tears" was delivered by Sri T. V. Gopalan. He treated the subject in an interesting way. We are thankful to him for this service. Sri K. Vedantam initiated a discussion on Post-Basic Education of the Sevagram School. The question of working out a self-sufficiency programme with the staff and students coupled with an educational programme was an interesting experiment which has a bearing on our work here in connection with our Agricultural Farm.

I continue to be the President of the Tanjore District Secondary School Headmasters' Association and this Association discussed the reorganisation of

the Secondary Education Course, the administration of Special Fees and the Teaching of English as a second language. I also attended the Conference of the Headmasters of the State held at Madras to consider the recommendations of the Secondary Education Commission presided over by Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar. I have been co-opted as a member of the Committee formed to establish an Arts College at Tanjore.

The Education Week was celebrated for three days on the 3rd, 4th and 5th November 1954. It was inaugurated by Sri T. S. Sankaran. Messrs. Thomas Srinivasan and C. S. Kamalapati delivered lectures on 'Education in the Welfare State.' On the 5th November we celebrated the death anniversary of our Founder and the commemoration address was delivered by Sri K. Narasimha Ayyangar, Advocate, Kumbakonam and Sri S. Ramaswami, Professor of English, Teachers' College, Saidapet.

On the 6th November 1954 Sri S. Ramaswami gave the staff an informal talk on 'Ranade's contribution to India's awakening and progress.'

The following members have been appointed Examiners and Assistant Examiners by the S, S. L. C. Board: Sri K. Subrahmanya Iyer Additional Examiner in Science, (He is assisted by Sri P. G. Rajagopala Ayyar.) Sri V. Kumaraswami an Assistant Examiner in Tamil and Sri R. Krishna Sastri in Hindi. On October 27, 1954, Sri S. Santanam gave a talk on General Eyre at the A. I. R., Trichy and Messrs. V. Kumaraswamy, N, Sundaresan and V. D. Krishnamurti participated in the dramatic performances arranged by the A, I. R., Tiruchirappalli. Most of the teachers did election duty in more than one constituency in connection with the District Board elections and for the discharge of this important national service, they deserve our thanks.

The staff council continued to function as an advisory body. There are seven members in it and it discusses all important academic and administrative problems like the syllabus, the choice of text-books, the framing of the School Calendar, the conduct of Examinations, the consideration of promotions, selection for the Public Examination, School discipline and the School-day and Education Week Celebrations. I have to express my gratitude to all the members of the staff for their hearty co-operation.

GAMES AND SPORTS.

The School play ground is about 3½ acres in extent and the proposed acquisition of about 3 acres adjacent to the School-play ground had to be dropped owing to strong objections by the owners of the lands concerned.

"All major games are played. The school is divided into four houses ARJUN, BHISHMA, RANJIT and SIVAJI and intra-mural tournaments are conducted on House-basis. There is a programme of play for all." (T. I. R.)

Here are extracts from the Report of the Regional Inspector of Physical Education:-

"Pupil - response is good. The school has developed a tone. Leadership training is given through the various activities of the school. The achievement in Games is satisfactory.

The intra-mural is well-organized. Athletic honour board is necessary. The School won the Inter-Volley-ball in the District tournament in 1953-'54. Teacher co-operation is good.

The play-ground is inadequate. There is no other site better suited for the expansion than the one adjacent to the existing play-ground. Now that the food position has improved, the management is requested to take further steps for the acquisition of the same. One

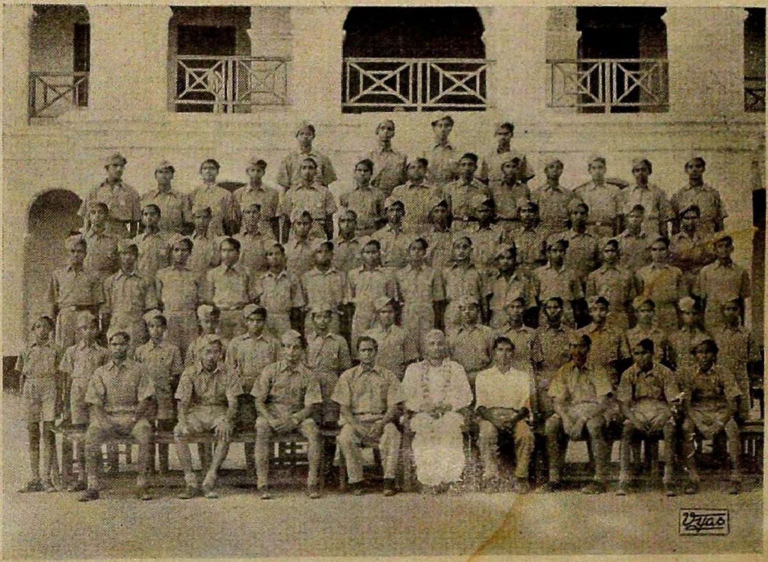

The School Auxiliary Cadet Corps. 1954–'55.

The School Scout Troop 1954–'55.

graduate with a Diploma in Physical Education and one Lady Physical Education Teacher are necessary.

The school, situated in a rural area, continues to do useful work. It has good traditions. Given the facilities, like play-area, it will march a step forward on the road to progress".

The school participated in the Inter-District Tournaments and sports. In the Inter-District Sports held at Mayavaram this year, the school won the first place in High Jump – Intermediate Class, third place in High Jump-Senior Class - both in the West Tanjore District and in the East and West Tanjore Districts; and the third place in the Pentathlon competition of the Super - Senior Class.

The games fund is, as usual, managed by a Games-Committee consisting of the Headmaster as President, the Physical Education Teachers, two members of the staff and five representatives of the pupils including girls.

The Founder's Day Sports were conducted this year as usual and the Maxwell Lawford Cup goes to the Bhishma House and the Sudharma Shield goes to The Arjun House.

THE AUXILIARY CADET CORPS.

This year marked the formation of a Unit of the A. C. C. Sri K. Balasubrahmanyam, Physical Education Teacher was deputed by the management to Guindy for the training of an Officer to start an A. C. C. Unit in this School. After his training, he started a Unit of 70 Cadets with two sections and four squads. The Second section is in charge of Sri R. Govindarajulu who is trained as Deputy Group Commander. It is my ambition that almost all the pupils of the High School except those physically declared unfit, should be enlisted in the Corps. The training is of utmost importance to our children and it will ensure

punctuality, alertness-physical and mental--and discipline-qualities so essential to a modern citizen.

CITIZENSHIP ACTIVITIES.

Another useful co-curricular subject in the reorganized scheme is the Citizenship activity on an organised scale. It is sure to inculcate in pupils a greater sense of responsibility. By assigning to them an increasing share in the day-to-day work of the school, we make them active partners in the shaping of the things. The working of the Panchayat, the local transport problem, the cultivation of Paddy, the U. N. O., The Five Year Plan, the study of the environment are some of the projects assigned to IV, V and VI Forms-pupils for execution in addition to routine practical work and spare time activities according to the departmental syllabus.

The Bharati Day, the Republic Day and Mahatama Gandhi's death anniversary were celebrated. The Kambar Kazhaham was inaugurated by Sri Rama Rao, Head of the Tamil Department, Srinivasa Rao High School, Tiruvaiyaru.

SCOUTING.

The First Tirukattupalli Scout troup is one of the oldest in the state. It is affiliated to the Bharat Scout Organisation. The Troop consists of 56 Scouts and four Scouters. The Troop is divided into 7 patrols. On the 14th November 1954, an outing to Tirukanur was arranged. The Scouts rendered service on Education Week and Founder's Day Celebrations and at important public functions.

EXCURSION.

On the 1st., 2nd & 3rd January 1954, a party of 64 students and 8 teachers went on an excursion to Erode, Bhavani-Kudal, Mettur and Bhavani Sagar. The visit to the two great dam sites of the Cauveri-basin was of great interest and value.

Our School Pupils - Mass Drill

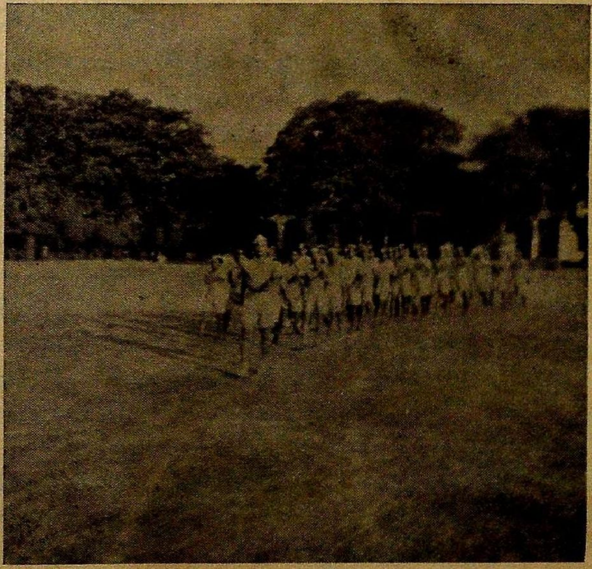

Our A. C. C.

Another excursion was arranged early in Januuary 1955 to the Lignite mining area of Neyveli, the Agricultural Research Station at Palur, the Sugar Factory at Nellikuppam, the Annamalai University and the Chidambaram Temple. The members of the party were asked to write an essay on the tours and prizes were awarded to the best performance.

AUDIO-VISUAL EDUCATION.

The School owns a 16 m. m. sound Projector purchased at a cost of about Rs. 4000/-. Regular monthly shows are arranged by the Audio-Visual Committee. So far 22 films have been exhibited-Yoga for health, Message in a Moment, The Forgotten Empire, Iudustrial Mysore, I, Clear Water, Popular Science III, Grain that built a hemisphere, Towards Tomorrow, Popular Science, News Magazine, Trailer 201, The Photographer, History of the Death Valley, Gift of Green, New Lands for Old, National Defence Academy, Lacs from lac, Rajasthan 11, White Manure (Sindhri Fertilizer Factory), Black-marketing, Community Project and Village Panchayat. Follow-up work is also attempted.

THE SCIENCE CLUB.

This is the second year of this Club. Its inaugural address was delivered by Sri R. K. Viswanathan. Professor of Physics of the Annamalai University on the 3rd September 1954.. The members discussed Television, the Lives of Sir C. V. Raman, Dr. K. S. Krishnan, Sir P. C. Roy and Sri J. C. Bose, The following items of practical work were included in this year's programme:- (1) Collection of sticks, Grains, Leaves, Feather and Nests of birds (2) Collection and study of the various soils of the locality. (3) Doing classical experiments like the Cistern barometer, pith- ball experiment, Humidity, Electro-plating (4) Preparing a Sundial (5) Preparation of ink, Tooth-powder, and

dyes (6) Exploration and Discoveries-the conquest of the Everest peak (7) Preparation of weather-charts (8) Photography and (9) Soap-making. The members also took a great deal of interest in preparing exhibits for the Exhibition now opened.

THE SCHOOL MAGAZINE.

All these years, we had only a manuscript-magazine. Last year we ventured to print a double number. It contains articles contributed by the staff and the students on local History-Sendalai, the study of the local climatic condition, our visit to Mahabalipuram with an account and interpretation of its monuments, our Agricultural Farm, the U.N.O., the Five Year Plan and an account of School activites. It was well received and let us hope that we will be able to establish a good tradition in this important field of juvenile activity.

THE KALYANI HOME
(THE HOSTEL).

This School is partly residential and there are 122 boarders in our Hostel. They are drawn from different places of this state and beyond:- One from Calcutta, 1 from Bezwada, 1 from Cochin, 46 from Tanjore District, 16 from Coimbatore, 15 from Tiruchy, 14 from South Arcot, 12 from Ramnad, 7 from Madurai, 6 from Madras and 2 from Salem District.

With the help of the Agricultural and Dairy Farm, we are working out a self-sufficiency programme in respect of food. The system of communal living in youth leading to life-long friendships, individual attention paid to study, games and health-habits of boarders, the developing of an *espirit de corps* and of institutional loyalty and the value of ordered freedom-these are valuable benefits derived from a residential institution.

Of late, there is greater appreciation of Hostel life on the part of the middle-classes of our society and there is a

The boarders - The Kalyani Home - 1954-'55.

growing demand for seats in our hostel. But a hostel is the most difficult of institutions to run. And it can succeed only if we can secure a band of devoted, self-less workers to look after the inmates. My warm thanks are due to the Sub-wardens Messrs. P. Krishnamurthi. C Ramaswamy, N. Sundaresan, and S. Dasaratharaman for their valuable co-operation and help.

PUBLIC EXAMINATION & INSPECTION.

Out of 136 pupils presented for the S.S.L.C. Public Examination, 74 came out successful. The performance at the last public examination was better than it had been in the previous year. Special weekly tests are held this year so that the results may improve further.

In this context, I should like to say a word about the *new tests*. While they are all-right in the classroom, I wonder whether a public examination conducted on this colossal scale obtains anywhere else in the world and I feel that there is need for a modified system of these tests in the interests of economy and efficiency.

The Inspection of the School was conducted by Sri K. Mohanarangam on the 9th, 10th and 11th December 1954. Here are extracts from the T. I. R.

"Accommodation continues to be inadequate. Apart from the main buildings, classes are held in some thatched sheds also. A scheme for the provision of a big hall 100, x 30, with 4 class rooms is under contemplation and the management has applied for grant. The matter is under correspondence.

The Headmaster has organised the School - work on proper lines. He is exercising effective supervision over the work of the assistants. Suggestions wherever necessary have been given. Work is properly distributed among the staff. Admission, Classification etc., are as per departmental rules

and regulations. Principles of promotion have been followed. The school continues to maintain the good tradition it has built up."....

THE BIFURCATED COURSES.

(i) Agriculture.

"Agriculture," according to the Secondary Education Commission, "is the most important industry of the country, providing employment for over 75% of the population and forming the main occupation in the rural areas. The need, therefore, to educate the youth of the country to a proper appreciation of the role that Agriculture plays in the national economy must be stressed in all schools; in view of its basic importance, we recommend that all states should provide much greater opportunities for Agricultural education in rural schools, so that more students may take to it and adopt it as a vocation. At present, there are not many schools which have Agriculture as a subject of study; and even where it does exist, the instruction given is so theoretical and divorced from practical application that it does not serve any useful purpose."

Agriculture and Gardening is the craft for the whole school. It was made a vocational subject of study as early as 1948–'49, and there are now 96 pupils in this course in Forms IV to VI. I may venture to claim that ours is one of the few schools in our state where both the theoretical and practical aspects of Agriculture receive proper attention. We have a qualified teacher Sri K. Vedantam B. Sc., in Agriculture. He has experience of Farms. He is a regular contributor to the Hindu, the Dinamani and the Indian Farming on Agricultural subjects. Special mention has to be made of his article on our own *Farm* in the October issue of Indian Farming, He gave talks at the A. I. R., Tiruchy on Cashewnut and Paddy harvest and after. He

also served as an assistant examiner in Agriculture for practical work.

In addition to the garden area in the school premises, the Model Agricultural Farm of about 30 acres developed and run by the Trust Board of the School gives ample facilities for practical work in Agriculture.

The pupils of the Agricultural section went on an excursion to the Cattle-breeding Centre at Orathanad, the Agricultural Research Station at Palur and the Horticultural and Poultry sections of the Sengipatti Sanatorium.

I may also mention that the Trust Board opened in the premises of the Farm on the 1st June 1954, a Higher Elementary School with Agriculture as a pre-vocational subject. This year the sixth standard, 49 strong, is working in two sections. Other higher standards will be opened year by year. This will be a feeder to the parent school.

The management has an idea of opening an Elementary section with the five lower standards as a basic school and even a Basic Training School. If the department views the scheme favourably, it will be a reality soon.

(ii) THE SECRETARIAL COURSE.

We introduced the Secretarial Course last year. This Course also is very popular. There are now 37 pupils in V Form and 41 pupils in IV Form. Equipment worth Rs. 9,140—7—3 has been bought. Sri Y. Narayanaswami, B. A., L. T., already on the staff who has passed the Diploma in Commerce, is in charge. He is helped by Sri S. Jegannathachariar, qualified to teach Typewriting. The latter was an Assistant Examiner in Typewriting Practical.

The management has applied to the department for permission to open the Engineering Course. If it is sanctioned, the school can qualify itself to become a *Multi-purpose*

School' as contemplated by the Secondary Education Commission which, according to the Report "seeks to provide varied types of courses for students with diverse aims, interests, and abilities, and endeavours to provide for each individual pupil suitable opportunity to use and develop his natural aptitude and inclinations in the special course of studies chosen by him."—

Again the Report observes that "*Agricultural Schools*, would fit in more naturally with the *rural environment*, but they should be integrated into the pattern of *rural multi-purpose schools*. One of the most useful methods of enriching rural life is to locate educational institutions in rural areas. This may well help to create a better social and cultural atmosphere in villages."— The implementation of this rural scheme will also be in consonance with the aims and objects of the Five-Year Plan of the Government of India under whose auspices financial assistance is assured to the states.

VISITORS.

The Founder's Day of last year was celebrated on the 7th February 1954 under the presidency of the Hon'ble Sri Justice P. N. Ramaswami Ayyar, Chairman of the Trust Board of the School. He referred to the loss sustained by the Board in the death of Mr. T. R. Venkatarama Sastriar its Chairman and to the invaluable services rendered by him to the two Trusts bequeathed by the Founder. He welcomed Mr. Hilton Brown, Scholar, poet, administrator and requested him to deliver the commemoration address of the Founder.

Mr. Brown said that the founder was one of the earliest distinguished Indians whom he met when he came to this country in 1913. Then he was 18 months in office as a member of the Executive Council of the Government of

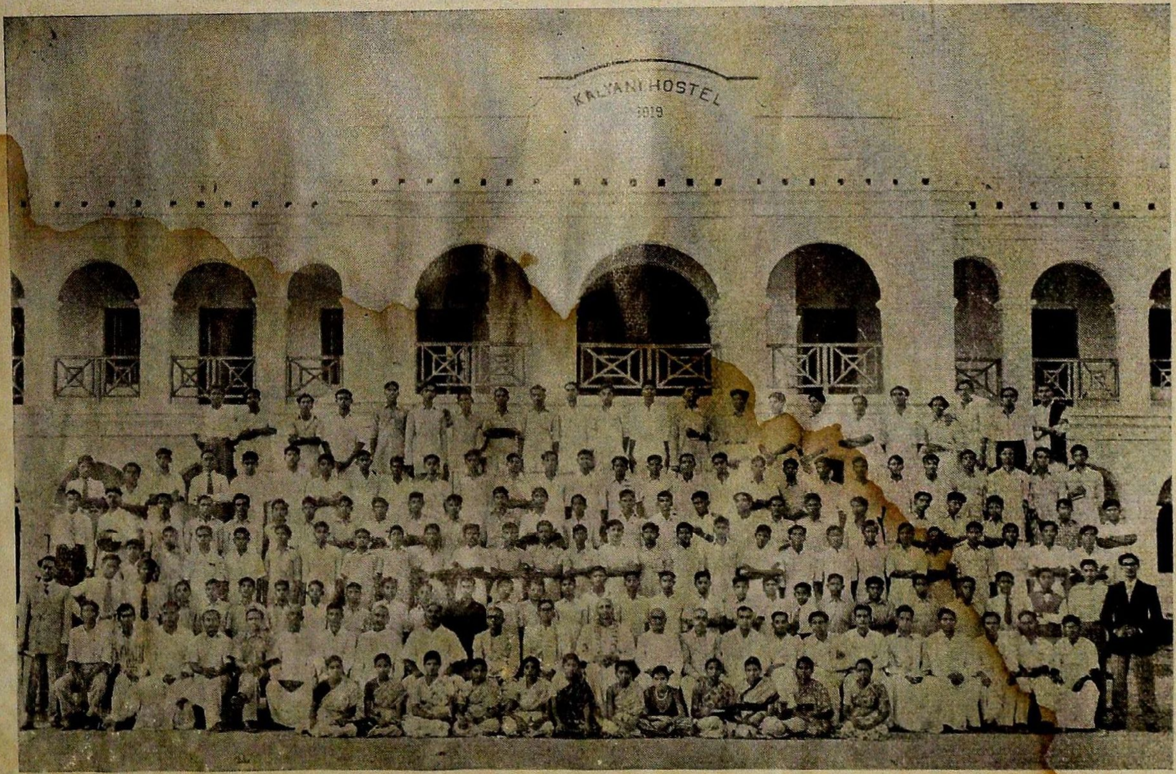

S. S. L. C. Pupils — 1954–55.

Madras. He thought that he was the second Indian to hold that high office in those days and one who laid the foundations of the system of Indians managing their own affairs - a claim which in the future became irresistible by the pioneering labours of men of his status. He advised the pupils to be *happy*, to be *young* and resist age and make mistakes - as that is a divine decree that every man must make mistakes. He wanted that the young should decide what careers they were to follow and work up for it. He exhorted them to model their lives on the Founder and the Rt. Hon'ble V. S. Srinivasa Sastri and take an intelligent interest in the affairs of their country.

The Chairman claimed that our school was one of the few in South India that could boast of having so many useful activities. He paid a tribute to the work of the Headmaster, who, he said, was too ambitious to rest content with what he had already done. The remarkable thing about him, he said, was that all his plans succeeded very well as in the case of the Agricultural-Farm which has become a success and Agriculture as a subject of study has been made popular. And he commended the introduction of the Secretarial Course as there was a great demand for Madrasi Stenographers in all parts of the country. He also expressed his readiness to open the Engineering Course as soon as it was sanctioned by the department.

He advised the pupils to avoid politics and even to make mistakes, instead of avoiding them, for they could profit by their mistakes.

Other distinguished visitors were Sri R. M. Sundaram, I.C.S. District Collector, Tanjore, Sri A. Gopalan, Divisional Inspector of Schools, Madurai, (30-7-'54), Sri S. Varadachariar of the Trust Board, Sri K. V. Srinivasa Ayyangar of Kodiya-

lam, the Deputy Director of Agriculture, Tanjore, the Chief Minister Sri K. Kamaraj Nadar (19-9-'54) and Sri K. S. Sambasiva Ayyer, President, District Board, Tanjore (26-12-'54.).

THE TRUST BOARD.

It is my pleasant duty to thank the Chairman and the other members of the School Trust Board for their abiding trust and confidence reposed in me in the management of the affairs of this School and its allied institutions; and my debt to them is too great for words.

Conclusion: THE EXTENSION OF THE SECONDARY SCHOOL COURSE.

I should like to make a few observations on 'The Extension of the Secondary School Course' which our Director of Public Instruction has termed a controversial issue - viz. the extension of the secondary school course by one year. What is the reason for this proposed extension? The Commission report says "It has been repeatedly pointed out by all concerned with education that at present the standard attained by students who seek admission to the University and to the Higher courses is low and the average age of entrance is also low. A somewhat longer period of training before entrance to the University is likely to be useful both for those who want to pursue higher education and for those who finish their education at this stage. Judging by the requirements of several of the diversified courses that we have in view, we feel that a some what longer period of training will be necessary if thay have to be taught with thoroughness and efficiency."

The special conference of the S. I. T. U. has also adopted a resolution favouring a four year secondary school course and their resolution says, "The seventh year should not be regarded as a special year of preparation for univer-

sity course. The whole course from form IV to VII should be regarded as a unit complete in itself ," and in justification of this stand the President, S. I. T. U. observed that "what they were able to give in secondary schools was not adequate to enable them to meet the needs of life and to take up posts of responsibility". He further argued that improved methods of teaching could produce only a slight increase in efficiency, but not the type of increase they required which would only come with a greater measure of maturity of mind, body and emotions."

Thus it will be clear that the present low standard attained by the students is the main reason to favour a four year High Secondary School. It is pertinent to ask why the standard is low. In my opinion, no serious attempt has been made to improve the standard of efficiency of our schools - elementary and secondary. The attempt to man the elementary schools fully with trained secondary grade teachers has not met with success. Most of the secondary schools suffer from dearth of trained teachers and some of them have to get on with untrained teachers, and even with no teachers at all for many classes for a good part of the academic year. Another suggestion was put forward by the department that English teaching should be in the hands of experts from the very beginning of the course and the larger expenditure which the scheme involved would be considered eligible for grant. None of these proposals has made any headway, because of lack of financial backing.

The training institutions continue to be "a place of refuge for the unfit and the mediocre" for, observes the International Team which discussed the subject under the auspices of the Government of India and the Ford Foundation

of the U. S. A.:- "If young people see that teachers are poorly paid, poorly clad, poorly housed and poorly regarded by the community; if they observe that teachers, unlike members of other professions or those engaged in business, are unable to enjoy the normal recreational and leisure time activities possible to others; if they know that teachers are unable to make reasonable provision for the security of their families and for maintaining dignity in their old age, if these are things which are daily evident to young people, who can hope that they will be either eager or willing to enter the profession ?'

While the Welfare State worships the manual labourer, and Act. 39(a) of the Indian Constitution lays down that "the citizens, men and women equally have the right to an adequate means of livelihood", no serious effort has been made to improve the lot of the teachers. And no reform will succeed until a prompt improvement in the status, emoluments and amenities of teachers is effected. The inadequacy of the teaching staff, the recruitment of the inefficient and the mediocre as the profession does not attract the best, the economic burden on the teacher which kills all zest for any devoted and creative work, the inadequate equipment, the regimentation of the syllabus, the catastrophic effect of our external examination which saps all initiative, independence and enthusiasm for real education, the non-availability of graduates for teaching the mother tongue and the regional languages-these are some of the main causes of the present state of low standards in our secondary schools. To add one more year to the present secondary schools at this stage will only prolong the course and with it our present *inefficiency*. Further the extension of the course will also increase the burden on the parent which he can ill-afford in the present state of our

economic development and the consequent national income.

Happily we have reached a stage when the Government can no longer plead inadequacy of finance when the Planning Commission budgets for Rs. 5 to 7 thousand crores and the centre has a wind-fall in the Estate Duty and our state has the Sales Tax - a good milch cow. It is a happy augury that the centre has realised its duty to help the state in this nation building activity. What grants can be had either from the centre or the state should be utilized first and foremost for spreading universal Elementary Education and for the improvement of the condition of the schools and for the introduction of the diversified courses - vocational and Technical. And this is very necessary not only to meet the growing needs for skilled personnel in the context of the industrialisation of the country under the second Five Year Plan but also to solve the problem of unemployment of the educated classes.

I am aware that in advanced countries Pre-University Education extends even up to 18 years or there is provision for continuation schools. But to compare India with advanced countries so different in every respect, leads us nowhere. It merely misleads. Until an efficiency drive, on realistic lines, is undertaken, it is not proper to attribute the inefficiency to the length of the course.

There is much wisdom and educational statesmanship in the observations of the International Team when they say, "We believe that for a long time to come and as long as high school education is not free and compulsory, there will be a fair proportion of pupils who for financial and other reasons, would prefer to terminate their secondary education at the end of the 3rd year high school course as at present and enter upon vocations or join

vocational courses. It does not seem to us to be necessary that such pupils should be required to continue in the secondary school for one more year to complete the higher secondary course. What is important, however, is that during the Eight-year elementary and the three year high school, they should receive an *effective education* suited to their aptitudes and interests and that when they leave school with the high school certificate, they should have opportunities for part-time or full time vocational training."

The Central Advisory Board of Education at its meeting in January last has decided upon a three year degree course and 17 as the minimum age for entry into Universities, and the actual duration of the school course has been left to be determined by the States. If the degree course is to be three years, let the pre-university course or pre-technological or pre-professional course be confined to one year or more and let this course be opened wherever proper standards are maintained. But let not the present pattern of the secondary school be tampered with, at least for some years to come and until an honest effort is made to work for efficiency and proper standards in education within the present frame-work. The old adage "Hasten slowly" is well applicable in the sphere of educational reform or reconstruction. Any hasty or ill-conceived step will do more harm than good.

One word more on age restriction for entrance to schools and colleges. There is no logical synchronism between physical and mental age, especially in a country which has produced a Sambandar, a Sankarar and a Ramanujam. Children of the same age differ very much in their mental development. Some flower early, some late. And educators have a duty to provide opportunities and facilities for the full intellectual develop-

ment of children without any stagnation or repression. In a hot country like India life is quickly lived and comparison with conditions in England or Denmark is not germane to a proper understanding of the problem. I shall only plead that the childern should not be stretched on a Procrustean bed and their talents should not be allowed to run waste.

I know that on these delicate questions there is honest difference of opinion, but a careful appraisement of the present needs, consistent with our resources, is necessary before the next step is taken and I have the confidence that the right step will be taken by this state which has earned a reputation for great leadership in all walks of life.

SCHOOL CHRONICLE.

June 1954 to April 1955

—:o:—

1954

8th June	Reopening of the School after the Summer vacation. Conduct of Admission Tests. Approval of the list of holidays and the printing of the School-Calendar.
17th July	Scholarship Examination.
30 ,,	Visit of the Divisional Inspector of Schools, Madurai - Sri A. Gopalan.
13th August	Visit to the Agricultural Farm of the Deputy Director of Agriculture.
18 ,,	Opening of the Sivaswamipuram Higher Elementary School, by Sri R. M. Sundaram, I C S., Collector of Tanjore.
29 ,,	Excursion to the Orathanad Cattle Farm.
31 ,,	Inauguration of Kambar Kazhaham by Sri T. S. Rama Rao.
4th Sep.	Inaguration of the Science Club by Sri R. K. Viswanathan of the Annamalai University.
15 ,,	Bharati Day - Celebration. Visit of Cammanding Officer of the Auxiliary Cadet Corps.
18 ,,	Meeting of the Headmasters' Association and of the Tanjore District Teachers' Guild at Tiruvarur.

1954 19th Sep.	Visit to the School of the Chief Minister, Sri K. Kamaraj Nadar
20 ,, to 25 ,,	Quarterly Examinations.
27th Sep. to 10th Oct.	Dussrah Holidays.
11 ,,	School reopens after Dussrah.
3rd Nov.	Education Week Celebration - Inauguration by Sri T. S. Sankaran.
4th ,,	Lecture on Education and the Welfare State by Sri Thomas Srinivasan.
5 ,,	Lecture by Sri C. S. Kamalapati - Celebration of the Death Anniversary of the Founder - Address by Professor S. Ramaswami under the presidency of Sri K. Narasimha Ayyangar, Advocate, Kumbakonam.
13 ,,	Lecture on Tamil Grammar without Tears to the Members of the Staff by Sri T. V. Gopalan.
15 ,, to 20 ,,	Audit of School Accounts.
20 ,,	(1) Lecture on Tamil Grammar by Sri T. V. Gopalan. (2) Lecture on Post-Basic Education by Sri K. Vedantam.
23rd ,,	Scheme for December and Selection Examinations.

1954	
9th Dec. to 11 „	School Inspection by Sri K. Mohana Rangam, District Educational Officer, Tanjore West.
17 „	Selection and Half-yearly Examinations begin.
18 „	3rd Lecture on Tamil Grammar by Sri T. V. Gopalan.
28 „ to 30 „	Meeting of the Madras State Headmasters' Conference at Chetpet.
1955	
1st Jan. & 2nd „	Excursion to Nellikuppam, Palur, Neiveli, Chidambaram and Annamalainagar.
19th „	School reopens after the Pongal Holidays.
22nd „	Headmasters' Conference at Tiruvarur - (Teaching of English.)
26th „	Republic Day Celebrated.
27 „ & 28 „	District Sports at Mayavaram.
29 „	Excursion by the pupils of the Agricultural section to Singipatti.
30 „	Gandhi Jayanti Celebrated.
7th Feb.	(1) Celebration of the Founder's Day under the presidency of the Director of Public Instruction - Sri N. D. Sundara Vadivelu.
	(2) Opening of the Exhibition.

1955 7th Feb.	(3)	Opening of the First Aid. Veterinary Centre at Tirukattupalli.
	(4)	Staging of the Drama - Raja Desingh.
17 ,,		National Savings Week Celebration.
18 ,,		Celebration of Dr. U. V. Swaminatha Ayyar's Centenary.
15th March to 19 ,,		S. S. L. C. Public Examination.
26 ,, to 7th April		Annual Examinations.
8 ,,		Summer Holidays begin.

Edited & published by Sri S. R. Balasubrahmanyan, M. A., L. T., Headmaster, Sir Sivaswami Ayyar High School, Tirukattupalli & Printed by S. Rangaswami B. A., at the Cauveri Colour Press, Kumbakonam.

கொடிவணக்கம்

மங்களம் தங்கிய கொடி யிது பார்
மாணவர் போற்றிடும் கொடி யிது பார்
தங்கும் நிரந்தர இன்ப மிலங்குறத்
தரும முறைத்துயர் கொடி யிது பார்

நீல விசும்பிற் செஞ் சூரியனும்
நிலவு தரும் பிறைச் சந்திரனும்
கோல முடன் ஹிந்து முஸ்லீம் மதத்தினர்
குலவும் உறவினைக் குறிப்பது பார்.

பசுங்கட லிடைத் திகழ் பாரதம் பார்
பாரத நாடு பொன் னுடல்லவோ
பசும் பொனின் நிறம் பொலிந்துயர்ந்து
[சிறந்ததெம்
பழம் பெரு நாடென்று பாடுவோமே

திறமுறு பஞ்ச வர்ணங் களினால்
தேசு விளங்குவ தெம் கொடியே
அறமுள இடந்தனில் ஜயமுள தென்றுரை
அரும் பொருள் வாக்கியம் இலங்குவது பார்

பாரத தேசத்தைப் பாடுவமே.
பண் புறு தர்மத்தைப் பாடுவோமே
சீருயர் நம் கலா சாலையின்
[கொடியினைத்
தினமும் புகழ்ந்து வணங்கு வோமே. (மங்)

THE CAUVERI COLOUR PRESS, KUMBAKONAM.